

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

№ 147 (4647) СУБОТА, 8 СЕРПНЯ 2009 РОКУ WWW.GOLOS.COM.UA

Люди, які створюють, а не руйнують

Шановні колеги!

Від імені Комітету з питань будівництва, містобудування і житлово-комунального господарства та регіональної політики щиро вітаю працівників будівельної галузі з професійним святом — Днем будівельника!

Будівельники покликані творити та будувати, а відтак дарувати людям затишок і комфорт. Саме завдяки вам отримують життя архітектурні шедеври, стають красивішими міста і села, вулиці й площі. Співвітчизники пишаються вишуканими спорудами зодчих минулого, але ще більше цінують твори сучасних майстрів-будівельників.

Верховна Рада України та народні депутати України — члени Комітету постійно тримають в полі зору питання стану і перспектив будівельної галузі та особливо сьогодні, коли галузь потерпає від наслідків світової фінансово-економічної кризи, вважають своїм стратегічним пріоритетом створення законодавчого забезпечення задля стабілізації ситуації у будівельній галузі.

Прийміть щиру подяку за Вашу нелегку, але таку необхідну всім нам працю.

Бажаємо Вам і Вашим родинам міцного здоров'я, статків, миру й добра!

Голова Комітету В. В. РИБАК.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Завтра своє професійне свято відзначатимуть будівельники. Представникам цієї професії ми зобов'язані багато чим. Без їхньої праці не було б затишних будинків, потужних заводів і фабрик. Часто, заходячи до комфортної квартири, ми забуваємо, що для її створення десятки мулярів, столярів, монтажників, штукатурів працювали, незважаючи на пору року і погоду. Кожний, хто хоч трохи стикався з їхньою професією, знає, яка це важка праця. Нині у будівництві, як ні в якій іншій сфері економіки, відчувається криза. Особливо добре це видно в містах, де ось уже майже рік на будмайданчиках цілковита тиша. Хочеться вірити, що це тимчасове явище, яке будівельники переживуть із властивим їм терпінням.

КОРОТКО

❐ Львів'янам-боржникам за житлово-комунальні послуги влада перекриває виїзд за кордон.

❐ У Польщі зніматимуть відеоролики про міста—організатори Євро-2012.

❐ Кримське відділення Антимонопольного комітету рекомендувало одному з найбільших виробників хлібобулочних виробів Криму — компанії «Кримхліб» —утриматися від підвищення цін на свою продукцію, **повідомляє наш кореспондент Віктор ХОМЕНКО.**

За повідомленнями Укрінформу та наших власних кореспондентів.

ФОТОФАКТ

Мешканець Каменя-Каширського Волинської області Володимир Богута прикував себе цепом до лави біля пам'ятника Шевченкові у Львові й оголосив голодовку, вимагаючи від прокуратури об'єктивного розслідування обставин смерті у Трускавці свого 21-річного сина Романа.

Фото Володимира ПЕСЛЯКА (Укрінформ).

ПОДІЇ

Війни СНД

Сьогодні — перша річниця воєнних дій на території Грузії. 8 серпня минулого року грузинські війська увійшли до столиці Південної Осетії — Цхінвала, пізніше російські війська зайняли місто і відтіснили грузинських військових на територію Грузії. Затим 26 серпня Росія визнала незалежність Абхазії і Південної Осетії, що офіційно входять до складу Грузії, а 9 вересня встановила з ними дипломатичні відносини...

Рівно опівночі напередодні п'ятниці в Горійській фортеці було запалено величезне багаття єдності, щоб його побачили у Цхінвалі. На ознаменування річниці початку грузино-російської війни такі само багаття запалили по всій Грузії. Учасники акції в Горі випустили в напрямку Цхінвала дві повітряні кулі, як символи світу та в пам'ять про загиблих.

➤ СТОР. 5

Біля Калуша два тижні горить сміття

Пожежа триває на сміттєзвалищі неподалік села Студінки Калуського району Прикарпаття. Селяни вже звернулися з листами до Міністерства з надзвичайних ситуацій, стверджуючи, що місцеві можновладці ніяк не реагують на надзвичайну подію. Люди, які мешкають неподалік, тим часом починають залишати домівки. Вони бояться токсичних випарів, що їх виділяють тліючі відходи. Проте головний санітарний лікар району Богдан Пеленичка поки що не бачить небезпеки та необхідності відселяти людей. Достеменно також невідомо, було це самозаймання чи підпал. Проте вірогідність самозапалу, на думку фахівців, дуже висока. Пожежники мобілізують зусилля для ліквідації пожежі й обіцяють найближчим часом приборкати вогонь, **інформує наш кореспондент Дарина НАЗАРЧУК.**

ПРОДОВЖЕННЯ ТЕМИ НА 4-Й СТОР.

Уперше за рік зафіксовано дефляцію

Споживчі ціни в Україні в липні знизилися на 0,1% порівняно з їхнім зростанням на 1,1% у червні, 0,5% — травні, 0,9% — квітні, 1,4% — березні, 1,5% — лютому і 2,9% — у січні, повідомив Державний комітет статистики.

З початку року споживчі ціни зросли на 8,5%, **повідомляє «Інтерфакс-Україна».** Дефляцію в Україні зафіксовано вперше після серпня 2008 року, коли вона становила також 0,1%. У липні 2008 споживчі ціни знизилися ще істотніше — на 0,5%.

Лозинського шукають і в нас, і в Ізраїлі

Про екстрадицію підозрюваного в убивстві екснардепа Віктора Лозинського говорити поки що рано. Про це в інтерв'ю журналістам заявив глава пресслужби Генпрокуратури України Юрій Бойченко. За його словами, немає стовідсоткової гарантії, що колишній депутат перебуває саме в Ізраїлі. При цьому він підтвердив, що правоохоронні органи України направили в Ізраїль відповідний запит «у зв'язку з публікацією» в одному з українських ЗМІ. Нагадаємо, 5 серпня видання «Коммерсант-Украина» повідомило, що Віктор Лозинський проживає в центральній частині курортного ізраїльського міста Нетанія.

У свою чергу, голова прес-служби СБУ Марина Остапенко пояснила, що Служба безпеки України продовжує розшукувати Лозинського на території України.

Напередодні поліція Ізраїлю підтвердила одержання запиту про розшук і екстрадицію колишнього народного депутата Віктора Лозинського, обвинувачуваного в навмисному убивстві. Нині ведеться його пошук. Однак у поліції констатують, що поки не будуть його затримувати, оскільки Україна дотепер не передала Ізраїлю повний комплект необхідних для цього документів.

У ЦЕНТРВИБОРЧКОМІ

Хочуть збільшити штат органів ведення Держреєстру виборців

Центральна виборча комісія доручила органам ведення Державного реєстру виборців за попередніми адресами виборців внести зміни до персональних даних 31175 осіб. Про це «Голосу України» повідомили у прес-службі ЦВК.

На черговому засіданні, яке провів заступник голови Андрій Магера, було розглянуто майже 800 відповідних звернень 200 районних державних адміністрацій і міських рад із 21 регіону України. Опрацювавши документи, комісія прийняла десять постанов, виконання яких контролюватиме служба розпорядника Держреєстру.

Крім того, заступник голови ЦВК Ж. Усенко-Чорна повідомила, що збільшилось функціональне навантаження на органи ведення реєстру. Це, зокрема, необхідність складання та виготовлення попередніх і остаточних списків виборців для підготовки проведення чергових виборів Президента України, забезпечення функціонування комплексної системи захисту інформації в автоматизованій інформаційно-телекомунікаційній системі «Державний реєстр виборців» відповідно до вимог законодавства у сфері захисту конфіденційної інформації.

Отож Центральна виборча комісія схвалила проект постанови Кабінету Міністрів, у разі прийняття якої штат органів ведення та регіональних органів адміністрування Держреєстру буде збільшено на 17 відсотків. Це значно сприятиме належній організації роботи відповідних підрозділів на місцях.

Крім того, до складу робочої групи ЦВК з контролю за дотриманням вимог законодавства щодо захисту конфіденційних персональних даних виборів включено представників Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації.

Володимир ЛИТВИН: «Ініціатив щодо проведення позачергової сесії немає»

Будь–яких ініціатив щодо проведення позачергової сесії від народних депутатів не надходило. Про це вчора повідомив журналістам Голова Верховної Ради України Володимир Литвин, перебуваючи у місті Саки.

За його словами, якщо будуть зареєстровані відповідні пропозиції від 150 парламентаріїв, позачергова сесія буде скликана відповідно до законодавства.

В. Литвин не виключив, що деякі фракції зацікавлені у якнайшвидшому подоланні вето глави держави на закон про внесення змін до державного бюджету, яким передбачається фінансування підготовки до Євро-2012 за рахунок доходів Національного банку. Він також припустив, що Президент скористається правом вето стосовно закону про внесення змін до деяких законодавчих актів щодо виборів Президента, що також може спонукати депутатів до ініціювання позачергової сесії для його подолання.

Водночас керівник парламенту висловив думку, що зазначені питання парламент зможе розглянути в перші дні роботи чергової сесії.

Учора Голова Верховної Ради України Володимир Литвин у рамках робочої поїздки до міста Саки відвідав спеціалізований спинальний санаторій імені академіка М. Н. Бурденка.

Головний лікар закладу Петро Нагорний подякував Голові Верховної Ради за увагу, яку він приділив санаторію після відвідування рік тому. Це, за словами П. Нагорного, ухвалені за ініціативи і підтримки В. Литвина законодавчі акти та рішення уряду. Проте П. Нагорний пожалкував, що ці документи виконуються не в повному обсязі.

Серед нагальних проблем головний лікар також назвав зменшення з кожним роком кількості путівок, які закуповуються Міністерством праці та соціальної політики, що призводить до погіршення фінансової бази закладу, та нерентабельність ціни путівок. Окрім цього, за словами П. Нагорного, до санаторію досі не надійшли додаткові кошти, передбачені бюджетом на фінансування санаторно-курортного оздоровлення інвалідів та реабілітацію «спинальників».

В. Литвин звернув увагу на унікальність санаторію і наголосив на важливості збереження колективу фахівців з великим досвідом та володінням передовими методами лікування. Він підтримав пропозицію присутнього на зустрічі голови Асоціації інвалідів-спинальників Івана Марусевича про надання санаторію статусу національного. За словами В. Литвина, це розв'язало б багато проблем, почінаючи з фінансування та завершуючи створенням при санаторії науково-дослідницького центру.

«На моє глибоке переконання, місто Саки має стати центром реабілітації та лікування інвалідів-спинальників», — заявив Голова Верховної Ради України, відповідаючи на запитання журналістів. Зважаючи на необхідність розвитку інфраструктури для людей з обмеженими можливостями, місто потребує збільшення бюджетного фінансування, сказав В. Литвин, висловивши сподівання, що парламент та уряд підтримають відповідну пропозицію під час прийняття бюджету на наступний рік.

Фото надане прес-службою Верховної Ради.

Голова Верховної Ради України Володимир Литвин під час зустрічі з пацієнтами санаторію у м. Саки.

Прес-служба Верховної Ради.

На Покрову відкриють «Запорізьку Січ»

В день урочистого відкриття історико-культурного комплексу «Запорізька Січ» буде сформовано новий реєстр сучасної Запорізької Січі. Про це заявив заступник Голови Верховної Ради України, член оргкомітету з відновлення комплексу «Запорізька Січ» Микола ТОМЕНКО (на знімку) з нагоди 360–річчя підписання Зборівського договору.

За словами М. Томенка, козацтво є знаною сторінкою в історії та традиціях України. Він зауважив, що не менш знаним є підписання ухвалених історичних текстових угод, що є важливою правовою традицією, а складання реєстрів, таких, як Зборівський реєстр, — важливою як історичною, так і філологічною пам'яткою. М. Томенко наголосив, що саме ця традиція складання реєстру буде відновлена під час завершення будівництва історико-культурного комплексу «Запорізька Січ» на території Національного заповідника-острова «Хортиця».

Він нагадав, що нині триває робота із завершення відновлення цієї історичної пам'ятки, що проводиться за рахунок коштів меценатів. Крім того, додав М. Томенко, досі триває рекламна кампанія, що проходить під гаслом «Відродимо Запорізьку Січ», яка стартувала 19 червня. Її мета: закликати всіх небайдужих долучитися до завершення будівництва комплексу, зателефонувавши або надіславши СМС. (Дзвонити зі стаціонарних телефонів потрібно на номер: 8 900 300 10 90, СМС можна надсилати на короткий номер 1090. Вартість повідомлення з будь-якого оператора 10 грн.) За словами М. Томенка, урочисте відкриття комплексу «Запорізька Січ» відбудеться 14 жовтня 2009 року на Покрову Пресвятої Богородиці (День українського козацтва).

При цьому, додав він, на відкритті буде сформовано реєстр сучасної Запорізької Січі, до якого увійдуть прізвища всіх тих, хто активно брав участь у відновленні комплексу.

Прес-служба М. ТОМЕНКА.

У НОМЕР

Освіті — європейський рівень

Завдяки Президенту України Віктору Ющенку в Україні розпочалися системні та безповоротні реформи в системі освіти. **Про це заявив народний депутат від «НУ—НС» Андрій Парубій (на знімку).** «Ще кілька років тому, коли освітня галузь була просякнута корупцією, важко було уявити, що з часом вдасться кардинально переломити систему вступу у ВНЗ», — пояснює парламентарій.

За його словами, Віктор Ющенко та міністр освіти та науки Іван Вакарчук продемонстрували, як можна швидко і ефективно провести реформу в галузі освіти і викорінити корупцію.

«Ющенко продовжуватиме реформи. Він робитиме все можливе, аби ці реформи привели українську освіту до того рівня, на якому зараз перебуває освіта європейських держав», — наголосив «нашоукраїнець».

Політичний дизайн

Президентська передвиборна кампанія в Україні, до офіційного старту якої залишилося ще кілька місяців, фактично розпочалася. На вулицях Києва з'явилися рекламні плакати одного з кандидатів на посаду Президента України. Гроші виборців витрачаються активно: по всіх містах України розвішано білборди, роздають агітаційні листівки, телеканали транслюють виступи, ЗМІ ряснеють заявами і традиційними обіцянками. Трапляється і дуже своєрідна самореклама. Нічого нового. Але якщо врахувати, що кожна наступна кампанія дорожча за попередню, а також нинішні проблеми з вивезенням сміття плюс масові звільнення двірників — маємо шанс знову здивувати світ. Як найбарвистіше-політично-оформлена країна.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Оновлена Конституція має посилити роль місцевих громад

Політична нестабільність, яка останніми роками перманентно з'являється в українському політикумі, має бути подолана через внесення змін до Конституції. Про це Президент України Віктор Ющенко, як повідомила його прес-служба, заявив у прямому ефірі телерадіокомпанії, перебуваючи в Одесі.

«Протистояння, яке ми спостерігаємо, в тому числі останніми роками — це є втрата елементарних балансів між гілками влади», — зазначив глава держави.

Він нагадав, що півтора роки тому ініціював створення Національної конституційної комісії, яка напрацювала оновлений текст Основного Закону. Віктор Ющенко назвав його головні новації, зокрема, запровадження двопалатного парламенту, в якому будуть розведені політичні та адміністративні функції (призначення голів НБУ, ФДМ, СБУ, АМК тощо).

Також має бути змінено спосіб формування уряду, який стане виключно парламентським. До того ж право формувати уряд матиме та політична сила, яка набрала найбільшу кількість голосів на виборах, — і вона має зробити це протягом 10 днів. При цьому буде підвищено відповідальність уряду та політичних сил, які його формують: одночасно з призначенням Прем'єр-міністра має бути затверджена програма діяльності нового Кабміну.

Одним з основних моментів оновленої Конституції, за словами Президента, є посилення місцевого самоврядування і делегування йому реальних повноважень.

В цілому, наголосив глава держави, стратегічним етапом конституційного оновлення є максимальне наближення влади до громадян і підтвердження закладеного в Конституцію принципу, відповідно до якого джерелом влади є народ.

Говорячи про процедуру внесення змін до Конституції, Президент наголосив: суспільство має зрозуміти — воно є першим, хто зацікавлений у цих змінах.

САМОВРЯДУВАННЯ

Бюджет треба кардинально переглянути

Голова Рівненської облдержадміністрації Віктор Матчук (на знімку) вважає, що потрібно повернутись до кардинального перегляду держбюджету з урахуванням спаду в економіці.

Керівник Рівненської області назвав закон «Про внесення змін до Державного бюджету на 2009 рік», заветований Президентом кілька днів тому, намаганням уряду залатати окремі дірки у бюджеті.

— Єдиним джерелом збільшення надходжень до держбюджету передбачається авансова проплата Нацбанком очікуваного прибутку в розмірі 9,8 млрд. грн. Є дуже великі сумніви, що взагалі у Нацбанку в цьому році буде хоч якийсь прибуток, уже не кажучи про проплату авансом. Звідки Нацбанк може взяти авансові гроші? Він може їх тільки надрукувати. Тобто йде мова про емісійний шлях, який призводить до інфляції і збіднення усіх однаково пропорційно, незалежно від того, багато в людини грошей чи мало. Тільки чим менше у людини грошей, тим відчутніше це для неї. Це й було основною причиною для ветування Президентом цього закону, — переконаний Віктор Матчук.

На думку голови Рівненської ОДА, окремими законами ситуацію з проблемами держбюджету не врегулювати. Тож потрібно повернутись до його кардинального перегляду з урахуванням спаду в економіці України (вже зрозуміло, що в цьому році ніякого зростання не буде), який за перше півріччя становить більше 31 відсотка. Це найгірший результат у світі! І все одно в уряду все ще немає підстав для перегляду державного бюджету. Приймаються тільки точкові зміни під якісь конкретні проекти, — зауважив Віктор Матчук.

Записала **Олександра ЮРКОВА.**
Рівне.

ФОТОФАКТ

На мітингу біля секретаріату Президента України підприємці зі столичного Лісового колгоспного ринку протестували проти свавілля міської та центральної влади.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Для енергозбереження використають власні резерви

З початку нинішнього року на Сумщині зекономлено 39 мільйонів кубометрів природного газу, майже дві третини яких припадає на населення. Загалом до кінця року загальна економія блакитного палива становитиме щонайменше 50 мільйонів.

Однак це значно менше можливого з огляду на обласну комплексну програму енергозбереження за рахунок впровадження альтернативних видів палива, розраховану до 2015 року. Вона дасть змогу регіону скоротити річні витрати природного газу на одну третину — до 790 мільйонів кубометрів газу. На жаль, уряд не профінансував жодної копійки в даному проекті. Тому обласна влада вирішила самотужки взятися за впровадження проекту. Для його реалізації планують використати власні резерви та залучити інвестиції і гранти.

Владислав ЖМУРКОВ.
Сумська область.

Дострокові перегони стали виходом з конфлікту, який почав нагадувати правову головоломку

Другого серпня в Малині на Житомирщині відбулися дострокові вибори міського голови. В бюлетенях було 19 прізвищ. За підсумками голосування найбільше голосів — 1539 — набрав безпартійний кандидат, директор ТОВ «Райагрошляхбуд» Микола Фещенко. На відміну від претендентів на керівне крісло, виборці активності не проявили: явка до виборчих дільниць ледь перевищила 40 відсотків. Житомирська філія Комітету виборців України, яка прискіпливо спостерігала за цими виборами, істотних порушень не виявила. За винятком хіба що проблем зі списками.

Найцікавішим за підсумками голосування було те, що за колишнього міського голову Сергія Долю, через якого й проводилися ці вибори, проголосувало 136 виборців. Це далеко не найгірший результат — після нього за набраними голосами ще шість прізвищ. Виходить, не всім у Малині набрид той затяжний конфлікт між Сергієм Олексійовичем і депутатами міськради, який тривав дуже довго, нагадуючи інколи то правову головоломку, то фарс.

Забракло поваги до законів

У 2006 році Сергій Доля з невеликим відривом, усього в 11 голосів, переміг на виборах міського голови. Виборці, які віддали йому перевагу, бачили в ньому енергійну комунікабельну людину, яка пройшла сувору школу життя — він у минулому офіцер-афганець. Але зачарування від його виступів зникло дуже швидко. Вже 19 липня 2007 року сесія міськради висловила міському голові недовіру. Як кажуть у таких випадках, допекло. Якщо спробувати шукати першопричину, доведеться зробити висновок, що тодішньому міському голові заважали кадри, тож почав з цілої низки звільнень. Одразу треба сказати про те, чого йому найбільше не вистачило: поваги до законів. Судам роботи не бракувало. Вони одного за одним поновили на роботі більшість звільнених. Зрештою, одна з ухвал райсуду від 18 січня 2007 року в адміністративній справі за позовом одного з колишніх заступників міського голови, в якій відзначалися грубі порушення вимог закону, допущені при звільненні, стала предметом розгляду на сесії, а недовіру міському голові було висловлено «за проведення кадрової політики, яка призвела до численних судових справ та значних збитків, завданих бюджету міської громади, порушення чинного законодавства та Конституції».

Зрозуміло, що всі ці події не могли не привести до «з'ясування стосунків» не тільки між різними фракціями, а навіть серед тих депутатів, які представляли одну політичну силу. Про міські проблеми — а їх у Малині більш ніж досить — усі забули.

Тоді 23 депутати (всього їх у міськраді 30) вирішили звернутися до громадськості — опублікували у місцевій газеті спільну заяву про ситуацію в органі самоврядування. Їх позицію підтримала на своєму засіданні постійна комісія з питань законності, правопорядку, прав людини, регламенту, депутатської діяльності та етики. Було вирішено внести до порядку денного позачергової сесії міськради, скликаної на вимогу депутатів, питання щодо дострокового припинення повноважень міського голови.

Сергія Долі на цій сесії, яка відбувалася 14 лютого 2008 року, не було — він пішов на лікарняний. Обговоривши рекомендації постійної комісії, депутати прийняли рішення достроково припинити повноваження міського голови. Районний суд, до якого звернувся С. Доля, відхилив його позов. А от Київський апеляційний адміністративний суд 5 вересня минулого року скасував рішення сесії.

Вдруге сказали: «До побачення!»

Уже тоді було зрозуміло: компромісів не буде — міський голова й депутати співпрацювати не здатні.

Компромісу не вийшло навіть з приводу оприлюднення судового рішення на сесії, яка була призначена на 9 вересня. С. Доля її проігнорував, натомість видав розпорядження, що приступає до виконання обов'язків з 11 вересня. З пленарного засідання, призначеного на цей день, він просто пішов, хоча депутати пропонували йому відкрити його. Так назріла позачергова сесія, призначена на 24 вересня.

На ній депутати знову сказали С. Долі: «До побачення!» Цьому рішенню передувало обговорення висновків постійної комісії з питань законності, правопорядку, прав людини, регламенту, депутатської діяльності та етики. Йшлося і про незаконні звільнення та поновлення на роботі судом цілого ряду працівників, і про те, що через незадовільну роботу міськвиконкому довелося повернути до держбюджету субвенцію в сумі 200 тисяч гривень — використати цих грошей не змогли, і про інші факти. Як іронізують тепер, єдиним позитивним результатом діяльності С. Долі було те, що він таки зміг згуртувати депутатів, незалежно від їхніх політичних уподобань, принаймні в одному: майже всі вони проголосували за дострокове припинення повноважень міського голови «як такого, що порушує Конституцію, закони України, права і свободи громадян, не забезпечує здійснення наданих йому повноважень».

У відповідь він продемонстрував, що й справді законів навіть не читає — прийняв розпорядження, перший пункт якого гласив: «Достроково припинити повноваження Малинської міської ради 5-го скликання». При цьому Сергій Олексійович посилався на Конституцію і статті закону «Про місцеве самоврядування в Україні». Але ж насправді ніякий законодавчий акт не наділяє міського голову правом особисто достроково припинити повноваження ради...

Застрягли в правових тонкощах

Через деякий час виникли цікаві юридичні колізії. 12 березня вже цього року на світ з'явилася постанова про відкриття виконавчого провадження. Суть цього документа зводиться до того, що Малинська міська рада не виконала рішення Київського апеляційного адміністративного суду, тобто не поновила на посаді Сергія Долю, і тепер має це зробити добровільно до 18 березня. Зрозуміло, що цього не відбулося, внаслідок чого з'явилася вимога державного виконавця скасувати рішення сесії терміном уже до 5 квітня. Якщо переказати реакцію депутатів не сухою канцелярською мовою, а коротше й зрозуміліше, то вийде так. Рішення Київського апеляційного адміністративного суду ми виконали. Сергій Доля почав давати підлеглим вказівки, отримував зарплату. А те, що ми через два тижні знову усунули його з посади, вже інша справа: рішення суду стосується ж не цього, а попереднього припинення повноважень голови. Мало того, з'явився депутатський запит до голови Служби безпеки України «щодо незаконних дій посадових осіб Державної виконавчої служби головного управління юстиції в Житомирській області, що призвели до дестабілізації роботи органу місцевого самоврядування — Малинської міської ради і містять ознаки рейдерського захоплення, та бездіяльність за вказаним фактом керівництва підрозділу СБУ в Малинському районі». В документі зазначається, що «рішення Київського апеляційного суду від 05.09.2008 року, в частині поновлення на посаді, виконано міською радою (...) в добровільному порядку та в повному обсязі негайно після його оголошення, тобто у вересні 2008 року». Далі нагадування про те, що на підтвердження цього навіть копію трудової книжки С. Долі з записом про поновлення на посаді було надано. Затим — ціла низка претензій до виконавчої служби, як от: «Жодний виконавчий документ, в т. ч. рішення суду та виконавчий лист, не містив даних, які б давали право виконавцям вимагати та вилучати ключі від кабінету та печатку, тим більше боржником по виконавчих документах є Малинська міська рада, а вилучена печатка є печаткою виконавчого комітету Малинської міської ради, який має окремий від міської ради статус юридичної особи». А тому «робота апарату виконавчого комітету Малинської міської ради блокується, фінансові операції не проводяться внаслідок незаконного вилучення печатки та передачі її особі, яка не має відповідних прав на це». І так далі, і тому подібне.

За керівниками люди, а не прапори

Невідомо, скільки б це все тривало, якби Верховна Рада не призначила дострокових виборів міського голови — якраз через тиждень після того, як Сергій Доля завдяки наполяганням виконавчої служби знову офіційно зайшов до кабінету міського голови.

Про ситуацію в місті добре знає керівник парламенту Володимир Литвин. В одному з недавніх інтерв'ю він порівняв: «От візьмімо Малин і Коростень. Приїжджаєш в одне місто — сміття, бездоріжжя, люди пригнічені. Приїжджаєш в інше, як в іншу країну — порядок, чистота, працюють підприємства, місто квітне: є хазяїн. Все залежить від керівника. Де він на своєму місці, дбає про справу — все нормально. У Малині нездоровий клімат, занадто великі амбіції, за якими простих малинчан не бачать». В. Литвин навів такий приклад. Цього року за сприяння фракції для потреб Житомирщини було виділено 13 мільйонів додаткових коштів — для вирішення найбільш гострих проблем. А процедура така: щоб вони надійшли в місто чи район, має бути офіційне звернення місцевої влади. Керівники Малина взагалі не захотіли його писати: мовляв, не та політична сила. Голова Верховної Ради порівняв: «Міський голова Коростеня Володимир Москаленко теж має партійну приналежність, однак іде на контакт з усіма і працює ефективно, бо знає, що за ним громада, люди, а не політичні прапори».

Микола Фещенко, який переміг на дострокових виборах, узяв на себе надто нелегку ношу. Бо непросто буде після таких тривалих протистоянь і з'ясування стосунків знову спрямувати зусилля депутатів на вирішення проблем міста.

Олексій КАВУН.
Житомирська область.

«Усі вцілілі боєприпаси з 61–го арсеналу в Лозовій буде вивезено до кінця поточного року», — заявив під час робочої поїздки до Харківської області начальник Генштабу Збройних сил України, генерал армії Сергій Кириченко *(Укрінформ).*

Учора народна артистка СРСР, України та Молдови **Софія РОТАРУ** святкувала день народження

ІВАНО-ФРАНКІВЩИНА

Нотаріус підробила документи

Оперативники Державної служби боротьби з економічною злочинністю викрили протиправні дії державного нотаріуса однієї з районних державних нотконтор Прикарпаття. **Як повідомили у пресслужбі МВС**, в інтересах знайомого вона підробила доручення, за яким громадянка Н. начебто надала колишньому чоловікові право на користування її квартирою. Чоловік на підставі згаданого доручення подарував житло своїй співмешканці. За ознаками злочинів, передбачених ч. 3 ст. 190, ч. 2 ст. 364 та ч. 2 ст. 366 (шахрайство, зловживання владою або службовим становищем й службове підроблення) КК України прокуратура Івано-Франківської області порушила кримінальну справу.

Дарина НАЗАРЧУК.

ТЕРНОПІЛЬ

Заблоковано сміттєзвалище, місто — у відходах

Сміття з обласного центру не вивозиться вже декілька днів — дорогу на Малашевський смітник заблокували люди з прилеглих до нього сіл. Вони скаржаться на нестерпний сморід і погіршення здоров'я. Адже, незважаючи на переповненість, місто продовжує вивозити сюди відходи, а влада Тернополя вже кілька років не може вирішити цю проблему. Раніше запланована просто на смітнику позачергова сесія також не відбулася через брак кворуму. Щоправда, депутати з міським головою Романом Заставним зустрілися з головою облради Олексієм Кайдою і попросили підшукати закинутий кар'єр, який би тимчасово можна було використовувати як сміттєзвалище, поки в місті не створять сміттєсортувальну станцію.

Але це питання не одного дня, люди тим часом стомилися чекати і налаштовані радикально.

ЧЕРНІГІВЩИНА

Власність на землю повільно оформлюють через відсутність бланків

На Чернігівщині вже оформлено 302,5 тисячі державних актів на право власності на земельну ділянку взамін сертифікатів. Про це повідомив на брифінгу заступник голови облдержадміністрації Олександр Шанойло. Їх отримали 90 відсотків від загальної кількості громадян, які набули право на пай. Водночас протягом чотирьох місяців цього року через відсутність бланків державних актів ця робота сповільнилася, тож багато заявників звертаються у вищі інстанції зі скаргами. Траплялися випадки й службової тяганини. З цих причин звільнено керівників Срібнянського, Варвинського районних відділів Держкомзему, кількох місцевих реєстраторів. Нині у стадії розробки знаходиться 3,4 тисячі державних актів на право власності на землю. Однак до дев'яти відсотків власників сертифікатів або їх спадкоємців з різних причин не поспішають оформити право власності на землю.

Сергій ПАВЛЕНКО.

Трипілля скликає на толоку

Село Трипілля на Київщині збирає ентузіастів. Бажаєте долучитися до давніх українських традицій? Тоді вам сюди. Тут навчать і хату білити, і народних пісень співати.

Уже традиційно толока «Від коріння родоводу» відбувається на території історико-археологічного музею «Прадавня Аратта — Україна». Неподалік музею більше ста років тому український краєзнавець чеського походження Вікентій Хвойка відкрив трипільську археологічну культуру. 95-й річниці від дня смерті дослідника і присвячене нинішнє зібрання.

— Відкриттям трипільської культури Вікентій Хвойка заявив світові про першодержельність нашої святої землі, про те, що Україна територіально є колискою світової цивілізації, — наголосила на прес-конференції виконавчий директор толоки «Від коріння родоводу» Зоя Ружин.

Перед толочанами постане завдання: помазати і побілити дерев'яний зруб будинку музею. Адже віддавна толока — народне зібрання, коли люди допомагають одне одному побудувати житло чи виконати інші роботи, необхідні в селянському побуті.

На участь у толоці зголосилося понад сорок осіб. Серед них не тільки організатори, а й імениті гості — посол Чеської Республіки в Україні Ярослав Башта, заступник міністра культури і туризму України Ольга Бенч, відомі в країні артисти. Так, співак Андрій Маслаков виконає прем'єру пісні «Коріння з Аратти», яка має стати гімном народного зібрання.

Наталія ОВДІЄНКО.

На знімку: так проходили перші толоки.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА (з архіву «Голосу України»).

ГОТУЄМОСЯ ДО 1 ВЕРЕСНЯ

Скільки коштує екіпірувати школяра?

За підрахунками батьків і продавців — не менше тисячі гривень. На шкільних базарах Тернополя ажіотажу поки що не спостерігається (він розпочнеться після 15 серпня), але передбачливі батьки давно потроху скуповуються. Не кожному під силу викласти одразу всю суму за школярський «прикид» і приладдя, тому роблять це поступово. З причини безробіття та урізаних через кризу зарплат доходи батьків істотно знизилися. Тому збирати дітей до школи найчастіше доводиться бабусям на свої пенсії.

А ціни кусаються. Лише на канцелярське приладдя потрібно 250—300 гривень. Звичайний зошит порівняно з минулим роком подорожчав на 15—20 копійок, найскромніша шкільна форма — на 20—30 гривень. Ціна останньої — від 150 до 600—700 гривень. Ще потрібні ранець, спортивна форма, взуття, підручники... А якщо в сім'ї не один школяр, а троє?

Любов ЛЕВИЦЬКА.

Тернопільська область.

За канцтовари треба віддати півтисячі

На півострові на шкільних базарах очікують подальшого підвищення цін на зошити у зв'язку зі зростанням вартості їх закупівлі. Зросла і ціна основних шкільних товарів.

Нині зошит на 12 аркушів продають за 1—2 грн., 96 аркушів — за 6—7 грн., кулькові ручки — по 0,7—5 грн., пенали — 10—70 грн. Кольорові олівці коштують 3—35 грн., набори фарб гуаші — 20—50 грн., фломастери — 5—38 грн. Щоб забезпечити школяра найнеобхіднішими канцтоварами, доведеться викласти півтисячі гривень, бідкаються батьки.

Віктор ХОМЕНКО.

Крим.

Мільйони — на парад

На злітній смузі заводу «Авіант» три з половиною тисячі солдатів вишикувалися до самого обрію. Так Київ активно готується до святкування Дня незалежності України. Незабаром розпочнуться репетиції на Хрещатику. Загалом на парад буде витрачено 50 млн. грн. з бюджетних коштів, а також 15 млн. грн., виділених Кабміном, щоб підготувати техніку, зв'язок, місця розташування солдатів, які приїжджають готуватися до столиці з інших міст. Від параду техніки відмовилися, бо фінансування армії порівняно з минулим роком скоротилося на 2 млрд. грн. Але техніку на Майдані все-таки поставлять. 22 бойові одиниці: новинки оборонного комплексу танк «Оплот», БТР-4, легкоброньований автомобіль «Дрозд-Б». Крім того, згідно з планом над центром столиці пролетять 35 літаків і вертольотів, але остаточне рішення про участь авіації поки що не прийнято.

Водій «БМВ» на пляжі переїхав дівчину

Трагедією закінчилися розваги молодої компанії на території колишньої бази відпочинку алюмінієвого комбінату на острові Хортиця. Один із парубків сів за кермо чужого «БМВ» і почав ганяти його по території бази, заповненої відпочивальниками. Вискочивши на берег Дніпра, переїхав на пляжі 18-річну дівчину. Накоївши лиха, молодик піддав газу і зупинився лише тоді, коли машина опинилася в річці.

Очевидці трагедії готові були розтерзати нахабу на місці, і лише оперативне втручання співробітників «Беркута» врятувало його від самосуду. Постраждалу дівчину негайно доставили в міський центр екстремальної медицини і швидкої допомоги з діагнозом: стиснення обох ніг, перелом кісток таза. Медична експертиза встановила, що хлопець перебував у стані алкогольного сп'яніння.

Микола МАНЬКО.

Запорізька область.

ФОТОФАКТ

Торгівля «з землі»: в Івано-Франківську стихійні торгівці нехтують санітарними вимогами, але в ціні поступаються охочіше.

Фото Юрія РИЛЬЧУКА (Укрінформ).

Аматорський коньяк

Працівники податкової міліції ДПА у Закарпатській області на квартирі ужгородця виявили підпільний коньячний цех. Вилучено пластмасову бочку, заповнену 20 літрами коричневої рідини, 390 пляшок фальсифікованого коньяку «Закарпатський», 5 трилітрових банок із прозорою рідиною з характерним запахом спирту, 818 етикеток і 974 контретикетки з написом «Коньяк Закарпатський», а також 561 закрутку для закупорювання пляшок з написом «Тиса». Орієнтовна вартість вилученого разом із допоміжним обладнанням для виготовлення фальсифікованої продукції сягає 12 тисяч 500 гривень.

Іван ГУДЗОВАТИЙ.

Ужгород.

У Криму зошит на 12 аркушів продають за 1—2 грн.

Президент зустрівся з делегацією Конгресу США...

Глава української держави Віктор Ющенко провів зустріч із делегацією Конгресу США **(на знімку)**.

Предметом зустрічі стали такі пріоритетні питання, як посилення енергетичної безпеки України, реалізація євроатлантичного курсу України, а також заходи з подолання фінансово-економічної кризи, у тому числі розвиток співробітництва України з МВФ, **повідомила прес-служба Президента України.**

Фото Миколи ЛАЗАРЕНКА (прес-служба Президента України).

...А Прем'єр роздавала квартири

Уряд викупить 10 тис. квартир у забудовників до кінця 2009 року. Про це заявила вчора Прем'єр-міністр Юлія Тимошенко в Боярці, вручаючи ордери на квартири співробітникам і пенсіонерам МВС.

«У нас є 2 млрд. грн. Таким чином, з одного боку, ми зможемо дати квартири людям, які по 15—20 років стоять у черзі, а з другого — будівельники одержать можливість добудувати житло з високим ступенем готовності. Це наша антикризова програма будівельної галузі», — цитує Тимошенко РБК—Україна.

Нагадаємо, відповідно до раніше анонсованої програми з викупу недобудов передусім викуповуватиметься житло у Дніпропетровську, Запоріжжі, Чернігові і місті Бобровиця Чернігівської області. Надалі програма пошириться на всю Україну. Житло купуватиметься за низькими цінами — не дорожче 500 дол. за квадратний метр.

Війни СНД

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

У акції, ініціатором якої є рух «7 серпня», брали участь як місцеві жителі, так і біженці із зон конфлікту. За словами представників місцевої влади, ці багаття — символи єдності й того, що грузинський народ завжди буде згуртованим.

Більшість політологів відзначають, що причиною п'ятиденної війни, яка забрала сотні життів грузинів, осетинів і росіян, стала необдумана політика і Росії, і Південної Осетії, і Грузії. При цьому вперше Співдружність незалежних держав стала свідком російської воєнної операції під лякаючою назвою «спонукання до миру» і наступного визнання двох національних регіонів Грузії самостійними державами. Приміром, Придністров'ю дуже сподобався шлях Південної Осетії. А днями про можливий примус до миру Вірменії заговорив посол Азербайджану в РФ.

Президент України в п'ятиденній війні однозначно став на бік Грузії, спричинивши тим самим з боку Москви шквал критики, зокрема, обвинувачень у незаконному продажу зброї та в участі українців у воєнних діях на Кавказі. «У мене не було сумніву щодо моєї позиції», — сказав рік тому Віктор Ющенко, додавши, що втрата суверенітету Грузії — «це ревізія суверенітету всіх»: «Ми повинні дотримуватися принципу: якщо страждає чийсь суверенітет, отже, страждає наш».

На думку фахівців, збройний конфлікт між двома членами Співдружності оголив цілу низку проблем, про які дотепер учасники організації хоча й говорили, але воліли не акцентувати на них увагу. Мабуть, головну з них на одному із самітів Співдружності назвав президент Казахстану Нурсултан Назарбаєв. Він підкреслив, що в аморфної і нікчемної СНД немає жодних важелів і механізмів для втручання у подібні конфлікти.

Таку оцінку СНД одержувала й раніше, однак тоді не доходило до кровопролить і розриву дипломатичних відносин. Так, три роки тому з гострою критикою виступив Володимир Воронін, президент Молдови — країни, мир у якій нині видається таким само тендітним, як яєчна шкарлупа.

При цьому авторитетні міжнародні організації не гірше від СНД імітують свою активну участь у «розрулюванні» есендешних конфліктів, хоча насправді виконують негласний наказ глобальних світових гравців не втручатися в зону інтересів Росії, якою є територія Співдружності.

Росія, виступивши проти Грузії, вперше пішла на відкритий конфлікт із Заходом. У відповідь на це, з подачі США, Москву почали лякати санкціями: обіцянками вигнати з «великої вісімки» і не пустити в СОТ. Але нічого страшного не сталося. Мало того, росіяни й американці «перезавантажили» свої відносини. А створені перемогою в п'ятиденній війні можливості змінити позиції Росії на Кавказі, на думку російських політиків і політологів, на сьогодні ще використані далеко не повною мірою. Саме тому зараз ми й спостерігаємо нове загострення грузино-російських відносин, а також зростання негативних тенденцій одночасно і на Північному, і на Південному Кавказі.

Від проблем з Росією і Тбілісі, й Київ намагалися сховатися під парасолькою НАТО. Однак для цього виявилося мало самого тільки бажання лідерів цих країн. У підсумку Україна, на думку експертів, у нинішніх розкладах обрала для себе так звану стратегію підтримки контрольованої напруженості. Поки що від цього немає ні економічної, ні політичної вигоди.

Яна СТАДІЛЬНА.

ФОТОФАКТ

Дороги готують до Євро: на 128-му кілометрі автотраси Київ—Чоп триває будівництво розв'язки.

Фото Володимира ТАРАСОВА (Укрінформ).

Яворівська вербівка

В Івано-Франківському обласному краєзнавчому музеї відкрилася виставка «Яворівська народна дерев'яна мальована забавка». На суд глядачів представлено близько двох сотень оригінальних іграшок. Орнамент, яким їх розписують, називається «вербівкою», — малюнки створюють у вигляді вербових гілочок (у Яворові з давніх-давен було дуже багато верб, які росли на піску). Люди робили такі забавки, продавали їх і за рахунок цього жили.

— Іграшка з осики має силу оберега. Бо ж кілком осиковим кого вбивають? Вампірів. І тому дітям давали такі іграшки з дитинства, щоб ніяке лихе до них не підсувалося, — каже майстер Семен Тлустий.

Свої роботи представили також члени Національної спілки майстрів народного мистецтва України Р. Приставський, В. Яремин, А. Гула.

Дарина НАЗАРЧУК.

Івано-Франківськ.

12 років за декілька секунд

Американські журналістки Лора Лін і Юна Лі, визволені з північнокорейської в'язниці після зустрічі екс–президента США Білла Клінтона з лідером КНДР Кім Чен Іром, справді порушили кордон КНДР. Але лише на лічені секунди. Про це в інтерв'ю телеканалу CNN розповіла сестра Лори Лін Лайза.

Громадянки США Лора Лін і Юна Лі, котрі працювали на телекомпанію «Каррент-ТВ», були затримані 27 липня на кордоні з Китаєм за незрозумілих обставин під час підготовки репортажу про біженців із КНДР. За словами Лайзи Лін, жінки пробули декілька секунд на території КНДР, після чого їх затримали. Північнокорейський суд визнав їх винними в незаконному перетині кордону, а також ще в одному «тяжкому злочині», докладніше про який не повідомляється. Журналісток засудили до 12 років виправних робіт. Клінтон у вівторок прибув до Пхеньяна, щоб провести переговори про визволення Лін та Лі. Після зустрічі лідер КНДР амністував американок.

Поводилися з ними у в'язниці гідно. Проте Лора поки що емоційно і фізично не оговталася від пережитих потрясінь, як і родичі журналісток. 4-річна дочка Юни, розповіла Лайза, ні на крок не відходить від матері.

СВІТ КОРОТКО

РОСІЯ

У клопотанні відмовили

Московський окружний військовий суд відмовився повернути в прокуратуру справу про вбивство оглядача «Новой газеты» Анни Політковської, яку застрелили в під'їзді її будинку 7 жовтня 2006 року, **передає РИА Новости.**

Отже, суд відхилив клопотання потерпілих — дітей Політковської, котрі вважали, що потрібно об'єднати матеріали цієї справи з так званою «основною справою» — проти невстановлених замовників убивства і Рустама Махмудова, ймовірного виконавця злочину.

УГОРЩИНА

Автобус зіткнувся з потягом

Одна людина загинула і п'ятеро травмовано під час зіткнення швидкого потяга й українського автобуса в угорському місті Шатороль'йоуйгей. Пригода сталася вчора о 4.55 ранку за київським часом, коли мікроавтобус, незважаючи на червоне світло, виїхав на залізничне полотно. У результаті одна людина загинула, одна дістала тяжкі травми, а четверо відбулися легкими, **повідомляє Укрінформ.** Травмованих госпіталізували.

ПОЛЬЩА—УКРАЇНА

Київ втрачає фінал Євро-2012?

УЄФА установить Міжнародний трансляційний центр чемпіонату Європи з футболу 2012 року у Варшаві, **повідомляє УНІАН.** Прес-секретар Федерації футболу Польщі Якуб Квятковський відмовився коментувати рішення. Експерти припускають, що встановлення трансляційного центру у Варшаві, найпевніше, означає, що Київ втратить право проведення фінального матчу Євро-2012. Трансляційний центр, зазвичай, установлюється в тому місті, де проходить фінал.

Вибір на користь Варшави зробили, зважаючи на, серед іншого, її розташування в центрі Європи та у Євросоюзі, краще авіасполучення з іншими країнами і наявність кращої готельної бази з більш низькими цінами.

ТОНГА

Пором забрав життя 60 осіб

За останніми даними, у результаті затоплення порома «Принцеса Ашика» минулої середи неподалік тихоокеанської острівної держави Тонга загинуло 60 осіб, переважно жінки та діти. За даними влади Тонга, на борту перебувало лише 117 осіб, у тому числі з Німеччини, Франції та Японії. Близько півсотні пасажирів, що були на кормі, зуміли врятуватися. Прем'єр-міністр Тонга заявив, що надія знайти решту дуже мала. Він звернувся до урядів Нової Зеландії і Австралії з проханням відправити групу аквалангістів на пошуки тіл. Причини трагедії з'ясовуються.

На Луганщині на шахті «Суходільська–Східна» ліквідовано загоряння, усіх 208 гірників, які перебували на той момент у шахті, було виведено

Народний депутат **Юрій КОСТЕНКО** не виключає, що Україна знову зустрічатиме Новий рік під «Газпромом» *(Укрінформ)*

У НОМЕР

У Літній школі — ще ті кадри!

У Національному технічному університеті «Київський політехнічний інститут» відкрито четверту Літню школу.

Захід організовано для студентів та аспірантів, яких протягом десяти днів ознайомлюватимуть з новими розробками в галузях інформатики, фізики, математики та біології вчені з різних країн світу. Національний склад слухачів школи різноманітний: навчатися в ній будуть навіть громадяни Туреччини та Тунісу. Мета проекту — не просто поглиблення університетської освіти, а й плідне спілкування студентів та викладачів. В останньому зацікавлені не лише молоді люди, які здобудуть нові знання, — для лекторів це шлях пошуку майбутніх співробітників. Цим також пояснюється підтримка з боку вітчизняних та іноземних компаній, які потребують кваліфікованих кадрів.

Літня школа не може похвалитися великою кількістю слухачів — у ній познайомляться з новими досягненнями науки і техніки 56 студентів і аспірантів. Але це — саме той випадок, коли важлива не кількість, а якість. Будь-хто не може брати участь у заході. Організатори проекту оцінюють рівень досягнень та підготовки потенційних учасників Літньої школи і запрошують найбільш здібних молодих людей.

Тетяна ДРУЖЕНКО.

Завтра — День працівників ветеринарної медицини

Професія, яка лікує людство

Медицина лікує людину, а ветеринарія — людство. Теза, можливо, і спірна, але так часто кажуть про себе люди цієї професії. Напередодні свого свята в Києві в Українському домі відбулися заходи — «з нагоди». Один із найурочистіших моментів — присвоєння двадцяти двом представникам професії звання «Заслужений працівник ветеринарної медицини України». Один із нагороджених з цього приводу висловився так: «Якби мене запитали, що вважаєш за краще — орден чи звання «заслуженого», не задумуючись, обрав би останнє». Дуже вже пишаються ветеринари своєю потрібністю. Адже лікар ветеринарної медицини поєднує спеціальності терапевта, інфекціоніста, паразитолога, хірурга, акушера, токсиколога, санітарного експерта... А всі продукти тваринного походження — м'ясо, молоко, яйця, мед — в ідеалі, мають проходити санветекспертизу. І тут від принциповості ветеринара залежить здоров'я дуже багатьох людей.

До речі, чимало керівників — від господарств до міністерства — за освітою ветеринари. До слова, «двічі міністр агропромислового комплексу» Юрій Карасик, коли за кордоном виникає запитання — як його представити, вважає за краще табличку з написом «ветеринарний лікар», ніж «екс-міністр АПК».

Свято без присутності президента не обійшлося. Знову-таки «з нагоди» із Франції прибув президент Регіональної комісії Всесвітньої організації охорони здоров'я тварин по Європі Нікола Бєлєв **(на знімку — на передньому плані).** Він дав високу оцінку роботі наших ветеринарних служб. Запевнив, що відповідна структура, законодавча база, кваліфікація фахівців відповідає європейським вимогам. Усі рекомендації Всесвітньої організації охорони здоров'я тварин Україна виконує вчасно і професійно. А отже, з приводу ветеринарії під час вступу до ЄС не буде жодних запитань.

Звісно, тварини хворіють і в Україні, і в країнах Євросоюзу. Адже, за словами доктора Бєлєва, «вірусу не потрібні ні віза, ні паспорт...» Але система попередження, реагування в Україні відповідає найвищим вимогам.

Щоправда, такі продукти, як молоко і м'ясо, наша країна не може зараз експортувати до об'єднаної Європи. Але, на думку високого гостя, це питання майбутнього. Та й не провина в цьому ветеринарних служб, адже якість продукції забезпечує технологія виробництва...

Як образно «розшифрував» слова Бєлєва голова Державного комітету ветмедицини Петро Вербицький, «якщо молоко збирати подвірно і на підводі везти його до пункту прийому, то ніякий ветеринар, ніяка структура, ніяке законодавство не втримає належну якість».

Важко з цим не погодитися...

Галина КВІТКА.
Фото автора.

Чи випаде болгарське кільце з «Південного потоку» Росії?

У Болгарії нині неймовірно спекотно. Стовпчик термометра щодня переваліює за позначку в 40 градусів. Цей липнево–серпневий період надзвичайної сонячної активності тут називають «горещини». Щоб уникнути всіх «принад» міської сауни, мешканці великих міст вирушають на тиждень–два в гори. Зазвичай до «горещин» більшість болгарських родин підганяють свої відпустки і їдуть перевести подих до моря або на дачі в горах, де можна засипати при температурі 14—16 градусів.

Саме в найспекотніші дні в країні відбулася зміна уряду. 27 липня новий склад парламенту обрав Прем'єр-міністром Болгарії неформального лідера політичної партії «Громадяни за європейський розвиток Болгарії» (ГЄРБ) Бойко Борисова та затвердив запропоновану ним структуру і персональний склад Кабінету міністрів. Новий прем'єр одразу після принесення присяги в парламенті заявив, що жоден міністр не піде влітку у відпустку. Мовляв, треба негайно розгрібати завали після відставки колишнього коаліційного уряду, очолюваного соціалістами.

І першим практичним кроком нового глави уряду була заява про перегляд всіх енергетичних проектів за участю російської сторони. На міцну голову колишнього мера Софії посипалася купа обвинувачень з боку тих, хто укладав невигідні для Болгарії договори. Але Бойко Борисов звик до нападок своїх політичних опонентів.

Він і минулі парламентські вибори виграв тільки тому, що піарщики з правлячої Болгарської соціалістичної партії наробили безліч тактичних помилок у ході передвиборної кампанії. Вони вклали кілька мільйонів євро, щоб опорочити майбутнього прем'єра. Мера Софії представляли катом болгарських пенсіонерів, невмілим господарником і грубим політиком. Бойко Борисов не відповідав на це і не вкладав у свою передвиборну кампанію божевільні гроші. Він відкривав нові дитячі садки і соціальні об'єкти в столиці, нові станції метро, закуповував тролейбуси й автобуси, прокладав нові транспортні магістралі в Софії. Тому і нові обвинувачення в нелояльності до Росії він зустрів спокійно. До того ж міністри з економічного блоку нового уряду доповіли йому, що договори про будівництво АЕС «Белене», газопроводу «Південний потік» і нафтопроводу «Бургас—Александруполіс» укладалися непрозоро і без належного аналізу економічної вигоди для Болгарії. Тому їх варто призупинити і ретельно проаналізувати.

Віце-прем'єр, міністр фінансів Болгарії Сімеон Дянков без натяків заявив, що в умовах фінансової кризи і величезній дірі в державному бюджеті в 2,5 мільярда левів (1,28 мільярда євро) держава не може займатися реалізацією болгарсько-російських проектів.

Президент Болгарії Георгій Пирванов виступив проти намірів нового уряду призупинити співробітництво з Росією. Адже саме він підписував з колишнім російським президентом Володимиром Путіним договори про будівництво АЕС, «Південного потоку» і нафтопроводу «Бургас—Александруполіс». Саме він назвав ці проекти «великим шоломом» для Болгарії і перемогою правлячої соціалістичної партії. А пізніше навіть не виключив того варіанта, що росіяни можуть стати власниками болгарської газотранспортної системи. Він знову нагадав про свою мегаломанську ідею — перетворення Болгарії на енергетичний центр на Балканах.

Але ці докази на Бойко Борисова і його кабінет не подіяли. Соціалісти, що пішли нині в опозицію, обвинуватили прем'єра в тому, що прояв русофобських настроїв незмінно призведе до погіршення відносин із «старшим братом». Бойко Борисов одразу відповів, що в нього в Росії багато друзів і стосунки з ними він псувати не збирається. І дав зрозуміти, що дружба — дружбою, а тютюнець, чи то пак національні інтереси — порізно.

Для нинішнього правоцентристського уряду Болгарії пріоритетом буде участь у реалізації європейського проекту «Набуко» та будівництві сполучної ланки між газопровідними системами Болгарії і Греції.

Усе інше — від лукавого. Як і поява в російських газетах обвинувачення на адресу Софії, що Москва через нові болгарські віяння може зазнати мільярдних втрат. Від яких, мовляв, і Болгарія постраждає. Одне з російських видань, статті з якого помістили на болгарському сайті, настійно звертає увагу влади Болгарії на одну обставину. Мовляв, «проект «Набуко» запрацює не скоро, а газ їм буде потрібний ще цієї зими. І якщо болгарське керівництво, від якого для участі в «Південному потоці» навіть не вимагають грошей, а тільки згоди на транзит, не виявить цікавість до проекту Росії, то Росія не матиме жодних підстав допомагати Європейському Союзу визволяти з лиха свою найбіднішу країну-члена ЄС. Якщо ЄС оголошує «Північний потік» своїм проектом, а «Південний потік», який покликаний допомогти найбіднішим його членам, прагне всіма силами поховати, то це є справою самого ЄС і його «молодших учасників» із Східної Європи. І всі свої запитання болгари цієї зими можуть направляти голові Європейської комісії Баррозу, а не в Москву» (кінець цитати).

До болю відома риторика. Чи не так? Вона не тільки насторожує болгар, а й змушує їх наполегливіше шукати альтернативні джерела газових поставок. І можна не сумніватися, що знайде. Нинішній уряд не має наміру клювати на відому наживку «участі без грошей» у російському проекті. Проковтнувши її, можна залишитися не тільки без своєї газотранспортної системи, а потрапити ще у більшу залежність від примх монополіста «Газпрому». А то й перетворитися, якщо не на «троянського коня» Кремля у Європейському Союзі, то на політичний об'єкт викручування рук.

Приклад поводження з Україною, яку Москва намагалася взимку зробити основним винуватцем газового конфлікту, болгари не забули. Хоча їх і цілий світ переконували, що Київ перекрив газову заслінку і хоче заморозити Європу, а найбільше сонячну Болгарію.

Дуже точну думку в коментарі (сайт http://dnesplus. bg/Analysis. aspx? d=290447) на статтю-погрозу РІА Новини «Чому Болгарія не хоче російський газ» 5 серпня висловив простий болгарин. «Ці росіяни уже залякують зараз, коли в нас з'явилася нехай і гіпотетична можливість через «Набуко» послабити енергетичну петлю. А уявіть, що буде, коли погодимося побудувати «Південний потік». Тоді накинута петля буде затягуватися щоразу, коли не погодимося танцювати під дудку діда Івана. Будемо дивитися на Європу через криві макарони і перетворимося навіть не на троянського коня, а на меч росіян у їхній боротьбі за європейський вплив».

Як бачимо, цю мету Росії, незважаючи на будь-які риторики і заклики до дружби і братерства, дуже добре розуміють не тільки члени нового болгарського уряду, а й пересічні болгари.

Напевно, тому Володимир Путін так зненацька і швидко з'явився в сусідній Анкарі. Адже треба підстрахувати, якщо не стовідсоткове, то дуже можливе випадання болгарського кільця з «Південного потоку».

Златка МАРИНОВА.

Софія.

Для нинішнього правоцентристського уряду Болгарії пріоритетом буде участь у реалізації європейського проекту «Набуко»

На новосілля рятувальники отримали чимало подарунків

Рятувальники Заліщицького району на Тернопільщині відтепер працюватимуть на новій сучасній базі. У двоповерховому будинку з вбудованими гаражами на чотири виїзди створено всі умови: просторі кабінети, караульні приміщення, кімнати прийому їжі і психологічного розвантаження, душові. Є ремонтний пост, база для навчання і тренування.

Створенню нової бази активно сприяла місцева влада. Торік район потрапив у зону лиха від липневої повені. Рятувальники, за словами начальника райвідділу з надзвичайних ситуацій Володимира Вирсти, тоді по шість діб були на ногах. Люди витримували, а техніка — ні, та й обмаль її. Пожежним машинам вже понад 30 років. І хоча завдяки дбайливому догляду на вигляд вони, як новенькі, але моторесурс свій удвічі вичерпали. Тож можна зрозуміти почуття рятувальників, коли в їхньому розпорядженні з'явився новенький «КАМаз», начинений гідравлічними ножицями, повітряною подушкою та іншим необхідним у надзвичайних ситуаціях приладдям. Човни, рятувальні жилети і круги отримали в подарунок від будинку відпочинку. Дошку для рятування рибалок на льоду змайстрували самі — це конструкція спеціалістів головного управління МНС в області.

Не з порожніми руками прибули на урочисте відкриття бази голова облдержадміністрації Юрій Чижмар та голова облради Олексій Кайда. Вони вручили документи на міні-АТС і ключі від автоцистерни. Взяв участь у відкритті найкращого на сьогодні в області райвідділу заступник міністра з надзвичайних ситуацій Богдан Костинюк.

На знімку: найбільше тішаться рятувальники новою пожежною машиною.

Фото автора.

Любов ЛЕВИЦЬКА.

Тернопільська область.

«Швидка допомога» в Харкові вже працює за європейськими стандартами

Харківські автомобілі «швидкої медичної допомоги» міська влада почала оснащувати новим обладнанням, що полегшить страждання не тільки раптово заслаблим пацієнтам, а й медичним працівникам. Тепер навіть у сорокаградусну спеку медики не будуть обливатися потом, а хворі — судорожно ковтати гаряче повітря. Поки що системи кондиціювання повітря встановлені на шести автомобілях, але цього року планується модернізувати ще 12 машин. Згодом планується переоснастити всі 80 «швидких» на десяти підстанціях міста.

Нинішнє спекотне літо показало, що медпрацівники, які зобов'язані бездоганно виконувати свої обов'язки в закритій металевій машині в майже сорокаградусну спеку, фактично самі ризикують здоров'ям. Що вже казати про пацієнтів, яких потрібно не тільки рятувати від хвороб, що раптово загострилися, а й від нестерпної спеки.

Директор департаменту охорони здоров'я й соціальних питань Ігор Шурма констатує, що останнім часом парк «швидких» у Харкові оновлено не тільки кількісно, а й якісно. Крім кондиціонерів, нові «швидкі» обладнані адаптером, який дає змогу виробляти електроживлення для медичних приладів, наприклад, для створення електричного розряду. Також у нової реанімаційної «швидкої» харківського зразка — кисневий балон з маскою для обличчя, пристрій для зчитування кардіограм, ритму дихання та інших показників людського організму. Спеціальний прилад може зчитати кардіограму, трансформувати її в закодований звуковий сигнал. А потім за допомогою стільникового зв'язку передати його в спеціалізовану клініку. На іншому кінці автоматичний дешифратор перетворює сигнал знову на кардіограму, і з нею працює профільний фахівець. Такий спосіб встановлення діагнозу дає можливість заощадити вирішальний час для сердечника — адже раніше профільний фахівець міг поставити повноцінний діагноз тільки після прибуття пацієнта до лікарні. Крім того, у машині є валізка з повним набором інструментів для попередніх реанімаційних заходів у разі надання першої допомоги на місці. Медиків забезпечили й «тривожною» кнопкою. Про поведінку неспокійних і нетверезих пацієнтів лікар може оперативно повідомити в міліцію за допомогою сигнальної кнопки, встановленої на мобільних телефонах медперсоналу — й наряд міліції прибуде через три-п'ять хвилин.

Микола КОСИЙ.

Харків.

Мости у Корсуні над Россю

Їх шістнадцять. Якби не вони, місто багато що втратило б. Зводили мости різної доби, різні майстри, а тому вони оригінальні.

Красень з ажурними арками-фермами у 1920-х був одним із перших, спроектованих славетним мостобудівником Євгеном Патоном. На жаль, у 1941-му під час відступу наших військ частину споруди було знищено. Відновлені — не ті.

П'ять мостів — на островах Росі, де розкинув свої пам'ятки Національний історико-культурний заповідник. Останній об'їзний з'єднав береги Росі на трасі Київ—Донецьк у 1984 році.

Донедавна в цьому короткому екскурсі можна було ставити крапку. Але три крапки поставив художній керівник районного Будинку культури Володимир Онищенко, автор вірша «Мости над Россю». А його колега, керівник народного козацького гурту «Манжари», композитор Сергій Калиниченко написав музику. Згодом народилася ідея започаткувати фестиваль пісенної творчості «Мости над Россю».

Перший, в якому взяли участь аматори Черкащини та Київщини, відбувся у липні 2006 року. На запрошення відгукнулися 17 учасників.

Наступного року фестиваль назвали екологічним. Його учасники підписали звернення до Верховної Ради, в якому благали врятувати Рось. Слово на захист річки, гучно мовлене на пісенному святі, на жаль, не почули в столиці.

Цьоголітній фестиваль зібрав уже 87 учасників із багатьох регіонів. Починався він традиційно з кінострічки, на тлі якої лунає пісня: «Мости над Россю зачаровані стоять, бузковим цвітом заплелися, мов колосся...»

Віталій ЄРОШИН.

Корсунь-Шевченківський
Черкаської області.

Фото Сергія МОШЕНСЬКОГО.

РЕГІОНИ

ДНІПРОПЕТРОВСЬК

Усувають наслідки буревію,

який пронісся над містом. В Самарському районі, за словами першого заступника міського голови Анатолія Крупського, без електропостачання залишилося 42 багатоповерхівки (360 квартир) та 120 приватних будинків, частина яких ще й з пошкодженими дахами.

Сильний вітер повалив 56 дерев, постраждали й автівки, й люди — двоє (з переломом і струсом мозку) потрапили до лікарні.

Кошти на подолання наслідків буревію братимуть із Резервного фонду міського бюджету.

Тетяна КОЛЯДИНСЬКА.

ЧЕРНІВЦІ

Єврейське кладовище у Чернівцях утримуватиме благодійний фонд

Таку угоду укладено з метою збереження його історичного вигляду. Благодійний фонд «Від серця до серця» зобов'язався утримувати кладовище за рахунок власних та залучених коштів. Зокрема, він має встановити урни, забезпечити постійне прибирання кладовища, вивезення сміття, освітлення та охорону всієї території та споруд. На території місць поховань не можуть бути розміщені об'єкти іншої, крім комунальної форми, власності, за винятком надмогильної споруди, склепу, які є власністю особи, що їх придбала. Договір з благодійним фондом укладено на один рік.

Сергій СУЛИМА.

ЖИТОМИР

Подорож в стародавній Іскоростень

У Коростені завершився триденний міжнародний науково-практичний семінар «Експериментальна археологія: за-вдання, методика, моделювання». Його учасники на території древнього городища (Красна горка) провели експериментальні дослідження з відтворення давньоруського металургійного процесу, давньоруських гончарних горнів та борньства. Цікавинкою науково-практичного семінару стало відновлення атмосфери побуту давніх часів, пройшли театралізовані поєдинки.

З ініціативи міського голови Володимира Москаленка та за підтримки з боку професора, директора Інституту археології НАНУ Петра Толочка, кандидата історичних наук, наукового співробітника цього інституту Богдана Звіздецького, директора міського Краєзнавчого музею Володимира Польгуя на території прадавніх городищ було відновлено археологічні дослідження, які тривають і нині. Проводяться науково-методичні та будівельні роботи зі створення музею-скансену «Стародавній Іскоростень».

Олексій КАВУН.

СУМИ

Вулиці — ім'я Героя

За рішенням сесії Сумської міськради в обласному центрі у вулиць з'явились нові назви. Так, вулицю Огарьова перейменували на вулицю Героя України Олексія Береста, а провулок Промисловий тепер нагадуватиме сумчанам про одного з видатних людей сумської землі — Зіновія Красовицького.

Владислав ЖМУРКОВ.

КАЛЕЙДОСКОП

Держдума в період кризи замовила собі дорогі люстри

У будівлях Державної думи на Охотному Ряду та в Георгієвському провулку розпочався ремонт. Незважаючи на обіцянку думського керівництва урізати витрати в умовах кризи, на нові килимові доріжки, кришталеві люстри та систему опалення плановано витратити майже 12 млн. рублів (385, 5 тис. доларів США). Такі дані сайту розміщення держзамовлення.

Однак, за словами прессекретаря керсправами президента Віктора Хрекова, ремонт у думських приміщеннях проходить за принципом розумної необхідності, він пов'язаний зі збереженням зовнішнього вигляду будівель і престижем Держдуми. Цього року витрати керсправами скоротилися приблизно на 15—20%, додає він. Хреков зазначає, що економія торкнеться і Держдуми: наприклад, замінять не всі підвіски люстр і куплять їх із кришталю подешевше.

Нагадаємо, в Україні схожий скандал з люстрами мав місце 17 березня, коли голова Рахункової палати України Симоненко заявив, що фахівці під час аудита використання коштів Міністерством фінансів України на будівництво та облаштування нового приміщення виявили порушення. «Там одна люстра коштує більше, ніж весь дзеркальний зал Версаля», — сказав Симоненко. Міністерство фінансів України у відповідь зажадало від Симоненка спростувати заяву про придбання Мінфіном дорогої люстри.

Британців закликають розводити бджіл на балконах

Британська екологічна організація Natural England виступила із закликом розводити бджіл у себе в садах, на дахах будинків або на балконах, щоб запобігти різкому зниженню їхньої популяції. Останнім часом чисельність усіх 250 видів цих комах у Британії знизилася на 10—15%.

Підтримка чисельності популяції бджіл необхідна для збереження багатьох диких і культурних рослин.

Чи є незайманість визначальним чинником для шлюбу?

Вирішує Комітет міністрів Ради Європи

КУРЙОЗИ

Днями депутат парламенту Люксембургу Лідія Ерр звернулася до Комітету міністрів Ради Європи з досить незвичним запитанням. Вона попросила офіційно розтлумачити, чи є незайманість визначальним чинником для шлюбу?

Звернутися до такої поважної організації пані Ерр змусив нещодавній «шлюбний» скандал у Франції. 1 квітня 2008 року регіональний суд міста Лілль визнав недійсним шлюб через те, що наречена обманула свого обранця, сказавши, що вона незаймана. Обоє були представниками мусульманської громади. Одразу після весілля наречений попросив суд про розлучення. Найцікавіше те, що французька Феміда справді визнала, що «шлюб було укладено на підставі об'єктивної та суттєвої помилки». Можливо, ця справа й залишилася б непоміченою (тим більше, що наречена визнала справедливим звинувачення), якби не преса.

Уже 2 червня того ж року Міністерство юстиції Франції подало апеляцію на це рішення і домоглося скасування дискримінаційного рішення суду. Невідомо, чи пара, яка знову офіційно стала подружжям, забула про колишні непорозуміння і живе щасливо, однак проблема незайманості вийшла за рамки країни і тепер обговорюється на міждержавному рівні. Зокрема, Комітет міністрів Ради Європи привітав рішення апеляційного суду, який скасував розлучення та визнав, що незайманість не є суттєвим атрибутом шлюбу. Натомість Комітет міністрів вважає: анулювання шлюбу через те, що наречена не була незайманою, порушувало фундаментальні права людини, які є основою демократії.

Ми вирішили довідатися, чи є ця проблема актуальною для України. З'ясувалося, що найжвавіше ця проблема обговорюється на так званих інтернет-форумах — сторінках у віртуальній мережі, де її користувачі мають можливість анонімно обмінюватися думками. Більшість учасників цих дискусій погоджуються з думкою, що «була б людина доброю, а все інше не має значення». Це підтверджують і дані соціологічного опитування, яке провів харківський сайт www. kharkovforum. com. Так, 39,10% опитаних чоловіків вважають, що незаймана дружина не потрібна, 15,79% — байдуже, для 25,56% це не обов'язково, але бажано, і 19,55% відповіли «так».

Тетяна ПАСОВА.
Фото з сайту http://foto.mail.ru

ФОТОФАКТ

У рамках свого світового турне «Sticky & Sweet Tour» американська поп-діва Мадонна виступила в порту Яткасаарі (Гельсінкі, Фінляндія).

Фото Лехтікува\Укрінформ.

У світі наприкінці року буде чотири мільярди підключених мобільників

Кількість підключень мобільних телефонів у світі збільшиться в поточному році до 4 мільярдів. З таким прогнозом виступив федеральний Союз інформаційних технологій, телекомунікацій і нових засобів зв'язку.

У 2008 році у світі нараховувалося 3,9 мільярда підключених до систем зв'язку мобільників, а в 2009 році їх стане 4,4 мільярда. Найбільший приріст у сфері використання мобільних телефонів спостерігається нині в державах, що розвиваються, і країнах з перехідною економікою.

Так, в Індії число користувачів апаратами стільникового зв'язку цього року збільшиться, приблизно, на 32% — до 457 мільйонів осіб. У Бразилії ці показники становитимуть, відповідно, 14% і 172 мільйони, а в Китаї — 12% і 684 мільйони. Що стосується індустріально розвинених держав, то там приріст у цій сфері значно скромніший. Багато в чому це пов'язано з тим, що в ЄС уже нині нараховується укладених договорів на користування мобільними телефонами більше, ніж населення.

Названо найбагатших жінок шоу-бізнесу

Журнал Forbes підрахував доходи найвисокооплачуваніших жінок, які заробляють на ниві кінематографа або шоу-індустрії. П'ятнадцять найдорожчих дам за останній рік заробили 920 мільйонів доларів.

На вершині рейтингу опинилася королева ток-шоу 55-річна темношкіра Опра Уїнфрі, котра за рік поповнила свій бюджет на 275 мільйонів доларів. Слідом за нею розмістилася співачка Мадонна, що заробила 110 мільйонів доларів, замикає «трійку» її канадська колега Селін Діон, яка одержала 100 мільйонів доларів. Цікаво, що кінодиви в цьому списку посідають лише 10-те, 11-те, 12-те і 15-те місця. Серед акторок найбільше заробила мати-героїня Анджеліна Джолі.

Навколо Берлусконі розгортається касетний скандал

А ЯК У НИХ?

Чергова серія скандалу навколо прем'єр–міністра Сільвіо Берлусконі, що його інформаційне агентство АНСА називає «італійським сексгейтом», розгортається на Апеннінах. Цього разу приводом для нових обвинувачень на адресу італійського прем'єра послужили заяви його недавнього прибічника, відомого політика і журналіста, депутата Паоло Гуццанті.

Гуццанті, який невдовзі після торішнього конфлікту на Кавказі вийшов з партії Берлусконі через незгоду з його курсом щодо Росії, тепер вирішив оприлюднити інформацію про сексуальні стосунки, які нібито пов'язували прем'єра з деякими «персонами», котрі обіймають сьогодні дуже високі посади».

У своєму блозі депутат посилається на прослухані телефонні розмови Берлусконі, записи яких було зроблено, а потім знищено слідчими органами Італії. При цьому він заявляє, що сам не слухав цих записів, але їхній зміст йому докладно переказали «дуже серйозні особи, які належать до правоцентристських кіл».

Поки що Гуццанті не називає жодних імен і не розкриває повного змісту «прослушок», обмежившись зауваженням, що йшлося «про жахливі речі» і що подробиці розмов були «огидні». Він повідомив також, що в разі інтересу з боку компетентних органів готовий розповісти про всі деталі даної справи і назвати прізвища тих, від кого він одержав скандальні відомості.

Несподівано в цій історії з'явилося й ім'я президента Італії Джорджо Наполітано. Гуццанті стверджує, що якийсь «відомий журналіст» свого часу давав читати багатьом особам, у тому числі депутатам від партії Берлусконі, уривки з цих слідчих актів, які, за його словами, мали в своєму розпорядженні головні редактори низки італійських газет. Однак, за словами депутата, керівники видань «вирішили не використовувати їх на заклик президента Наполітано».

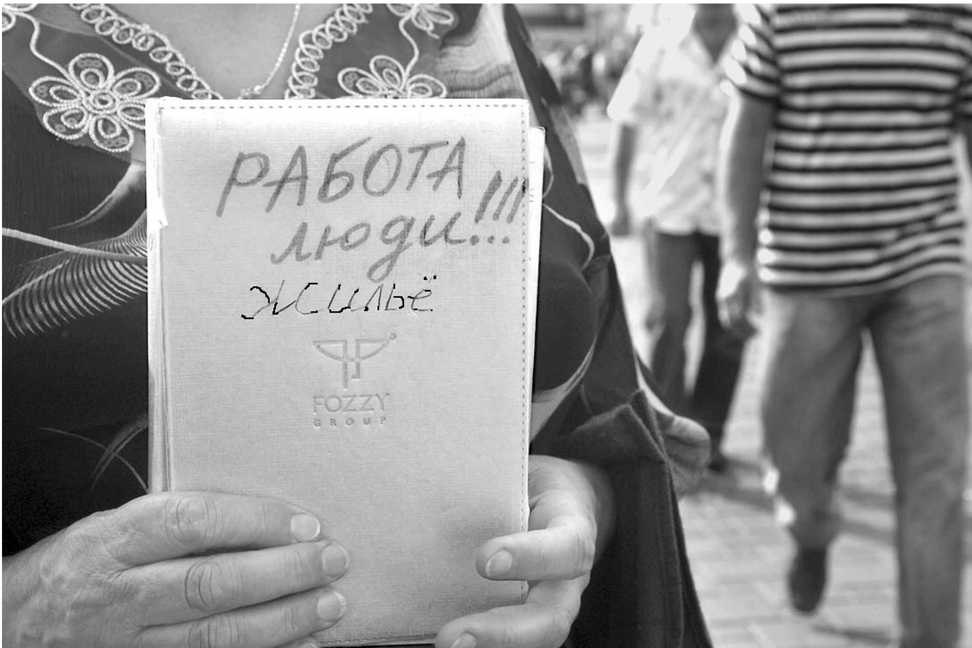
Канцелярія глави італійської держави в спеціальній заяві спростувала твердження Гуццанті, назвавши їх інсинуаціями. При цьому було наголошено, що інформація про те, що президент республіки давав певні вказівки головним редакторам газет, цілком позбавлена підстав.

Однак в Італії вочевидь є політичні сили, які мають намір зайнятися розглядом у зв'язку зі скандальними заявами Гуццанті. Так, керівник депутатської групи впливової опозиційної партії «Італія цінностей» Массімо Донаді вже повідомив, що деякі парламентарії готові направити спеціальний запит до слідчих органів у зв'язку із заявами Гуццанті.

«Він (Гуццанті) пунктуально описує факти, обставини та осіб, які слухали чи поширювали непристойні «прослушки», що стосуються голови Ради міністрів. Шокує сама думка про те, що високі посади могли розподілятися як компенсація за сексуальні стосунки», — заявив Донаді.

З огляду на те, що партію «Італія цінностей» очолює колишній глава знаменитої антикорупційної операції «Чисті руки» Антоніо Ді П'єтро, який є непримиренним супротивником Берлусконі, слід очікувати, що історія, розпочата Гуццанті, матиме продовження.

Раби привокзальної «біржі праці»

Більш як шість років тому в пошуках роботи в столицю приїхав Дмитро Демченко, залишивши вдома дружину й маленьку дитину. Тоді чоловік був упевнений: де–де, а в Києві людина, котра вміє й головне хоче працювати, обов'язково знайде собі місце. Мовляв, кому ж не потрібні роботяги? Та відповідь на своє запитання він дізнався лише через кілька років. З'ясувалося, у нас у країні вони не потрібні нікому.

— У Кривому Розі взагалі ніякої роботи не було. Навіть зараз, якби мені дали можливість заново вирішувати їхати чи ні до Києва, я вибрав би перше. Тут хоч мало, але виходить заробити й передати додому. Собі майже нічого не залишаю, — каже Дмитро.

Живе Дмитро — де доведеться. Якщо робота є й за неї не забувають віддати гроші — може навіть оплатити собі ліжко-місце в гуртожитку. Коли ж справи йдуть гірше, ночувати доводиться на вокзалі. Трудовий день Дмитра починається зі світанку. Його робоче місце — площа перед станцією метро «Вокзальна». У народі її часто називають привокзальною «біржею праці». Разом із Дмитром на роботу щодня «здаються» близько сотні «заробітчан». Кількість останніх прямо залежить від сезону й економічної ситуації в країні.

— Взимку і роботи, і народу менше, — розповідає Дмитро. — Нині у нас пік робіт, але позначилася криза. Будувати стали менше, а, отже, і нас рідше беруть.

Вплинула криза й на оплату праці привокзальних роботяг. Раніше за день давали 150 — 300 гривень. Сьогодні ж згодні платити тільки 70 — 80 гривень. Щоправда, за таку суму погодиться працювати не кожний. Свого часу у Дмитра і його колег навіть була угода: менш як за сто гривень не погоджуватися. Але серед тих, хто щойно приїхав, знайшлися все-таки менш «горді». От ціни і покотилися донизу.

Ще один головний біль трудяг — несумлінні роботодавці. «Буває, погоджуєшся на роботу, обіцяють платити сто гривень, а потім тільки півсотні дають або й того менше, — каже Едуард Гаращенко з Полтавської області, котрий уже більш як рік перебуває на заробітках у Києві. — І нічого ти їм не зробиш. У нас же прав ніяких немає. Ми — раби!».

На привокзальну «біржу праці» кожного приводить своя дорога.

— Я одразу, як приїхав, — згадує Е. Гаращенко, — пішов у Центр зайнятості. Там мені дали телефон однієї фірми. Приходжу, а мені кажуть: платіть 150 грн. і ми вам спробуємо знайти роботу. При цьому не дають жодних гарантій. Я відмовився. Від знайомого довідався, що є таке місце й ось уже незабаром рік, як я тут.

А Роман з Івано-Франківська, дипломований фахівець, недавно побачив у газеті оголошення: набираємо професійних будівельників для роботи на об'єктах. Обіцяли дуже добре платити. А в підсумку, мовляв, запропонували за копійки бути різноробочим.

На запитання про міліцію більшість роботяг посміхаються. У кожного, як виявилося, є своя історія взаємин із правоохоронними органами. Когось забирали «бути свідками», когось вивозили на безоплатну працю на дачі знайомих міліціонерів, когось же просто змушували платити за те, щоб не чіпали.

— Знаєте, як з нами борються? Беруть порожній вагон електрички й заганяють всіх туди. А потім вивозять за межі міста в надії, що назад ми дорогу не знайдемо. Або ще варіант, наприкінці місяця ми робимо показники іншим районам міста. Відбирають чоловік десять і везуть в якийсь райвідділ. А там уже записують, мовляв, затримали за місяць стільки-то бродяг, стільки-то злодіїв і т. д., — розповідає Євген.

На жаль, одержати коментар сектору УМВС України на Південно-Західній залізниці нам не вдалося. Але тільки-но нам дадуть відповідь — ми обов'язково повернемося до цієї теми.

Тим часом контингент побачених нами працівників своєрідний. Більшість — люди, що спиваються. Галина Григорівна, котра уже кілька років працює на тій само привокзальній площі, переконує: приїжджають сюди люди нормальні, такими їх робить важке життя нелегальних працівників. «Я знаю історії життя багатьох із цих хлопців. Вони приїжджають у надії заробити й забезпечити родину. Їх наймають, а потім не розплачуються. Додому відправляти нема чого, родини руйнуються, люди спиваються», — каже Галина Григорівна.

Усього в Києві функціонує три подібні «біржі праці». Крім привокзальної, є такі на Шпалерному ринку і на ринку «Юність». Кожна біржа поставляє певного виду робітників. На привокзальній найчастіше наймають на важку, брудну роботу (цемент мішати, пісок носити, вантажити). Шпалерний ринок — точка для обробників і поклейщиків шпалер. На останньому ж збираються так звані «професійні будівельники» з електриками, укладальниками паркету тощо.

P. S. Час від часу, поки ми спілкувалися із приїжджими на привокзальній площі, до нас підходили роботяги, які настійно просили йти своєю дорогою. «Ви ходите, записуєте. А потім стаття вийде, і нас знову почнуть ганяти... А жити нам за що накажете?». Звичайно, певні структури справді можуть почати роботу з ліквідації неофіційної «біржі праці». Та тільки проблему простим «розгоном» не вирішити. Ми будуємо пункти прийому для нелегальних працівників із-за кордону, у той час як наші люди сплять на вулицях. Ми говоримо про боротьбу з алкоголізмом, але своїми ж діями (а найчастіше бездіяльністю) заганяємо людей до ями. Багато хто, проходячи привокзальною площею, морщать ніс, мовляв, понаїхали тут, брудні всі такі й тільки заважають. А ці люди, проте, просто намагаються вижити. У надії, що хоч хтось із тих, хто високо сидить, помітить їх і дасть можливість заробити. Але, мабуть, не вистачає часу глянути з Олімпу на простих роботяг, яких з кожним роком по всій країні стає дедалі більше. І якщо їм вчасно не допомогти, то незабаром вони скочуються на дно. А звідси і крадіжки, і вбивства. Адже злодіями не народжуються, їх такими життя робить.

Тетяна ГРАДОБЛЯНСЬКА.
Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Ми будуємо пункти прийому для нелегальних працівників із-за кордону, у той час як наші люди сплять на вулицях

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про оптові ринки сільськогосподарської продукції

Цей Закон визначає правові засади організації діяльності оптових ринків сільськогосподарської продукції в Україні, регулює відносини в цій сфері та спрямований на захист прав і законних інтересів сільськогосподарських товаровиробників, які здійснюють оптовий продаж сільськогосподарської продукції власного виробництва.

Стаття 1. Визначення термінів

У цьому Законі нижченаведені терміни вживаються в такому значенні:

асоціація оптових ринків сільськогосподарської продукції — договірне об'єднання, створене оптовими ринками сільськогосподарської продукції з метою постійної координації їхньої господарської діяльності, надання взаємодопомоги та задоволення переважно господарських потреб учасників асоціації;

інфраструктура оптового ринку сільськогосподарської продукції — система обслуговуючих структур, споруд, будівель, систем, мереж, ліній, служб, складських приміщень, сховищ, залів, площадок, павільйонів, обладнання, транспорту, під'їзних та внутрішніх шляхів, засобів зв'язку, що включені до проекту (бізнес-плану) організації діяльності юридичної особи у статусі оптового ринку сільськогосподарської продукції;

оптова торгівля сільськогосподарською продукцією — діяльність з купівлі-продажу сільськогосподарської продукції партіями для наступного її продажу кінцевому споживачу через роздрібну торгівлю або для виробничого чи іншого використання, а також допоміжна діяльність, що забезпечує таку купівлю-продаж шляхом надання пов'язаних з цим послуг;

оптовий ринок сільськогосподарської продукції — юридична особа, предметом діяльності якої є надання послуг, що забезпечують здійснення оптової торгівлі сільськогосподарською продукцією, і якій в установленому цим Законом порядку надано статус оптового ринку сільськогосподарської продукції;

партія сільськогосподарської продукції — визначена кількість сільськогосподарської продукції одного або кількох найменувань, що закуплена, відвантажена або отримана за одним товаросупровідним документом. Визначення окремих партій сільськогосподарської продукції встановлюється Правилами роботи оптового ринку сільськогосподарської продукції;

покупці — юридичні та фізичні особи, які купують партію (партії) сільськогосподарської продукції для наступного її продажу кінцевому споживачу через роздрібну торгівлю або для виробничого чи іншого використання, та уповноважені ними особи;

продавці — юридичні та фізичні особи, які є власниками сільськогосподарської продукції і продають покупцям партію (партії) сільськогосподарської продукції, та уповноважені ними особи;

ринок сільськогосподарської продукції — частина аграрного ринку, де здійснюється оптова торгівля сільськогосподарською продукцією;

роздрібна торгівля сільськогосподарською продукцією — діяльність з купівлі-продажу сільськогосподарської продукції кінцевим споживачам для їх власного використання;

саморегулівна організація оптового ринку сільськогосподарської продукції — асоціація оптових ринків сільськогосподарської продукції, що набула статусу саморегулівної організації в порядку, визначеному цим Законом;

сільськогосподарська продукція — продукція, що підпадає під визначення груп 1-24 Української класифікації товарів зовнішньоекономічної діяльності (УКТЗЕД) згідно із Законом України «Про Митний тариф України», за винятком підакцизних товарів, крім товарів первинного виноробства — виноматеріалів (коди УКТЗЕД 2204 29 - 2204 30);

територія оптового ринку сільськогосподарської продукції — спеціально відведене та облаштоване місце для надання послуг оптовим ринком сільськогосподарської продукції;

товаросупровідний документ — документ, що містить дані про партію сільськогосподарської продукції.

Стаття 2. Правові засади діяльності оптового ринку сільськогосподарської продукції

Діяльність оптового ринку сільськогосподарської продукції регулюється відповідними положеннями Господарського кодексу України, Цивільного кодексу України, цим Законом та іншими нормативно-правовими актами України.

Стаття 3. Сфера дії цього Закону

Положення цього Закону поширюються на правовідносини, пов'язані з організацією діяльності оптових ринків сільськогосподарської продукції в Україні.

Стаття 4. Порядок набуття юридичною особою статусу оптового ринку сільськогосподарської продукції та позбавлення її такого статусу

Статус оптового ринку сільськогосподарської продукції надається центральним органом виконавчої влади з питань аграрної політики на конкурсній основі в установленому Кабінетом Міністрів України порядку.

Юридична особа, яка має намір набути статусу оптового ринку сільськогосподарської продукції, подає до центрального органу виконавчої влади з питань аграрної політики такі документи:

заяву про набуття статусу оптового ринку сільськогосподарської продукції;

проект (бізнес-план) організації діяльності юридичної особи у статусі оптового ринку сільськогосподарської продукції;

нотаріально посвідчену копію установчих документів;

проект Правил роботи оптового ринку сільськогосподарської продукції;

нотаріально посвідчену копію свідоцтва про державну реєстрацію;

довідку про включення юридичної особи до Єдиного державного реєстру підприємств та організацій України;

документально підтверджені відомості про засновників (учасників) юридичної особи.

Надані юридичною особою для набуття статусу оптового ринку сільськогосподарської продукції документи розглядаються центральним органом виконавчої влади з питань аграрної політики протягом тридцяти календарних днів з дня їх отримання.

Центральний орган виконавчої влади з питань аграрної політики видає наказ про надання або вмотивовану відмову у наданні юридичній особі статусу оптового ринку сільськогосподарської продукції. Відмова у наданні юридичній особі статусу оптового ринку сільськогосподарської продукції може бути оскаржена нею до суду.

Центральний орган виконавчої влади з питань аграрної політики може позбавити юридичну особу статусу оптового ринку сільськогосподарської продукції.

Підставами для позбавлення юридичної особи статусу оптового ринку сільськогосподарської продукції є:

заява юридичної особи про позбавлення її статусу оптового ринку сільськогосподарської продукції;

припинення юридичної особи;

виявлення недостовірних відомостей, зокрема, розбіжностей між відомостями, викладеними в поданих юридичною особою для набуття статусу оптового ринку сільськогосподарської продукції документах, та фактичними даними;

порушення оптовим ринком сільськогосподарської продукції вимог цього Закону та інших нормативно-правових актів.

Юридична особа, яка не набула статусу оптового ринку сільськогосподарської продукції, не має права використовувати у своєму найменуванні термін «оптовий ринок сільськогосподарської продукції» та інші похідні терміни.

Стаття 5. Оператори оптових ринків сільськогосподарської продукції

Операторами оптових ринків сільськогосподарської продукції є:

покупці;

продавці;

об'єднання продавців та/або покупців;

інші юридичні та фізичні особи, які виконують роботи та/або надають послуги (банківські, фінансові, юридичні, консультаційні, страхові, дорадчі, рекламні тощо), необхідні для функціонування оптових ринків сільськогосподарської продукції.

Відносини між операторами оптових ринків сільськогосподарської продукції ґрунтуються на договірних засадах, якщо інше не встановлено законодавством.

Стаття 6. Основні напрями діяльності оптових ринків сільськогосподарської продукції

Основними напрямами діяльності оптових ринків сільськогосподарської продукції є:

створення операторам оптових ринків сільськогосподарської продукції належних умов для купівлі-продажу сільськогосподарської продукції;

сприяння прискореному просуванню сільськогосподарської продукції від виробника до кінцевого споживача у торговельному ланцюгу;

надання можливості для виходу на ринок сільськогосподарської продукції всім постачальникам і споживачам такої продукції;

визначення необхідного переліку сільськогосподарської продукції, що має включати переважну більшість загальної номенклатури виробленої продукції, скорочення втрат сільськогосподарської продукції;

забезпечення постачання населенню якісної сільськогосподарської продукції;

облаштування єдиного місця купівлі-продажу сільськогосподарської продукції;

забезпечення концентрації сільськогосподарської продукції у визначеному місці;

сприяння вітчизняним виробникам сільськогосподарської продукції в одержанні прибутку від реалізації сільськогосподарської продукції;

забезпечення достовірною інформацією операторів оптових ринків сільськогосподарської продукції про кон'юнктуру ринку сільськогосподарської продукції та споживчу якість такої продукції;

сприяння операторам оптових ринків сільськогосподарської продукції у підготовці сільськогосподарської продукції до купівлі та продажу;

забезпечення здійснення ветеринарно-санітарного контролю та нагляду відповідно до Правил здійснення ветеринарно-санітарного контролю та нагляду для оптових ринків сільськогосподарської продукції, що затверджуються Кабінетом Міністрів України.

Стаття 7. Послуги оптових ринків сільськогосподарської продукції

Оптовий ринок сільськогосподарської продукції створює належні умови для забезпечення здійснення оптової торгівлі сільськогосподарською продукцією шляхом надання таких послуг:

забезпечення операторів оптових ринків сільськогосподарської продукції спеціально облаштованими робочими місцями;

підготовка партій сільськогосподарської продукції до продажу;

документальне оформлення (у разі необхідності) купівлі-продажу сільськогосподарської продукції;

формування партій стандартизованої сільськогосподарської продукції;

організація торгів, аукціонів;

складування, зберігання, відвантаження та доставка партій сільськогосподарської продукції;

контроль якості сільськогосподарської продукції;

забезпечення операторів оптових ринків сільськогосподарської продукції достовірною інформацією про кон'юнктуру ринку сільськогосподарської продукції та споживчу якість такої продукції;

рекламні послуги;

узагальнення і поширення достовірної інформації щодо попиту і пропозиції сільськогосподарської продукції, рівня цін;

організація виставок, тренінгів, семінарів, конференцій, навчальних курсів, конкурсів;

транспортування партій сільськогосподарської продукції;

забезпечення продавців та покупців необхідною вантажно-розвантажувальною технікою, ваговимірювальним обладнанням тощо;

охорона майна операторів оптових ринків сільськогосподарської продукції;

інші послуги, необхідні для здійснення діяльності оптових ринків сільськогосподарської продукції.

Оптовий ринок сільськогосподарської продукції повинен забезпечувати надання послуг, необхідних для здійснення оптової торгівлі сільськогосподарською продукцією, на постійній і регулярній основі.

Послуги оптових ринків сільськогосподарської продукції надаються на договірній основі, якщо інше не встановлено законодавством.

Стаття 8. Проект (бізнес-план) організації діяльності юридичної особи у статусі оптового ринку сільськогосподарської продукції

Проект (бізнес-план) організації діяльності юридичної особи у статусі оптового ринку сільськогосподарської продукції розробляється юридичною особою, яка має намір набути статусу оптового ринку сільськогосподарської продукції, або за її дорученням відповідною спеціалізованою організацією.

Наявність проекту (бізнес-плану) організації діяльності юридичної особи у статусі оптового ринку сільськогосподарської продукції є обов'язковою для набуття юридичною особою статусу оптового ринку сільськогосподарської продукції.

Стаття 9. Розміщення інфраструктури оптових ринків сільськогосподарської продукції

Місця розміщення інфраструктури оптових ринків сільськогосподарської продукції визначаються центральним органом виконавчої влади з питань аграрної політики на підставі поданих юридичними особами, які мають намір набути статусу оптового ринку сільськогосподарської продукції, документів виходячи з економічної доцільності створення оптових ринків сільськогосподарської продукції на відповідній території.

Стаття 10. Державна політика підтримки оптових ринків сільськогосподарської продукції

Державна політика підтримки оптових ринків сільськогосподарської продукції здійснюється шляхом:

сприяння створенню, організації діяльності та ефективному функціонуванню оптових ринків сільськогосподарської продукції;

законодавчого забезпечення діяльності оптових ринків сільськогосподарської продукції, в тому числі як підприємств агропромислового комплексу, що продовжують процес виробництва сільськогосподарської продукції, обслуговують інших виробників сільськогосподарської продукції шляхом забезпечення обігу такої продукції;

надання державної фінансової підтримки оптовим ринкам сільськогосподарської продукції у період їх становлення;

фінансової участі держави у створенні оптових ринків сільськогосподарської продукції та інфраструктури оптових ринків сільськогосподарської продукції, необхідної для його функціонування;

створення та підтримки функціонування системи інформаційного забезпечення оптових ринків сільськогосподарської продукції;

повного або часткового відшкодування вітчизня-

ним товаровиробникам витрат на зберігання та складування сільськогосподарської продукції в межах інфраструктури оптових ринків сільськогосподарської продукції впродовж періоду становлення оптового ринку сільськогосподарської продукції за рахунок коштів державного бюджету;

застосування до оптових ринків сільськогосподарської продукції механізмів фінансової допомоги та підтримки підприємств агропромислового комплексу, у тому числі кредитної підтримки;

надання оптовим ринкам сільськогосподарської продукції земельних ділянок із земель державної та/або комунальної власності для розміщення ринку сільськогосподарської продукції;

викупу (вилучення) земельних ділянок для суспільних потреб з метою забезпечення діяльності оптових ринків сільськогосподарської продукції;

створення на територіях оптових ринків сільськогосподарської продукції із значним обсягом зовнішньоекономічних операцій митних постів на правах структурного підрозділу митниці;

участі держави в будівництві під'їзних шляхів до території оптового ринку сільськогосподарської продукції, мереж водо- і електропостачання, інших комунікацій загального призначення;

включення до місцевих програм соціально-економічного розвитку заходів із створення та забезпечення діяльності оптових ринків сільськогосподарської продукції;

підготовки та підвищення кваліфікації кадрів, необхідних для забезпечення діяльності оптових ринків сільськогосподарської продукції;

популяризації переваг продажу сільськогосподарської продукції партіями;

сприяння кооперації виробників сільськогосподарської продукції для продажу такої продукції на ринку та створенню кооперативних оптових ринків сільськогосподарської продукції.

Стаття 11. Правила роботи оптових ринків сільськогосподарської продукції

Правила роботи оптових ринків сільськогосподарської продукції розробляються кожним окремим оптовим ринком сільськогосподарської продукції на підставі Типових правил роботи оптових ринків сільськогосподарської продукції, затверджених центральним органом виконавчої влади з питань аграрної політики.

У Правилах роботи оптових ринків сільськогосподарської продукції визначаються:

режим роботи оптового ринку сільськогосподарської продукції; порядок проведення торгів, аукціонів, конкурсів;

порядок регулювання відносин між операторами оптових ринків сільськогосподарської продукції;

порядок організаційного, матеріального і технічного забезпечення діяльності оптових ринків сільськогосподарської продукції;

порядок реєстрації та обліку обсягу продажу сільськогосподарської продукції;

порядок інформування операторів оптових ринків сільськогосподарської продукції про стан попиту і пропозиції, про ціни і кон'юнктуру ринку сільськогосподарської продукції;

вимоги до якості сільськогосподарської продукції;

порядок визначення окремих партій сільськогосподарської продукції;

гарантії оптових ринків сільськогосподарської продукції щодо дотримання санітарно-гігієнічних норм;

правила користування мірами і вимірювальними приладами;

вимоги щодо дотримання Правил роботи оптових ринків сільськогосподарської продукції;

відповідальність за порушення Правил роботи оптових ринків сільськогосподарської продукції.

Правила роботи оптових ринків сільськогосподарської продукції можуть містити інші положення, що відображають особливості їх діяльності.

Правила роботи оптових ринків сільськогосподарської продукції затверджуються центральним органом виконавчої влади з питань аграрної політики.

Стаття 12. Земельні ділянки оптових ринків сільськогосподарської продукції

Надання земельних ділянок для розміщення інфраструктури оптових ринків сільськогосподарської продукції здійснюється в порядку, визначеному законом.

Стаття 13. Надання державної фінансової допомоги оптовим ринкам сільськогосподарської продукції у період їх становлення

Оптовим ринкам сільськогосподарської продукції незалежно від форми власності та організаційно-правової форми у період їх становлення надається фінансова допомога за рахунок коштів Державного бюджету України на безповоротній та/або поворотній основі.

Державна фінансова допомога для оптових ринків сільськогосподарської продукції може також здійснюватися шляхом надання позик, кредитів та будь-яким іншим шляхом.

Період становлення оптового ринку сільськогосподарської продукції дорівнює терміну виконання проекту (бізнес-плану) створення та організації діяльності юридичної особи у статусі оптового ринку сільськогосподарської продукції, але не може перевищувати семи років з дня набуття оптовим ринком сільськогосподарської продукції такого статусу.

Кабінет Міністрів України у проекті Закону України про Державний бюджет України на наступний рік може передбачати видатки на створення та забезпечення діяльності оптових ринків сільськогосподарської продукції.

Головним розпорядником бюджетних коштів, що передбачаються у проекті Закону України про Державний бюджет України на наступний рік на створення та забезпечення діяльності оптових ринків сільськогосподарської продукції, є центральний орган виконавчої влади з питань аграрної політики.

Кабінет Міністрів України може передбачати у проекті Закону України про Державний бюджет України субвенції з Державного бюджету України бюджету Автономної Республіки Крим, обласним бюджетам з їх подальшим перерозподілом для бюджетів місцевого самоврядування на виконання інвестиційних проектів і створення оптового ринку сільськогосподарської продукції та забезпечення його діяльності.

Рада міністрів Автономної Республіки Крим, місцеві державні адміністрації та виконавчі органи відповідних рад у проектах рішень про відповідні місцеві бюджети можуть передбачати видатки на створення та забезпечення діяльності оптових ринків сільськогосподарської продукції.

Стаття 14. Оподаткування оптових ринків сільськогосподарської продукції

Законами про оподаткування можуть передбачатися пільги або спеціальний режим оподаткування діяльності оптових ринків сільськогосподарської продукції.

Органи місцевого самоврядування у межах своїх повноважень можуть надавати оптовим ринкам сільськогосподарської продукції пільги із сплати місцевих податків і зборів.

Стаття 15. Система інформаційного забезпечення діяльності оптових ринків сільськогосподарської діяльності

У структурі центрального органу виконавчої влади з питань аграрної політики з метою постійного і повного забезпечення оптових ринків сільськогосподарської продукції та операторів оптових ринків сільськогосподарської продукції інформацією про кон'юнктуру ринку сільськогосподарської продукції створюється система інформаційного забезпечення діяльності оптових ринків сільськогосподарської продукції.

Положення про систему інформаційного забезпечення діяльності оптових ринків сільськогосподарської продукції затверджується центральним органом виконавчої влади з питань аграрної політики.

Оптові ринки сільськогосподарської продукції зобов'язані надавати центральному органу виконавчої влади з питань аграрної політики інформацію про кон'юнктуру відповідного ринку сільськогосподарської продукції у порядку та в обсягах, що визначаються центральним органом виконавчої влади з питань аграрної політики відповідно до закону.

Інформація системи інформаційного забезпечення діяльності оптових ринків сільськогосподарської продукції є відкритою, що забезпечується її систематичною публікацією в офіційних друкованих та електронних виданнях (бюлетенях, збірниках), поширенням засобами масової інформації, в тому числі в мережі Інтернет на веб-сайті центрального органу виконавчої влади з питань аграрної політики, безпосереднім її наданням заінтересованим органам та особам.

Функціонування системи інформаційного забезпечення діяльності оптових ринків сільськогосподарської продукції забезпечує центральний орган виконавчої влади з питань аграрної політики.

Створення і функціонування системи інформаційного забезпечення діяльності оптових ринків сільськогосподарської продукції здійснюється за рахунок коштів Державного бюджету України.

Стаття 16. Контроль за діяльністю оптових ринків сільськогосподарської продукції

Контроль за діяльністю оптових ринків сільськогосподарської продукції здійснюють центральний орган виконавчої влади з питань аграрної політики, інші органи державної влади та органи місцевого самоврядування у межах повноважень, визначених законом.

Стаття 17. Саморегулівна організація оптових ринків сільськогосподарської продукції

Оптові ринки сільськогосподарської продукції з метою постійної координації своєї діяльності, надання взаємодопомоги та задоволення переважно власних господарських потреб мають право на добровільних засадах створювати асоціації оптових ринків сільськогосподарської продукції.

Асоціації оптових ринків сільськогосподарської продукції створюються та діють як неприбуткові організації (непідприємницькі товариства) відповідно до законодавства.

Центральним органом виконавчої влади з питань аграрної політики асоціації оптових ринків сільськогосподарської продукції може бути надано статус саморегулівної організації оптового ринку сільськогосподарської продукції.

Асоціація оптових ринків сільськогосподарської продукції може набути статусу саморегулівної організації оптового ринку сільськогосподарської продукції за умови, якщо її членами є не менше 50 відсотків оптових ринків сільськогосподарської продукції, які набули такого статусу відповідно до цього Закону.

Порядок надання та позбавлення асоціації оптових ринків сільськогосподарської продукції статусу саморегулівної організації оптового ринку сільськогосподарської продукції встановлюється центральним органом виконавчої влади з питань аграрної політики.

Саморегулівна організація оптового ринку сільськогосподарської продукції бере участь у:

розробленні проектів нормативно-правових актів, що стосуються діяльності оптових ринків сільськогосподарської продукції;

розробленні державних цільових та інших програм підтримки та розвитку оптових ринків сільськогосподарської продукції;

створенні та забезпеченні функціонування системи інформаційного забезпечення діяльності оптових ринків сільськогосподарської продукції;

організаційному та методичному забезпеченні підготовки, перепідготовки і підвищення кваліфікації працівників оптових ринків сільськогосподарської продукції у навчальних закладах, установах і організаціях, на підприємствах, що належать до сфери управління центрального органу виконавчої влади з питань аграрної політики.

Установчі документи саморегулівної організації оптового ринку сільськогосподарської продукції підлягають погодженню центральним органом виконавчої влади з питань аграрної політики.

Центральний орган виконавчої влади з питань аграрної політики у разі виявлення порушень законодавства має право припинити їх та/або позбавити асоціацію оптових ринків сільськогосподарської продукції статусу саморегулівної організації оптового ринку сільськогосподарської продукції.

Стаття 18. Відповідальність за порушення вимог цього Закону

Особи, винні в порушенні вимог цього Закону, несуть відповідальність згідно із законом.

Стаття 19. Прикінцеві положення

1. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування та вводиться в дію з 1 січня 2010 року.

2. Внести зміни до таких законодавчих актів України:

1) у Земельному кодексі України (Відомості Верховної Ради України, 2002 р., № 3-4, ст. 27):

у статті 22:

частину першу після слів «виробничої інфраструктури» доповнити словами «у тому числі інфраструктури оптових ринків сільськогосподарської продукції»;

пункт «б» частини другої після слів «господарськими будівлями і дворами» доповнити словами «землі під інфраструктурою оптових ринків сільськогосподарської продукції»;

частину третю доповнити пунктом «г» такого змісту:

«г) оптовим ринкам сільськогосподарської продукції — для розміщення власної інфраструктури»;

частину другу статті 134 доповнити абзацом такого змісту:

«розміщення інфраструктури оптових ринків сільськогосподарської продукції»;

частину першу статті 146 доповнити пунктом «є» такого змісту:

«є) під розміщення інфраструктури оптових ринків сільськогосподарської продукції»;

пункт «в» частини п'ятої статті 149 після слів «підприємств торгівлі» доповнити словами «інфраструктури оптових ринків сільськогосподарської продукції»;

частину першу статті 208 після слів «підприємств, організацій та установ» доповнити словами «для розміщення інфраструктури оптових ринків сільськогосподарської продукції»;

2) частину першу статті 27 Закону України «Про державну реєстрацію юридичних осіб та фізичних осіб — підприємців» (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., № 31-32, ст. 263; 2006 р., № 27, ст. 234) після абзацу дев'ятого доповнити новим абзацом такого змісту:

«встановлена іншими законами заборона використання у найменуванні юридичної особи певних термінів, абревіатур, похідних термінів».

У зв'язку з цим абзац десятий вважати абзацом одинадцятим;

3) абзац перший пункту 13 «Перехідні положення» розділу 2 Закону України «Про внесення змін до Закону України «Про Державний бюджет України на 2005 рік» та деяких інших законодавчих актів України» (Відомості Верховної Ради України, 2005 р., №№ 17-19, ст. 267, № 27, ст. 363; 2007 р., № 23, ст. 301; 2009 р., № 19, ст. 257) після слова «енергозбереження» доповнити словами «створення та забезпечення діяльності оптових ринків сільськогосподарської продукції».

3. Кабінету Міністрів України:

у тримісячний строк з дня набрання чинності цим Законом:

подати на розгляд Верховної Ради України пропозиції щодо приведення законодавчих актів України у відповідність із цим Законом;

привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

забезпечити прийняття нормативно-правових актів, передбачених цим Законом;

подати на розгляд Верховної Ради України законопроект про надання оптовим ринкам сільськогосподарської продукції податкових пільг.

4. Юридичні особи, які не набули статусу оптового ринку сільськогосподарської продукції відповідно до цього Закону, але використовують термін «оптовий ринок сільськогосподарської продукції» та інші похідні терміни у своєму найменуванні, у шестимісячний строк з дня набрання чинності цим Законом зобов'язані змінити своє найменування.

Президент України В. ЮЩЕНКО.

м. Київ,
25 червня 2009 року.
№ 1561-VI.

ГОЛОС УКРАЇНИ № 147 (4647)
СУБОТА, 8 СЕРПНЯ 2009

У Євпаторії повністю погашено заборгованість у зарплаті працівникам бюджетної сфери, про це повідомила начальник міськфінуправління Олена Порошина, **інформує наш кримський власкор Віктор ХОМЕНКО.**

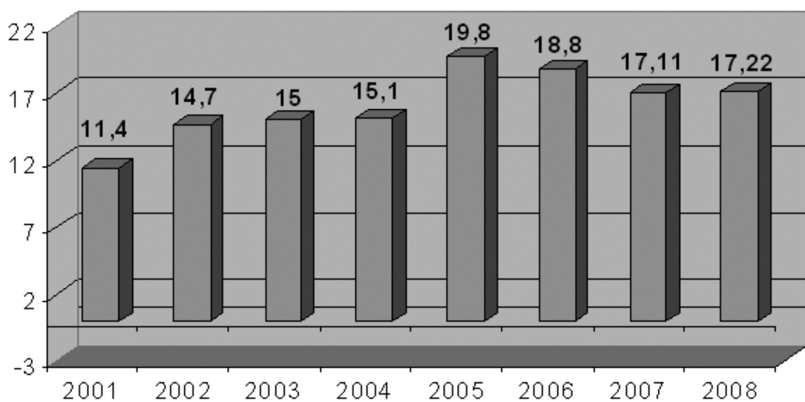

Микола АЗАРОВ вважає, що Україна взяла забагато зовнішніх запозичень, які до того ж використовує неефективно *(УНІАН)*

Соціальні витрати: житимемо у борг

Упродовж восьми років з початку нового тисячоріччя Україна фактично жила за чужі гроші. Спочатку це був борг перед минулим поколінням, потім — перед нащадками

Графік «Витрати на соціальні програми, у % від ВВП»

Через п'ять років пенсії буде нічим платити

Чим загрожує невиконання бюджету або збільшення його дефіциту? Перш за все спокусою «залатати дірки» за рахунок емісії чи збільшення внутрішнього боргу (в сучасних умовах, коли НБУ має на балансі ОВДП на суму майже 15 млрд. грн., а на казначейському рахунку уряду менше ніж 5 млрд. грн., це порівнянні речі). По друге, зростання темпів старіння населення та постійне відкладання реформування галузі пенсійного забезпечення створюють загрозливу ситуацію із виплатою пенсій вже у найближчі 4—5 років.

За даними Пенсійного фонду, у 2008 році на 15,2 мільйона платників внесків на загальнообов'язкове державне пенсійне страхування нараховувалось 13,8 мільйона пенсіонерів. Таким чином, сьогодні на 10 працюючих українців доводиться дев'ять пенсіонерів. Очікується, що вже до 2015 року кількість пенсіонерів зрівняється за чисельністю з кількістю працюючого населення країни.

Слід зазначити, що витрати Пенсійного фонду, які 2004 року становили 36,2 мільярда гривень, до 2008 року зросли до 150,3 мільярда гривень, тобто фактично в чотири (!) рази. На 2009 рік заплановано здійснити 164 мільярди гривень пенсійних виплат. Тут варто наголосити, що бюджет Пенсійного фонду нестримно наближається до розміру Державного бюджету України. Але це ще не все. З того самого 2004 року було введено практику трансфертів Пенсійному фонду з Державного бюджету. І якщо в 2004 році об'єм трансфертів дорівнював 5,9 мільярда гривень, то до 2008 року він виріс до 33 мільярдів гривень, а на 2009 рік заплановано вже 49 мільярдів гривень, що становить майже 20% бюджету України. За збереження подібного тренду, у найближчі п'ять років обсяг трансфертів може зрости до 40% українського бюджету та фактично поховати його.

Хто не працює, той податки не сплачує

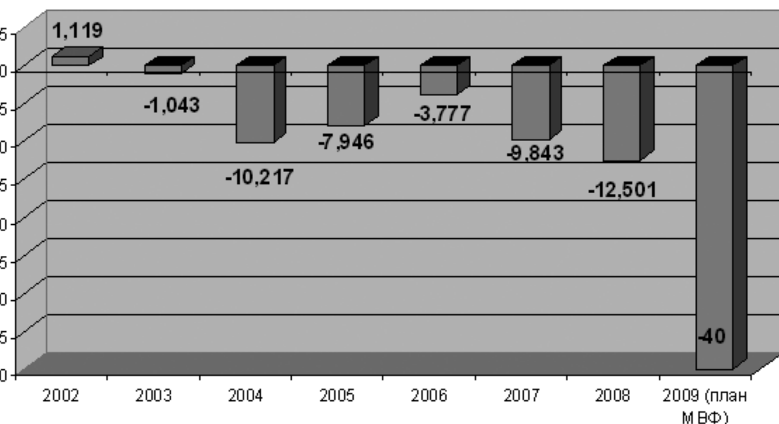
Збільшення кількості безробітних, що пов'язано із світовою фінансовою кризою, збільшить соціальні видатки держави. Незважаючи на послідовну урядову політику у сфері зайнятості, спрямовану на приховування реальної ситуації із зайнятістю населення, обмеження можливості громадян у реєстрації як безробітних та навіть у отриманні допомоги по безробіттю (відповідне положення ЗУ від 25.12.2008 №799 щодо отримання допомоги не з 8-го дня після реєстрації, а з 91-го дня, якщо робітник звільнився «за згодою сторін», скасував Конституційний Суд), зростає кількість прихованого безробіття.

За різними підрахунками, попри достатньо невисокий рівень офіційно зареєстрованого безробіття (близько 750 тис. осіб), у вимушених відпустках без збереження заробітної плати перебувають щонайменше 1,5 млн. осіб (наприклад, 02.07.2009 у повному складі відправлений у відпустку до 03.08.2009 колектив Харківського тракторного заводу), та ще майже 2 млн. громадян України працюють неповний робочий день чи тиждень (24 червні 2009 року попереджувальний страйк з цього приводу оголошував колектив «Криворіжсталі»). Відповідно, загальна кількість потенційних та реальних безробітних становить більше 4 млн. осіб, що перевищує 25% від усього працездатного населення України віком від 18 до 55—60 років.

Використання методології Міжнародної організації праці, що бере за основу показник економічно активного населення віком від 15 до 70 років для оцінки рівня безробіття в Україні, я вважаю недоречним, з огляду на чинне трудове законодавство. Будь-які маніпуляції із статистикою не можуть приховати того факту, що при падінні промислового виробництва за перше півріччя 2009 року більш як на 30% та зменшенні реальної заробітної плати майже на 10% при інфляції на рівні фактично 6% лише за 1 квартал — кількість отримувачів різних видів соціальної допомоги зростатиме.

Зростатиме кількість отримувачів — зростатиме загальний обсяг соціальних виплат при одночасному зменшенні кількості платників до державних фондів соціального страхування. Отже, з коштів центрального бюджету будуть покриватися видатки цільових фондів. Це, в свою чергу, призведе до ще більшого зростання дефіциту бюджету. Слід нагадати, що за Меморандумом, підписаним між Кабінетом Міністрів та МВФ, він може сягати більш як 16% бюджету, або 40 млрд. грн.

Графік «Дефіцит Держбюджету, млрд. грн.»

1/6 держбюджету йде на «соціалку»

Темпи зростання доходів випереджали темпи зростання валового внутрішнього продукту у 3—4, а в окремі роки більш ніж у 16 разів! Зростання номінальних доходів призводило до поступового зростання інфляції. Водночас фактично кожного року на соціальні витрати використовувалася майже 1/6 частина бюджету. Така тенденція, хоча і пов'язана безпосередньо із фактично перманентним станом передвиборної боротьби політичних партій, олігархічних угруповань та груп впливу, призвела до того, що у структурі доходів населення частка заробітної плати фактично зрівнялась із різними видами соціальних виплат.

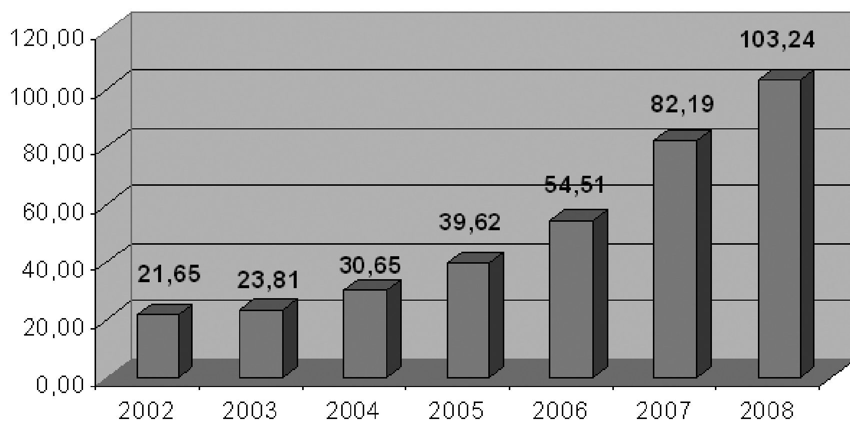
Станом на кінець 2008 року темпи зростання соціальної допомоги випередили темпи зростання заробітної плати на 10,3% (порівняно із 2007 роком). Заробітна плата номінально зросла на 33%, соціальна допомога — на 43,3%. Таке навантаження на бюджет важко витримати і набагато більш потужним економікам, ніж українська, але гонка популізму завжди призводить до небажаних результатів.

Споживчий рай став пеклом

Максимально використовуючи ресурси, що залишилися у спадок від СРСР, Україна поринула у «споживчий рай», що цілком закономірно виявився «пеклом».

Оскільки економічна діяльність всіх суб'єктів господарювання України була не в змозі забезпечити постійне зростання заробітних плат, що перевищувало зростання продуктивності праці та збільшення соціальних виплат за рахунок бюджету, відповідно всі уряди вдавалися до зовнішніх та внутрішніх запозичень, які допомагали стабілізувати ситуацію. Але користуватися цим ресурсом впродовж тривалого часу неможливо. Борги доведеться повертати. Світова фінансово-економічна криза довела, що навіть такі світові економічні гіганти, як США, Японія, Німеччина, зазнали істотних втрат і, відповідно, не можуть допомогти іншим країнам, зокрема Україні. Сподівання на підтримку з боку міжнародних фінансових установ, таких, як Міжнародний валютний фонд (МВФ) чи Світовий банк, марні, тому що ці установи створені для отримання прибутку, а не надання благодійної допомоги. Отже, за отриманий кредитний ресурс доведеться сплачувати високу ціну у майбутньому.

Графік «Валовий зовнішній борг, на кінець періоду, млрд. дол. США»

Упродовж шести років обсяг боргових зобов'язань держави зріс у п'ять разів. Відповідно, лише на обслуговування його, держава повинна витрачати значну кількість грошей. У 2009 році ця сума дорівнює 2 млрд. дол. США, або майже 15 млрд. грн., що становить приблизно 6% бюджету країни на 2009 рік. Нові запозичення, заплановані на період 2009-2011 років, лише збільшать фінансове навантаження на головний кошторис країни. Виходячі із реального стану падіння ВВП лише за перший квартал 2009 року у 20,3% та прогнозів щодо річного падіння українського ВВП до 18%, виконання бюджету 2009 — під загрозою. Реальність виконання майбутніх бюджетів безпосередньо залежить від тих кроків, що здійснюються урядом зараз. Будь-які тактичні виграші, отримані за рахунок залучення зовнішніх фінансових ресурсів, можуть перетворитися на стратегічні програші вже у найближчому майбутньому.

Потреби мають бути адекватними економічній спроможності

Соціальне навантаження на бюджет має відповідати економічній спроможності держави. Без цього, жодні обіцянки політиків підвищити рівень життя громадян завжди будуть нездійсненними. Не може країна, що виробляє товарів та послуг на 20 000 грн. на рік на кожного громадянина, сподіватися на виплату 12 000 грн. з цього у вигляді зарплат, пенсій, субсидій та пільг, при цьому ще й зазіхати на безкоштовну медицину, освіту, утримання сучасної армії та фінансування фундаментальної науки. Обсяг соціальних виплат має бути приведений у відповідність до наявних можливостей нашої держави. Це не означає їх тотального скорочення. Скоріш — раціональне використання. Таке складне завдання має стати чи не першочерговим пріоритетом урядової політики поряд із вирішенням інших завдань. Але для цього потрібна політична стабільність принаймні впродовж 10 років. Враховуючи сучасні реалії, коли вибори Президента, Верховної Ради, органів місцевого самоврядування відбуваються чи не щорічно, не варто сподіватись на позитивні зміни у соціальній політиці.

Юрій ГАВРИЛЕЧКО,
експерт Фонду суспільної безпеки.

Сьогодні на 10 працюючих українців доводиться дев'ять пенсіонерів

Одесит, який відкрив дорогу в небо

На початку минулого сторіччя про Сергія Уточкіна знали майже всі. На початку нинішнього про нього майже ніхто не знає. Як і про те, що сто років тому політ апарата важчого за повітря здавався справжнім дивом, за право подивитися на яке люди платили гроші. І що саме завдяки одеситу Сергію Уточкіну вітчизняна авіація відкрила дорогу в небо.

Тріумфатор і невдаха

Письменник Олександр Купрін на початку минулого сторіччя писав, що «коли в Одесі є два популярні імені, то це імена бронзового Дюка і Сергія Уточкіна. Уточкін — це кумир рибалок, велосипедистів різних звань і віку, жінок і вуличних хлопчаків». Складається враження, що в ті часи не було жодного виду спорту, де б невгамовний одесит не здобував лаврів переможця. Велосипедист і ковзаняр, фехтувальник і боксер, яхтсмен і мотогонщик, гімнаст і легкоатлет, який на десятикілометровій дистанції обігнав міський трамвай, вигравши парі, — все це «рудий пес» Сергій Уточкін, як незлобливо називали його закохані у свого героя одесити.

Він міг дозволити собі з'їхати по знаменитих Потьомкінських сходах на мотоциклі, а вже невдовзі — на автомобілі. Або з не меншим ентузіазмом загорітись новомодними тоді видами спорту — японською боротьбою джиу-джитсу й англійським футболом. Причому, сягнувши в останньому таких успіхів, що навіть церемонні представники туманного Альбіону зробили для Сергія Уточкіна єдиний за історію одеського Британського атлетичного клубу виняток, прийнявши іноземця до своїх лав.

Втім, якби не польоти в небо, кумир одеситів так би й залишився в пам'яті сучасників лише ексцентричним диваком, відчайдухом чи, кажучи по-теперішньому, екстремалом. Причому, далеко не місцевого масштабу, бо впродовж 15 років своєї «земної» спортивної кар'єри С. Уточкін був неодноразовим чемпіоном і призером мотоциклетних і автомобільних гонок у Петербурзі, Москві, Лісабоні, Брюсселі.

Та на відміну від спортивних кумирів сучасності, Сергій Уточкін статків так і не нажив, ставлячись до слави й багатства з мудрістю давньогрецького філософа. А тому досить часто взагалі сидів на мілині, не маючи грошей навіть на каву, яку в численних одеських кафе йому звикли відпускати в борг.

Але ще більше, ніж «непрактичність» С. Уточкіна, вражала оточуючих його ерудиція і особливо — знання і тонке розуміння літератури. Так, зокрема, видатний літературознавець К. Чуковський, ім'я якого, на наш сором, нині зазвичай асоціюється лише з назвами написаних ним дитячих казок, згадував: «Мене завжди дивувало, що Уточкін, сидячи з Купріним за яким-небудь трактирним столом, говорив не стільки про спорт, скільки про літературу, про Горького, про Джека Лондона, про свого улюбленого Кнута Гамсуна, багато сторінок якого він знав напам'ять і, незважаючи на страшне своє заїкання, декламував з великим ентузіазмом, а Купрін відмахувався від цих літературних сюжетів і переводив розмову на велосипедні гонки, на циркову боротьбу, на літаки і моторні яхти. Слухаючи збоку, можна було подумати, що Купрін — професіональний спортсмен, а Уточкін — професіональний письменник!»

> Сергій Уточкін упродовж трьох років зумів «обжити» небо понад 600 великих і малих міст Російської імперії, включаючи естонський Тарту і середньоазіатський Андіжан.

Не перший, але найвідоміший

За радянських часів загальноприйнятою «істиною» вважалося, що творцем першого літака був Олександр Можайський, який ще в 1882 році здійснив запуск моторизованого літального апарата, важчого за повітря. Та два парові двигуни, використані Можайським, були занадто важкими і малопотужними, через що літак, який теоретично, може, і міг би літати, «полетів» додолу аналогічно будь-якій запущеній зі спеціального злітного трампліна колісній паровій машині.

Отож, хоч як це прикро для пріоритету росіян, честь створення першого літака по праву належить американцям — братам Райт. Їхній аероплан «Флаєр» («Літун»), успішний старт якого в 1903 році поклав початок епосі авіації, протримався в повітрі лише 12 секунд, пролетівши всього-на-всього 260 метрів. Та вже через два роки «Флаєр—3», політ якого тривав 38 хвилин, наочно продемонстрував, як казка перетворюється на реальність.

Образливо лише, що мало хто з українців хоча б щось чув про братів Касяненків — Євгена, Івана та Андрія, які ще за три роки до перших польотів братів Райт взялися за побудову свого літака. Чи, точніше, спробували взятись, бо на вміщене в газеті «Киевлянин» оголошення: «Тысячу рублей ищу для постройки аэроплана собственной конструкции. Кто одолжит, будет иметь хорошую прибыль», — так ніхто й не відгукнувся.

Здійснити свою мрію братам Касяненкам вдалося лише 5 вересня 1910 року, коли в небо над Києвом нарешті злетів побудований ними літак. Усього ж в авіамайстерні братів з'явились на світ 6 аеропланів, які мало чим поступались уславленим зарубіжним «Фарманам», сконструйованим найкращими французькими авіаінженерами, а пропелер братів Касяненків узагалі було визнано найкращим на той час у світі.

Утім, повернімось до Сергія Уточкіна, який навіть повітряну кулю, здатну підняти людину в небо, вперше побачив влітку 1907 року. Зрозуміло, що знаменитий одеський відчайдух не упустив нагоди побачити рідне місто з висоти пташиного польоту, і вже 2 жовтня цього ж року на купленому в складчину в заїжджого гастролера-німця надувному літальному апараті С. Уточкін здійснює свій перший самостійний підйом в небо. Нова любов настільки захоплює початківця-аеронавта, що навіть зимові морози й вітри не можуть стати перешкодою для нього: завантажена на пароплав повітряна куля пливе до Єгипту, і Сергій Уточкін здійснює серію тріумфальних польотів над пірамідами, вперше потрапляючи на сторінки світової преси вже як сміливий підкорювача п'ятого океану.

Та через рік С. Уточкін зрозуміє, що майбутнє — за авіацією. Світовою меккою авіабудування на той час стає Франція, куди й вирушає знаменитий одесит, заявивши на прощання друзям: «Чекайте Уточкіна з неба!»

Проте цього разу фортуна відвернулася від нього. Єдиним, хто погодився допомогти С. Уточкіну придбати літак, виявився банкір Ксидіас, запропонувавши натомість кабальні умови: на три роки фактично перетворитись на найманого працівника, що здійснює польоти лише за вказівкою свого патрона. А зібраних друзями С. Уточкіна 10 тисяч франків вистачило лише на придбання двох малопотужних моторів. Отож спроба С. Уточкіна власними силами збудувати в Одесі літак зазнала фіаско.

Тим часом на умови Ксидіаса погоджується учень С. Уточкіна по заняттях велоспортом — простий одеський робітник Микола Єфімов. Та цього разу вже на зарозумілого грека-фінансиста чекає розчарування: під час оплачених Ксидіасом занять у льотній школі молодий одесит демонструє такі феноменальні успіхи, що вражений Фарман вирішує заплатити передбачену контрактом неустойку, але залишити М. Єфімова льотчиком-випробувачем найкращих із сті літаків «Фарман».

> Подивитись на польоти Уточкіна збираються величезні натовпи глядачів. Зокрема, в Харкові для забезпечення громадського порядку доводиться залучати небачені до того сили: 180 поліцейських, більш як півсотні приставів, три сотні козаків і батальйон піхоти.

8 березня 1910 року Одеса стала першим містом Російської імперії, в небо над яким на аероплані злетів не іноземець, а вітчизняний льотчик — Микола Єфімов. Передавши літак замовникові, він повернувся до Франції, а на перекупленому в Ксидіаса «Фармані—IV» вже буквально через тиждень — 15 березня 1910 року — здійснює перший у своєму житті авіаполіт Сергій Уточкін. Це стало унікальним в історії світової авіації фактом, коли людина без жодної льотної підготовки з першої спроби успішно здійснила досить складний 12-хвилинний політ.

Так розпочалась тріумфальна кар'єра Уточкіна-авіатора. Вже у квітні відбуваються демонстраційні польоти в Києві та Москві. В небі обох «стольних» міст — він перший вітчизняний авіатор. Подивитись на польоти Уточкіна, про якого газети захоплено пишуть, що він перший, хто не лише підскакує над льотним полем на кілька метрів, а й «безкарно ширяє в небі по кілька десятків хвилин!», збираються величезні натовпи глядачів. Зокрема, в Харкові для забезпечення громадського порядку доводиться залучати небачені до того сили: 180 поліцейських, більш як півсотні приставів, три сотні козаків і батальйон піхоти.

До зими 1910 року С. Уточкін устигне побувати в Петербурзі, Катеринославі, Варшаві, Лодзі, Ростові-на-Дону, Нижньому Новгороді, Кишиневі, Тифлісі, Баку, Батумі, Сімферополі, налітавши під час цього турне у загальному підсумку 3500 верст.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

У січні 1911 року на сконструйованому вже власними силами літаку С. Уточкін розпочинає традиційний зимовий сезон у небі Єгипту, замінивши цього разу повітряну кулю на аероплан.

Три столиці російської авіації: Одеса, Київ і... Червоне

Буквально через місяць після тріумфальних польотів у Києві першого вітчизняного льотчика в столиці України відбулася ще одна визначна подія. 23 травня 1910 р. із Сирецького іподрому (нині це територія кіностудії імені Довженка) здіймається в небо перший на території тодішньої Російської імперії аероплан вітчизняної конструкції. Його пілотом був сам конструктор — професор Київського політехнічного інституту Олександр Кудашев.

Наступного дня естафету Києва приймає столичний Санкт-Петербург: тут успішно проходять перші льотні випробування аероплану Якова Гаккеля. Ще через десять днів своєрідною відповіддю киян стають польоти літака, сконструйованого студентами Київської політехніки Ігорем Сікорським та Федором Билінкіним. Трохи більше ніж за рік — 29 грудня 1911 року — Ігор Сікорський на літаку своєї конструкції С-6 встановить світовий рекорд швидкості для літаків з екіпажем. Невдовзі талановитому киянину запропонують посаду головного авіаконструктора на знаменитому «РусоБалті» — Російсько-Балтійському вагонному заводі, де він створить перші в історії світової авіації багатомоторні літаки-гіганти вагою 3,5 тонни і розмахом крил 27 метрів — «Гранда» (згодом перейменованого на «Руського витязя») та «Іллю Муромця».

> Якби не польоти в небо, кумир одеситів так би й залишився в пам'яті сучасників лише ексцентричним диваком, відчайдухом чи, кажучи по-теперішньому, екстремалом.

Втім, Київ у ті роки заслужено пишався цілою плеядою талановитих авіаконструкторів. Зокрема, у «дебютному» для вітчизняного авіабудування 1910 році високі льотні характеристики продемонстрував літак Олександра Карп'яки. На відміну від більшості тодішніх аеропланів, гвинт на його літаку було встановлено попереду, а не позаду літального апарата. Лише через кілька років така компоновка стала загальноприйнятою для літаків, як і хвостова ферма з оперенням, уперше застосована київським конструктором.

Ще одним авіаційним центром Російської імперії стало селище Червоне нинішнього Андрушівського району Житомирської області. Тут відомий цукрозаводчик Федір Терещенко вперше в Україні налагодив серійне виробництво літаків, а головний льотчик-випробувач «червоненських» аеропланів Любов Галанчикова заслуговує нашої вдячної пам'яті не лише як одна з перших вітчизняних авіаторок, а й як володарка кількох світових авіарекордів.

До речі, Сергій Уточкін, який упродовж трьох років зумів «обжити» небо понад 600 великих і малих міст Російської імперії, включаючи естонський Тарту і середньоазіатський Андіжан, був не лише невтомним пропагандистом авіації, а й видатним авіаспортсменом, хоча зовні аж ніяк не вписувався в елітний клуб авіаторів. Як напишуть респектабельні «Биржевые новости» в репортажі з першого всеросійського свята повітроплавання, що проходило у вересні—жовтні 1910 року в Петербурзі, «до группи вишукано вдягнутих спортсменів мовби помилково потрапили двоє чоловіків несхожого складу, несхожої породи — Уточкін та Єфімов». Та саме ці спортсмени стали здобувати перемогу за перемогою, що примусило організаторів свята запровадити нововведення — спеціальні призи для офіцерів.

Що ж стосується «гастрольної» діяльності Сергія Уточкіна, то завдяки їй мільйони людей уперше побачили аероплан і сотні тисяч — захопились авіацією на все життя. Серед них — наш видатний земляк Сергій Корольов, дорога в космос якого розпочалася з літакобудування, майбутні авіаконструктори П. Сухой, М. Полікарпов, С. Ільюшин та розробники авіадвигунів О. Мікулін і В. Климов. Усім їм у дитинстві пощастило стати свідками польотів Сергія Уточкіна, враження від яких визначило їхню подальшу життєву дорогу. Втім, чи дивуватися цьому, коли навіть відомий кожному Петро Нестеров, який першим у світі освоїв знамениту фігуру вищого пілотажу «мертву петлю» і здійснив (знову ж таки першим у світі) повітряний таран ворожого літака, загорівся авіацією лише після того, як у чині поручика-артилериста випадково потрапив на авіаційну виставу Сергія Уточкіна.

Віктор ПАВЛОЦЬКИЙ.

Сергій Уточкін міг дозволити собі з'їхати по знаменитих Потьомкінських сходах на мотоциклі, а вже невдовзі — на автомобілі

Гірка сіль «Срібної землі»,

Гори понівеченого металу, наче вичавлені останніми передсмертними судомами з нутрощів землі. За ними каскад проваль: панорама для фільму жахів, яку гідно оцінив би Альфред Хічкок. Траурні звуки кількох духових музик прорізують мертву тишу. Похоронна процесія прямує до цвинтаря. Чорні хустки. Вінки. Воскове обличчя небіжчика. Смерть — праворуч від нас. Смерть — ліворуч. Ми в Солотвиній, біля затопленої дев'ятої шахти колись знаменитих солекопалень. Поблизу дороги, що стала останньою на цій неласкавій землі для стомленого від життя чи хвороб старого дідуся.

«Символічна картина, — зітхає наш супроводжувач з Ужгорода. Як майстер поетичного слова, він добре розуміється в образах. — Ось ці музиканти — залишки чудового духового оркестру Солотвинських солекопалень. Який колектив був! А це — руїни самих копалень. Вони також були які...»

Солотвинський рудник і нині залишається знаменитим. На жаль, не тією славою: природна стихія не тільки розчиняла соляні пласти і сіяла карстові провалля — посилена людською байдужістю, вона різко змінила полюси знаменитості. Був плюс. Став мінус...

Підприємство стратегічного значення списують на брухт

«Соляні тривоги» Солотвиної в усьому їх комплексі — тема для нашої газети не нова. Якщо поклади «натрію хлору» в «Срібній землі» почали розробляти ще за часів Римської імперії, то нинішні проблеми, заклубочені в цьому закарпатському селищі, «розробляються» «Голосом України» з перших років його виходу у світ. Особлива увага до цих проблем посилилася після того, як ДП «Солотвинський солерудник», до речі, Постановою Кабміну в грудні 2004 року занесений до переліку підприємств, що мають стратегічне значення для економіки та безпеки держави, змушений був підпорядковувати себе волі стихії, чим його офіційно «призначений начальник» — Мінагрополітики — не надто стривожився. Не переймався й уряд у цілому. Ситуацію брали до відома. Вона обростала новими загрозами — їх також «до відома» брали. Але не до серця і, що найгірше, до розуму: руйнівні процеси на стратегічному підприємстві (!), а отже, і в селищі, що сповзає в провалля, і в двох алергологічних лікарнях — республіканській та обласній, залежних від шахт, ще можна було зупинити, вдавшись за порадою фахівців до кардинальної операції. Натомість обійшлися «припарками»: відпомпуванням води з дев'ятої шахти. Насоси з цією функцією не завжди могли впоратися. Зате зі своїм завданням впоралися повеневі води...

КОМЕНТАР голови Тячівської райдержадміністрації Василя ЙОВДІЯ:

— З лютого 2007 року на держпідприємстві «Солотвинський солерудник» у зв'язку з надзвичайною ситуацією, що склалася через затоплення нижніх горизонтів копалень, видобуток солі припинено. Підприємство стало в районі найбільшим боржником із сплати податків. Та це ще не всі біди. Активізація необоротних руйнівних процесів поверхні створює загрозу життю і здоров'ю людей, довкіллю не лише на території шахтного поля, а й за його межами.

У Києві цю ситуацію начебто знають: з приводу неї Кабмін видав шістдесят різноманітних доручень. Тим часом потрібні не окремі заходи «з поліпшення», а комплексна державна програма «Солотвина». У ній необхідно передбачити весь комплекс робіт із приведення території до безпечного стану, відселення мешканців із потенційно небезпечних житлових будинків, безпечної експлуатації автомобільної й залізничної магістралей, енергокомунікацій, з вирішення соціальних питань, у тому числі й погашення заборгованості у виплаті зарплати солекопам, гірничорятувальникам, та вирішення проблем функціонування республіканської й обласної алергологічних лікарень. Без цього всі намагання місцевої влади привернути увагу до масштабного лиха залишаться гласом волаючого в пустелі.

Рівень води у двох стовбурах — головному та вентиляційному дев'ятої шахти сягає 400 метрів. Загальний об'єм карстових провалів на тепер уже становить понад 1 800 тисяч кубометрів. До карстонебезпечної зони селища солекопів потрапили дві школи, лікарня, мережі централізованого водопостачання та водовідведення, лінія електропередач, частина підвідного газопроводу високого тиску, відділення поштового зв'язку, ділянка автодороги державного значення Мукачеве—Рогатин. У зоні можливих просідань та деформації земної поверхні — 292 будинки, в яких проживає понад 1200 людей. А якщо, Боже боронь, дійде до кладовища!

Орієнтовна вартість відновлювальних робіт, будівництва нових об'єктів, що входять до зони шахтного поля солерудника, і ймовірних просідань та деформації земної поверхні вже перевищує 380 мільйонів гривень.

Незважаючи на такі факти, аргументовані тривоги спеціалістів, розголос у мас-медіа і численні візні на місце та «заочні» засідання в столиці високих і відповідальних відомств з обговоренням шляхів виходу з катастрофічної ситуації, експертною комісією МНС вона кваліфікується як... «надзвичайна ситуація місцевого рівня». Цілком в унісон з русинськими сепаратистами: провалиться частина Закарпаття під землю, то хіба це Україна?

КОМЕНТАР першого заступника начальника управління агропромислового комплексу Закарпатської ОДА Степана НОДЯ:

— МНС констатує, що ситуація, яка склалася на Солотвинському родовищі кам'яної солі, вимагає негайного втручання. Провали у районі «Чорний мочар» розвиваються в діаметрі та вглиб зі швидкістю 1—2 метри на тиждень. Вони, найжахливіше, поширюються в бік житлового масиву...

Однак, констатувавши «а», відомство не квапиться з «б»: експертна комісія МНС продовжує вважати «ситуацію, що вимагає негайного втручання», «внутрішньою справою» Закарпаття. Яка ж це наша внутрішня справа? Вона, боюсь, перетвориться за такого ставлення не тільки на проблему України: відкачування ропи з шахтних виробок призвело до забруднення Тиси — транскордонної, як відомо, річки, що протікає територією інших держав. Румунія й Угорщина вже заявляють про свої претензії з цього приводу.

Отже, класифікація експертної комісії міністерства суперечить реальній ситуації. Обласна держадміністрація неодноразово вносила пропозицію про повторний терміновий розгляд цього питання, але нас чи то не чують, чи то не розуміють. До пори, до часу, доки не вдарить грім. А він вдарить, бо якщо те, що відбувається в Солотвиній, не класифікують як надзвичайну ситуацію державного рівня, то немає і державного фінансування, а якщо немає фінансування, то... Одне слово, виникає ланцюгова реакція техногенної катастрофи. Наголошую: про видобуток солі вже не йдеться. Мова — про врятування селища і збереження алергологічних лікарень.

ДОВІДКА

Розташовані на глибині 300 метрів у виробках копалень солерудника, республіканська та обласна алергологічні лікарні повернули, повертають і могли б повернути здоров'я сотням тисяч хворих на цю недугу. Наприклад, менш ніж за чверть століття, від часу утворення, в республіканській алергологічній оздоровниці (до 1991 року мала всесоюзне значення) проліковано понад 100 тисяч хворих, у тому числі 30 тисяч дітей. Нині в Україні близько двох мільйонів осіб, з них 30 відсотків дітей, потребують цього специфічного медичного методу, найефективнішого саме в Солотвиній. Невже для вжиття термінових заходів із збереження лікарень державі, що за Конституцією дбає про здоров'я своїх громадян, потрібні переконливіші аргументи? Здається, все зрозуміло і так, хоча зрозуміло й те, що проблема багато складніша, ніж це показують більшість ЗМІ.

Тендер на трагедію?

В одному з недавніх номерів ми писали, що уряд нарешті виділив 35 мільйонів гривень на консервацію шахти № 9. Цифра, звичайно, не вражає солідністю, бо якщо Кабмін має в невикористаному резерві гроші і «смикає» з них майже три мільйони на передплату «стратегічної» для когось газети, то міг би й щедріше розкошелитися на важливу для всієї держави справу, але річ навіть не в цьому. І скромній сумі (кошторисна вартість усього проекту з консервації сто мільйонів гривень) передчасно зраділи. Бо постанова є, і кошти на папері є, а в казначействі їх немає.

Директор ДП «Солотвинський солерудник» Ярослав Батурин змушений бити на сполох: через відсутність виробничої діяльності колапсує фінансовий стан підприємства: кредиторська заборгованість становить 18 мільйонів гривень, зокрема із заробітної плати майже два мільйони. Борг перед Пенсійним фондом зріс приблизно до 5,5 мільйона, за спожиту електроенергію ще 2 мільйони, за послуги зведеному воєнізованому гірничорятувальному загону постійної готовності —вісімсот тисяч гривень.

КОМЕНТАР голови Закарпатської обласної ради Михайла КІЧКОВСЬКОГО:

— Це та ситуація, коли кожна хвилина на вагу золота, оскільки сьогодні йдеться не так про виробничі проблеми, як про небезпеку для людей. Якщо Солотвина залишиться лихом місцевого масштабу, то добрий почин Кабміну «затоплять» відомчими інструкціями, як дев'яту шахту водою. Не так багато часу на освоєння виділених грошей. А ще доведеться проводити тендери на виконання робіт, це забере не менше 45 днів. Якщо МНС визнає ситуацію в Солотвині надзвичайною державного рівня, то в силу вступить спрощена система дій.

Про гірку долю Солотвинського солерудника і дії депутатів обласної ради щодо вирішення цієї наболілої проблеми (позачергова сесія обласної ради, численні звернення депутатів до центральних органів влади, міністерств і відомств) читачі добре знають із попередніх публікацій у «Голосі України».

У зв'язку з катастрофічним наростанням негативних процесів із утворенням карстових проваль на території селища, що може призвести до непередбачуваних наслідків, нещодавно проведено нараду за участю голови постійної комісії обласної ради з питань розвитку продуктивних сил, виробничої інфраструктури, банківської діяльності та інвестицій Василя Лінтура, директора ДП «Солотвинський солерудник» Ярослава Батрина, за підсумками якої я надіслав телеграму на ім'я Прем'єр-міністра України Юлії Тимошенко з проханням дати доручення Міністерству фінансів прискорити отримання підприємством «Солотвинський солерудник» коштів, до максимуму спростити тендерну процедуру, а Міністерству України з питань надзвичайних ситуацій та у справах захисту населення від наслідків Чорнобильської катастрофи — підтримати рішення комісії техногенної безпеки та надзвичайних ситуацій Закарпатської обласної державної адміністрації щодо визнання ситуації на солеруднику надзвичайною державного рівня. Зволікати з фінансуванням Солотвинського солерудника не можна.

Хвороба легень і... совісті

На «спрощену систему дій» з величезним нетерпінням чекають усі: со-

або Попередження про техногенну катастрофу

лотвинці, місцева влада, хворі, для яких спелеотерапія тепер уже в єдиній «живій» восьмій шахті — це не просто санаторні процедури, а один з найважливіших методів лікування бронхіальної астми та інших тяжких недуг.

Звернімо увагу, кількість хворих не зменшується, люди роками чекають у чергах на лікування спелеотерапією в Солотвиній та оббивають пороги управлінь охорони здоров'я, через які МОЗ розподіляє безплатні для недужих путівки. Їх мало, потенційних пацієнтів багато...

— Після того, як через затоплення дев'ятої шахти ми змушені були евакуюватися, — каже головний лікар республіканської алергологічної лікарні Ярослав Чонка, — частина наших пацієнтів тимчасово продовжувала лікуватися в обласній. Розташована вона у підземних виробках восьмої копальні. Там ситуація поки що порівняно стабільна, і не скористатися цим ми не мали права. Доки тривають дискусії навколо долі республіканської алергологічної, ми власними силами, без жодної копійки бюджетних коштів, пристосували під неї старі виробки восьмої копальні на глибині триста двадцять метрів. Відкрили лікарню 23 березня. Щоправда, кількість місць скоротилася від 260 до 180. Та за комфортом й облаштуванням палат її з попередньою не зрівняти.

Матері хворих дітей, з якими ми спілкувалися, підтверджують: порівняння справді не на користь восьмій шахті. У ліфтах, якими опускають і піднімають дітей в підземні палати, тече вода, за лікувальний «сезон» доводиться кілька разів міняти дощовики. Скоротився і курс лікування спелеотерапією: тепер і менше спусків у шахту, і коротше перебування у них. Сам Ярослав Васильович пояснив нам це просто: на щастя, лікування в єдиній уцілілій копальні виявилося ефективнішим, ніж у комфортнішій, але вже «списаній» дев'ятій. Ось такий медичний парадокс: мабуть, хоч якось природа хоче компенсувати за ті неприємності, які через неї спіткали хворих.

І тут нам здалося, що головний лікар трохи лукавить. Річ у тім, що крім республіканської оздоровниці, специфічні лікувальні послуги надають ще дві супутні їй приватні фірми — ТзОВ «Палсір» і «Спелеотерапія». А їхнім пацієнтам також потрібно спускатися в шахту. Чи не цією обставиною пояснюється «більша ефективність» солі у виробці восьмої копальні?

КОМЕНТАР директора «УкрНДІсіль» Володимира КАСЬЯНЕНКА:

❒ У геологічному плані структура солі і мікроклімат в обох шахтах однакові. Це — один пласт. Стверджувати про якусь відмінність між ними неправильно.

КОМЕНТАР головного дитячого алерголога Києва Миколи МАКУХИ:

❒ Насамперед хочу уточнити, що спелеотерапія — це дуже ефективний метод, але все-таки не панацея. Інше. На мій погляд, труднощі державної лікарні комусь вигідні, і не важко здогадатися, кому саме. Як скрізь це нині відбувається, приватні структури виштовхують ослабленого проблемами конкурента і розширюють простір для себе. Повторюю, це вже звичний для наших часів комерційний інтерес.

КОМЕНТАР голови обласної держадміністрації Олега ГАВАШІ:

❒ Міністерство охорони здоров'я, у безпосередньому віданні якого ця лікарня, незважаючи на приписи, почало видавати більше путівок. Їх продаж здійснюють і приватні компанії, що розташовані у самій Солотвиній. А шахта не гумова.

❒ Ці висновки підтверджують і в коридорах місцевої влади. Перед журналістами численні співрозмовники не криються: зберегти алергологічні лікарні справді треба. Це унікальні медичні заклади. Злочин —позбавити людей надії на полегшення стану здоров'я, підточеного небезпечними для життя недугами. Але... Кому біда, а кому — бізнес. Під прикриттям республіканської лікарні приватним фірмам непогано ведеться. Начальник управління агропромислового комплексу Іван Паук свого часу, коли ще працювала шахта №9, нарікав: просимо, дайте нам, скільки хворих лікується через державну лікарню, а скільки через приватні — ніхто не хоче надати інформації. Хоча за нашим моніторингом, наголошував він, 30 відсотків спусків — клієнти приватних структур...

Ярослав Чонка не заперечує: при державній лікарні справді працює дві комерційні структури. А що робити, коли немає повного фінансування і доводиться багато в чому жити за позабюджетні кошти? «Приватники», каже він, мають договір із солерудником і навіть допомагають йому матеріально. Проте перший заступник голови облдержадміністрації Іван Балога не згоден з таким поясненням «приватної ініціативи»: казати, що вони на самофінансуванні — означає обманювати людей. «За моєю інформацією, зі ста відсотків путівок 60 відсотків коштів проходять через приватні структури»... Прикро, що Міністерство охорони здоров'я та Мінагрополітики не знаходять часу для з'ясування ситуації ні на руднику, ні з комерційними структурами лікарні».

А доля восьмої шахти дуже незавидна. Якщо і її «лататимуть», як дев'яту, на лікуванні в Солотвиній можна буде поставити хрест. Крім того, йдеться не лише про можливість самих спусків, а й про забезпечення стабільності безпеки перебування хворих під землею. Страшно подумати навіть, як пацієнти, особливо діти, здолають, у разі чого, 300 метрів вертикальних східців, адже запасного ствола немає.

Попри ті витрати, які були потрібні для облаштування підземної лікарні, додалися й інші — спуск одного хворого коштує 50 гривень. На фінансові плечі лікарень (читаймо — хворих) лягла й оплата праці гірничих рятувальників. Оскільки підприємство роботу припинило, рятувальники залишилися не лише без зарплати, а й без коштів на утримання аварійно-рятувального оснащення, транспорту та інших засобів, необхідних для забезпечення термінового реагування на надзвичайні ситуації.

❒ Ситуація й справді абсурдна, — вважає Ярослав Чонка. — Заблукалих туристів, у тому числі й так званих «диких», рятувальники розшукують і рятують безплатно, залучаючи до цього й техніку, зокрема гвинтокрили. А от хворий за свою безпеку чомусь має платити.

Хтось платити повинен. Адже не тільки лікарні «ощасливлюють» своїм перебуванням у виробках підприємство, а й воно надає їм площу для хворих. Явища взаємопов'язані. Майже за Маяковським: солерудник і медичні заклади — близнята-брати. Але чи мають платити саме хворі? Адже на їхній гаманець і так випадає багато не передбачених сімейним бюджетом «статей видатків». Наприклад, матерям — за найм квартири для себе і додатковий пайок для дітей. Щороку харчування погіршується, наче ропа розмиває й асортимент харчів. «Діти були б просто голодні, якби ми їх не підгодовували з базарчика», — зізналася одна з мам, коли ми вийшли з кабінету головлікаря на вулицю. «Маючи такі надходження від приватних структур, могли б поділитися з лікарнею, підставити плече державі», — сказав нам і солотвинець, «який усе бачить, бо живе тут».

Але й навіть з такими витратами хворі не рахуються, особливо тоді, коли йдеться про найдорожче — здоров'я і життя своїх дітей. Нас оточила група стривожених жінок, благаючи, щоб допомогли врятувати лікарню. Якби це залежало від наших «пер»... На жаль, сліди від «паркерів» залишають інші. Часом вони виводять з глухого кута. Але найчастіше, так уже склалося, просто наслідять і забудуть. Дуже хочемо, щоб цього разу спрацював варіант перший.

Подивіться в очі цим дітям і прислухайтеся до їхніх рідних.

Бабуся тринадцятилітнього Дмитрика Пекача з Києва:

— Уперше сюди ми приїхали вісім років тому. Доти Дмитрик без крапельниці й швидкої допомоги обійтися не міг. Тепер він ще й спортом займається — футболом, плаванням.

Мати десятирічного Сергійка Плохіх Світлана з Алчевська:

— Ефект лікування — колосальний. Приїжджаємо сюди втретє. Прийдемо й учетверте.

Солідарними з ними в оцінці ефективності лікування методом спелеотерапії були й матері Артемка Шинкеєва, Назарчика Мельника, Андрійка Лагуша, котрі привезли своїх діток із Черкащини, Дніпропетровщини, Донеччини та інших областей України. Десятирічний Сашко Шаповаленко із Дніпропетровська хворіє на цю недугу з двох рочків. За весь цей час тільки вперше вдалося отримати безплатну путівку. І навіть якщо в майбутньому дістати її не вдасться, сказала мама, цілий рік працюватимемо, щоб купити позабюджетну.

Немає страшнішої картини від тієї, коли твоя кровиночка задихається. Коли гормони, крапельниці й швидка стають такими само звичними, як іграшки чи шкільний підручник...

Заради дитини батьки йдуть на все. Заради здоров'я люди не шкодують грошей. Цим користуються бізнесмени від медицини: як сказано, комерційний інтерес потребує простору. І на це відсторонено дивиться влада: для неї надзвичайна ситуація державного рівня, про яку треба дбати, — вибори. До речі, багато виборців хворіють на астму. Хто перший візьме «до відома» наш безплатний «піарний» натяк»?

Людмила КОХАНЕЦЬ,
Іван ГУДЗОВАТИЙ.

Солотвина
Закарпатської області.

На знімках: мертві гори рудника — пам'ятник людській безпорадності; малі пацієнти республіканської лікарні дивляться з надією в наш об'єктив.

Фото Василя ГУСТІ та Івана ГУДЗОВАТОГО.

ХАРКІВ

Водії зустрічають попутників в Інтернеті

На харківських інтернет-форумах останнім часом дедалі частіше можна знайти оголошення на зразок «Шукаю попутників». З'ясовується, криза змусила вдатися до нетрадиційних способів поїздок на роботу і з роботи навіть, здавалося б, досить успішних людей. Цей вид транспортної послуги отримав і відповідний термін: економтаксі.

Суть ініціативи полягає в тому, що власники комфортного автотранспорту, які звикли до нього, шукають постійних попутників для спільної поїздки на роботу і з роботи. У такий спосіб у часи безперервного зростання цін на обслуговування авто і загального падіння рівня життя у підприємливих автовласників особливих неприємних змін у житті не сталося. На роботу добираються не у душному і переповненому громадському транспорті, а «на своїх чотирьох». А на виручені кошти не тільки заповнюють бак, а й роблять поточний ремонт. Та й з попутниками в дорозі, як відомо, завжди веселіше. Останнім, утім, така ідея теж загалом не тільки до душі, а й економічно вигідна. Якщо добиратися на роботу кількома видами транспорту, простоювати на зупинках і штовхатися у дверях, то значно зручніше за майже такі само гроші сісти на м'якому сидінні і проїхатися коротшим маршрутом з вітерцем.

Микола КОСИЙ.

ХЕРСОНЩИНА

З Росії повернуто 20 рабів-українців

Правоохоронці завершили операцію з повернення 20 громадян України, котрі перебували у рабстві на території Орловської області.

Проти групи осіб, які проживають на Херсонщині, порушено кримінальну справу за фактом торгівлі людьми, їх узято під варту. Як з'ясувалося, вербувальники роз'їжджали Херсонщиною і пропонували безробітним нібито солідні гроші на будовах сусідньої держави.

У прибульців з України на місці забирали паспорти і змушували працювати по 16 годин на добу в жахливих умовах. Харчування було жалюгідне, у раціоні не було м'яса, фруктів, у достатній кількості хліба.

Кілька людей спромоглися втекти з Орловщини. Щоб не вмерти з голоду, люди жебракували і йшли в Україну пішки — боялися, що їх заарештують і повернуть у будівельне гетто.

Нині стосовно работоргівців проводяться слідчі дії для з'ясування механізму вербування і переправлення рабів на територію сусідньої країни.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.

1 серпня. Крим, Алуштинський район, селище Малоріченське. Місцеві мешканці ламають незаконно встановлені огорожі, що перешкоджають вільному відвідуванню пляжу.

2 серпня. Крим, Севастополь. Голова Верховної Ради України Володимир Литвин, Патріарх Московський і всієї Русі Кирил і голова Севастопольської міської державної адміністрації Сергій Куніцин поклали квіти до пам'ятника воїнам-захисникам міста.

1 серпня. Харків. Велопарад на честь відкриття 42-х традиційних міжнародних змагань з велоспорту на шосе «Золоті колеса-2009».

2 серпня. Вінниця. Артисти Центру військово-музичного мистецтва ПС ЗС України виступають під час урочистостей з нагоди Дня Повітряних Сил ЗС України.

31 липня. Київ. Відкрито «Клуб дитячого плавання» для проведення безплатних занять з плавання.

3 серпня. Запоріжжя. Лікар тримає 11-місячну дитину, знайдену біля будівлі вокзалу.

31 липня. Київська область. Збирання урожаю ячменю.

Сім днів із життя країни очима фотокореспондентів Олександра КЛИМЕНКА, Анастасії СИРОТКІНОЇ, агентств «Прес-КІТ», Укрінформ та УНІАН

ОБ'ЄКТИВ

3 серпня. Львів. Після сильної зливи рух транспорту містом був значно ускладнений.

4 серпня. Дніпропетровська область, село Курилівці. Відкриття меморіалу футболістам ташкентського «Пахтакора», які загинули під час авіакатастрофи 11 серпня 1979 року в небі над цим населеним пунктом.

5 серпня. Тернопільська область. Представники силових структур розділяють віруючих УПЦ Київського та Московського патріархатів під час хресної ходи з нагоди відзначення ювілеїв святинь у Почаївській лаврі.

4 серпня. Косово. Командування сил КФОР провело перевірку дій планового патруля українських миротворців.

5 серпня. Луганськ. Голова Луганської облдержадміністрації Олександр Антипов (ліворуч) обговорив основні напрями міжрегіональної співпраці з делегацією Мінської області (РБ) на чолі із заступником голови Мінського облвиконкому Василем Казакевичем.

6 серпня. Біля секретаріату Президента жителі міста Олександрія провели акцію протесту з вимогою допомогти впоратися із корумпованими місцевими правоохоронними органами, «від дій яких страждають і прості громадяни, і бізнесмени».

6 серпня. На злітно-посадковій смузі Київського авіаційного заводу «Авіант» відбулося спільне тренування парадних розрахунків, які візьмуть участь 24 серпня у параді військ з нагоди 18-ї річниці незалежності України.

Сім днів із життя країни очима фотокореспондентів Олександра КЛИМЕНКА, Анастасії СИРОТКІНОЇ, агентств «Прес-КІТ», Укрінформ та УНІАН

ГОЛОС УКРАЇНИ № 147 (4647)
СУБОТА, 8 СЕРПНЯ 2009

Струнний ансамбль з курортного міста Гудбадіш, що в австрійських Альпах, дав концерт старовинної музики у Мукачевому

У місті Кілія на Одещині вчора пройшли урочистості з нагоди 100-річчя від дня народження молдовського поета і громадського діяча Єміліана БУКОВА *(Укрінформ)*

Стефаник пережив муки в еміграції

У Селі Русів, що в Івано-Франківській області, урочисто відзначили 100-літній ювілей літературного критика-есеїста, вченого-літературознавця, наймолодшого сина видатного українського письменника Василя Стефаника — Юрія.

Нелегко склалася його доля. Після закінчення університету він не зміг влаштуватися правником на рідній галицькій землі і змушений був емігрувати до Канади. Там пережив ті самі муки, що й їхній односелець Іван Дідух з відомої новели батька. У Канаді Юрій займався журналістикою, літературною критикою, був співредактором газети «Українські вісті», розповсюджував серед українців збірки новел Василя Стефаника. Доля спадщини батька воістину стала справою його життя.

Проте літературознавчі праці Юрій Стефаник присвячував не лише творчості свого батька, а й Тараса Шевченка, Івана Франка, Леся Мартовича, Василя Симоненка, письменників діаспори. Юрій Стефаник підготував цілу панораму духовного життя українців Канади, редагував твори багатьох письменників, чим згуртував навколо себе митців діаспори, став своєрідним духовним мостом між українськими письменниками Канади та Європи. Наприкінці життя Юрій Стефаник зібрав свій творчий доробок у великому томі «Моїм синам. Моїм приятелям». Помер 25 квітня 1985 року. Згідно із заповітом, урну з його прахом дружина Олена з сином Василем привезли до Русова і поховали поряд із могилою батька.

Дарина НАЗАРЧУК.
Івано-Франківська область.

Лісова пісня живе, а лісове озеро — гине

Чарівними мелодіями Лукашевої сопілки зустріло гостей літературно-мистецького свята «Лісова пісня-2009» урочище Нечимне, що на Ковельщині. У червні 1884 року тут зі своєю мамою побувала юна поетеса Леся Українка. Розповіді дядька Лева Скулинського, приятеля Косачів, про лісову дівчину Мавку, Русалок, потерчат згодом надихнули її до написання відомої драми-феєрії «Лісова пісня», а небіж дядька Лева Лукаш став прототипом одного з головних героїв твору.

Традиційно в першу неділю серпня сюди приїхали письменники, поети та шанувальники художнього слова, аби вшанувати пам'ять геніальної землячки. Лунали рядки Лесиних творів, фольклорні колективи навколишніх сіл Білина, Скулина, Колодниці виконували народні пісні. А ролі Мавки і Лукаша чудово зіграли актори Волинського обласного академічного музично-драматичного театру Людмила Савош і Сергій Ярмакевич.

Новими творчими доробками із земляками поділилися волинські поети Ніна Горик, Надія Гуменюк, Василь Простопчук, Валентина Штинько, а також їхні колеги з інших областей України і сусідньої Білорусі. Приїздить сюди й уродженка села Дубова Ковельського району солістка Національного радіо, заслужена артистка України Світлана Мирвода. Сопілка її сина Тимофія не перший рік створює неповторний музичний фон свята на березі лісового озера Нечимне.

Фестиваль живе, а от легендарна водойма гине — через людську байдужість. Розпочаті з ініціативи «Голосу України» і Укрдержводгоспу роботи із порятунку озера через бюрократизм природоохоронних організацій результату не дають.

Микола ЯКИМЕНКО.
Волинська область.

На знімку: виступає фольклорний колектив «Родина» з села Білин.
Фото автора.

На Львівщині вирують фестивалі

На фортах часів Першої світової війни, що збереглись у селі Поповичі Мостиського району Львівської області, пройшов міжнародний фестиваль «Форт-місія-2009».

Він став святом для мешканців району та унікальною культурною подією, що скликала в район чимало гостей. Тут можна було побачити мережу підземних ходів і укріплень, що виникли на хвилі напруження між Австро-Угорською і Російською імперіями й на ті часи вважалися найсучаснішими. До того ж під час фестивалю стартував велопробіг Львів—Париж, продавалися унікальні ремісничі речі, можна було поласувати стравами місцевої кухні.

Мало не кожні вихідні цього літа в містечках і селах області проходить фестивалі. Кожен з них виростає на плечах ентузіастів і знаходить підтримку владних структур, адже це завжди унікальна можливість сприяти розвиткові туризму.

Підбив минулої неділі підсумки і пісенний дитячий фестиваль «Молода Галичина-2012» у Новояворівську, який завершився грандіозним гала-концертом та феєрверком. 15 держав світу стали учасниками фестивалю, а в його останні дні молоді виконавці, що завітали на Яворівщину, змогли ще й побачити заповідник «Розточчя», Страдчанські печери, Яворівський національний природний парк.

А в Стрию завершився XVI всеукраїнський фестиваль «Цвіт папороті», в якому взяли участь понад п'ятдесят учасників з різних областей країни. Володаркою гран-прі стала 20-річна Катерина Охріменко з Вільнянська Запорізької області.

Ірина ЄГОРОВА.
Львівська область.

Таємна шафа Богдана Пастуха

Так склалась його доля — він покинув рідну Тернопільщину і приїхав на Донбас. Чужий край, чужа мова... Але людина — таке створіння, що до всього пристосовується, звикає. Пристосувався до нового життя і Богдан Пастух, тим більше, що поруч була любляча дружина, двоє діток, робота, котра давала насолоду. Він почав викладати українську мову у школі невеличкого шахтарського селища. До чужинця придивлялися не лише сусіди, а й певні органи, бо не схожий був прибулець на місцевих чоловіків. Не пив самогонку, не курив, не кидався на дружину з кулаками, говорив українською і був такий розумний і начитаний, що дехто у спілкуванні з ним боявся навіть рота розкрити. Але Богдан виявився не з тих, хто своєю поведінкою міг образити людину. Навпаки, намагався поділитися з іншими своїми знаннями. Молодий учитель любив Грушевського, Шевченка і намагався, щоб їх пізнали, оцінили і полюбили тут, в Донбасі. Сам того не помічаючи, Богдан Пастух почав формувати у людей національну свідомість і культуру. Зрозуміло, що за ним почали наглядати.

Як розповідає сьогодні його донька, Ольга Рихальська, у Богдана Васильовича була книжкова шафа з вмонтованою стінкою, де він тримав літературу, через яку міг постраждати. А першим рядком стояли твори авторів, рекомендованих радянській людині. Син тоді вчився в інституті і часто водив додому тих, хто цікавився справжньою українською літературою. Тоді схованку відчиняли. Певно, хтось таки доніс органам, що Богдан Пастух дає почитати молоді заборонену літературу, бо до їхньої хати завітали представники компетентних органів і переглянули всю домашню бібліотеку. На щастя, схованки не знайшли.

Та головна заслуга Пастуха в тому, що він, можна сказати, відкрив Луганщині Бориса Грінченка. Значну частину свого життя Богдан Васильович присвятив дослідженню творчості цієї унікальної людини. Роками працював в архівах і відкопав такі матеріали, які раніше не були відомі широкому загалу. На основі цих даних вийшла його книга «Борис Грінченко — безкомпромісний лицар національної ідеї». Саме Пастух ініціював створення в селі Олексіївці, де працював автор 4-томного «Словника української мови», музею і пам'ятника Грінченка. Як згадують рідні, свого часу Богдан Васильович наважився прийти в обком партії до секретаря з ідеології і поставити перед ним питання про те, чому Борис Грінченко досі не шанований на Луганщині, хоч слава про нього обійшла світ. Чиновник не приховував здивування: «Грінченко? А хто це такий? Ми про нього не чули. Він справді відомий?» І тоді настала черга здивуванню Пастуха: «Ви не знаєте автора «Словника української мови»?»

Обком Богдану Васильовичу довелося відвідати ще раз. Але вже з іншого приводу. Його примусили вступити до Компартії. Він пройшов війну, фронт — усе витримав, але те, що довелося вислухати від партійних босів, здавалося йому найбільш принизливим і злим. А все-таки музей Бориса Грінченка у Олексіївці, дякуючи підтримці громадськості, був створений.

Сьогодні до нього протоптали стежку послідовники і шанувальники Грінченка не лише з України, а й з інших країн.

Торік Богдана Васильовича не стало. Йому було 84 роки. Дуже хотів жити, здійснити творчі плани. Лишилася чудова бібліотека — понад 20 тис. примірників. Тільки книг про Шевченка Пастух зібрав до тисячі. Досліджуючи творчість Грінченка, Сосюри, інших письменників, Богдан Васильович спілкувався з багатьма людьми, відвідував місця, пов'язані з авторами, яких знав і шанував.

— Коли мені було 10 років, тато повіз мене на могилу Тараса Шевченка, — пригадує Ольга Богданівна. — В нього вже були хворі ноги, і я його переконувала не підніматися до пам'ятника, бо йому буде важко. А він сказав: «Доню, я на колінах поповзу, а піду до Тараса». В останні роки у нього дуже погіршився зір, мені доводилось йому читати і записувати його думки. Набралося дуже багато неопрацьованого матеріалу про Грінченка, він хотів доповнити і перевидати свою книжку «Борис Грінченко — безкомпромісний лицар...». Батькові зробили операцію на очах і була надія, що хоча б частково зір відновиться. Але через 10 днів він помер...

Після нього залишився великий архів, який треба опрацювати. І бібліотеку, і архів він заповів старшому онуку Тарасові. Діти та онуки Пастуха пішли його стежкою. Донька Ольга та онука Олена викладають українську мову та літературу у Врубівській школі, якій батько і дідусь віддав 42 роки життя. Онуки Тарас і Богдан викладають українську мову у Львівському університеті.

Бібліотека Пастуха унікальна, тут багато раритетних видань, з авторськими посвятами. Як це було завжди, бібліотека досі працює, хоч її господаря вже немає. У рідній Богдану Васильовичу школі влаштовують тематичні книжкові виставки, які складають книги з бібліотеки Пастуха. Іншого такого повного джерела літератури у Лутугинському районі немає.

Колись Богдан Васильович зауважив: «Все-таки, наперекір усім злигодням національне відродження на Луганщині проходить під ореолом імені Бориса Грінченка». І висловив надію, що цей процес буде поглиблюватись у світлі творчості великого працелюба і світоча української національної ідеї. Добре, що у Богдана Пастуха є багато послідовників.

Алла АНТІПОВА.
Луганськ.

Мало не кожні вихідні цього літа в містечках і селах Львівщини проходять фестивалі

Філософія любові до життя

ОПОВІДАННЯ

Фортуна майже завжди перебуває у доброму гуморі. Одного разу стрічає його, сяючого, Струк.

— Мабуть, нарешті сина оженили? — висловлює припущення.

— Та ні. Пощастило заполювати такого щупака, що ледь у човна затягнув.

Іншого разу усмішка ще ширша.

— Що, знову велику щуку зловили?

— Та ні. Зачепив великого судачила, а рибалка з іншого човна гукає: не поспішай витягати, я, каже, зараз цей процес зафотографую! Я почав із судаком гратися, рибалка підпливає ближче, клацає апаратом, а судак тим часом відчепився й утік.

— Чого ж радієте?

— Мені пощастило з ним сфотографуватися, а йому — звільнитися. Тож радію за нього й за свою невдачу.

Струк пересмикнув плечима: непереконливі міркування! Фортуна розтлумачив:

— Я живу за власною філософією оптимізму. Скажімо, повертаюся з добрячим уловом — радію, бо і я, як рибалка, чогось вартий. А повертаюся порожньом — радію, що ноша не тягне, а також, що не завдав риб'ячому царству жодної шкоди.

Наступного разу у Фортуни знов усмішка до вух.

— Невже й нині із судаком сфотографувалися?

— Ні, цього разу я сам мало не втопився.

— Чому ж радієте?

— Бо врятувався. Плив у гумаку через Дніпро, і саме посередині необережно блешнею порвав у балоні дірку. Повітря з половини човна аж свиснуло, і я вже чую, що знизу мокрий. Човник з усіх боків обгорнув мене і ледь тримає на воді. Оце, — думаю, — номер! Але ж виплив, хоч і хвиля була добряча! — і сміється на всі тридцять зубів, бо двох давно позбувся.

Недарма помічено, що серед справжніх рибалок-аматорів не буває самогубців. Бо вони у будь-якій виновій ситуації здатні помітити вузеньку щілинку для порятунку.

Екстрема на риболовлі

Риболовля — це така жорстока забавка, в якій людині інколи доводиться гратися зі смертю. Ще під час війни, коли Фортуна був хлопчиськом, йому довелось у повінь, що тільки починалася, опинитися з вудкою серед річки на острівці, котрий швидко ішов під воду. Малий ще не вмів триматися на воді, поряд — жодної живої душі, а вода крижана. І все ж йому пощастило, бо на острівець напливала колода. Він забрів у воду й кинувся до неї. Проте до колоди не дотягнувся — пішов під воду. Але за хвилину якась сила виштовхнула його на поверхню, ударився плечем об колоду, інстинктивно вхопився за неї і виплив.

Та й у зрілі роки на волинському озері Світязь з ним теж сталася придибенція. Заплив на шлюпці десь на кілометр від берега, заякорився й ловив чудову плотву з глибини десяти метрів. Але розгулявся сильний вітер, шлюпку почало кидати, хоча рибка й далі брала. Фортуна сидів обличчям до борту, коли на хвилину підвівся, аби розім'яти затерплі ноги, у човен вдарила сильна хвиля. Не зчувсь, як вилетів з нього, зробив у повітрі сальто й пірнув. Вирнув, зразу ж схопився за борт, спробував залізти до човна, але той нахилився, черпнув води — і його зразу ж залило. Ця лушпина не пішла на дно лише тому, що була дерев'яна.

Рибалка виловив у шлюпці велику консервну бляшанку, й пересунувь на корму, тобто туди, де був хоч якийсь сенс вичерпувати. Лівою тримався за човна, а правою черпав і виливав, а великі хвилі знову заливали посудину. Нарешті помітив, що робота не марнується: хвилі вже не заливають. За півгодини обережно з корми заліз до шлюпки, вилив рештки води, підняв якір і благополучно дістався берега.

Подібних випадків було кілька. Але Фортуну завжди рятувало самовладання. Він не впадав у відчай, холоднокровно оцінював ситуацію і починав діяти, сподіваючись тільки на власні сили, кмітливість і досвід.

Поезія таємничих глибин

Рибалка не раз запитував себе, що його притягує до водойм? І відповідав: таємниці під водою. Особливо в річках. Там води вічно плинуть, а рибка вічно мігрує. Можливо, саме зараз річищем просувається потужний косяк якоїсь риби, і якщо він цієї миті опиниться в потрібному місці і закине вудку з потрібною наживкою, то пощастить зловити щось унікальне.

Риболовля завжди складається з двох частин: з удач рибалки та удач риби. Є ще й така закономірність: благополучній в усіх відношеннях людині рибка братиме гірше, ніж невдасі. І ви, знаючи це, не заздритимете уловам інших рибалок і не розчаровуватиметеся в своїх. Зрозуміть, що наша Вічна Господиня — Природа шкодує невдалих, дарує їм хвилини щастя, чим і надає їм душевної рівноваги.

Що таке удача для риби — це зрозуміло кожному. Це коли рибка з'їла прикормку, черв'яка чи що там було на гачку, а сама зосталася неушкодженою. А що таке удача для рибалки? Це коли він іще й не рибалить, а тільки читав Сабанєєва, купує рибальське причандалля, копає черви та набивав годівничка прикормом. Виїзд на водойму за насиченістю емоціями вартий окремої розмови. Це правдиві радощі душі та тіла. Здається, навіть опускання весел у воду, хмарки, що відбиваються в дзеркалі вод, чайка, що пливе на корчі, — все це та багато чого іншого має потаємний смисл. А заякорення човна! А закидання донок у воду, що пролітає під вами! І нарешті — перша поклёвка. Майже безпомилково можна визначити за порухом кінчиків вудлищ, хто саме бере. Адже в кожного виду своя неповторна «хода», сплутати її з «ходою» іншого виду неможливо.

Ось у вашому садку вже бовтаються лящ, чехонь, плотва.

Репродукція з картини І. СЕМЕНОВА «Лещатник».

«Величезна в дрібних п'явках голова лежала на колінах»

Наприкінці червня, саме перед власним ювілеєм, Фортуна рано вранці виплив на Дніпро — для моціону. Прихопив із собою лише спінінг з «прохорівкою» — це така важка блешня, і підсаку. Біля мілини, що заростає водяною рослинністю, зробив кілька кидків під зілля, сподіваючись зачепити щупака. І справді, блешню щось стопорнуло. Рибалка машинально підсік раз і вдруге для впевненості, після чого засумнівався: чи це рибина? Може, якась цепа? Адже щука, як правило, від болю зразу ж починає кидатися в різні боки. Проте що більша щука, то спокійніше, хоча водночас і енергійніше ходить. А потім намагається вистрибнути з води й, мотаючи в повітрі широко роззявленою пащею, часто встигає позбутися блешні й зникнути у своїй стихії.

Але цього разу все відбувалося не за щупаковим сценарієм. Кінчик спінінга почав згинатися, жилка дзвеніти й різати воду. Затріщала котушка. Хтось невідомий з протилежного боку жилки діловито й упевнено, зовсім без ривків пішов на середину протоки. «На яму», — відмітив про себе Фортуна, радіючи, що виплив на гумаку, а не на «Романтиці». Адже відтепер його човник став наче великий поплав, а це збільшує шанси на вдачу.

Стежив, щоб жилка часом не зашморгнулась, щоб не утворився на ній несподіваний вузлик.

Раптом жилка ослабла. У грудях похололо. Невже зійшла? Але наступної миті хижак розвинув таку швидкість, що ручки корби стали боляче бити по пальцях. Фортуна озирнувся й помітив, що він уже далеченько від мілини. Радісно усвідомив: якщо в перші хвилини він сам, спінінг та гумак витримали, то далі буде легше. Звісно, він хвилювався. Руки тремтіли, колінки стукалися одна об одну. Світ звузився. В ньому були тільки він і невідомий на протилежному кінці жилки.

На наступній ямі незрозуміла рибина залягла. Хотів обережно зсунути її з місця, спочатку підіймаючи жилку вудлищем, а потім і рукою. Інколи щастило дещо підняти загадкового хижака над дном, але він зразу ж займав попереднє положення. Фортуна не дуже боявся обриву жилки, бо кілька днів тому наставив нову, трійник на блешні теж надійний, з нагостреними гачками. Але й здобич, з усього видно, може бути до пуда вагою — робив обережний прогноз рибалка.

Чи то Фортуна з нетерплячки потягнув сильніше, ніж перед тим, чи то хижак щось нове замислив, тільки він рішуче зсунувся з місця й пішов проти течії. Добре, що рух води був слабкий, але рибалка гав не ловив, у потрібні моменти подавав жилку, ледь пригальмовуючи корбу, а коли виникала слабина, підмотував її. І снасть поки що витримувала новий перехід велетня. «Якщо він піде в одному напрямі дуже далеко і вимотає всі сто метрів, а напруга не слабшатиме, доведеться закріпити вудлище наче щоглу, самому сісти на весла і намагатися слідувати за ним. І тоді вже справді — хто кого пересидить».

— Це в тебе сом! — гукнув старий рибалка, який сидів під островом і, покинувши власні вудки, спостерігав за маніпуляціями Фортуни. Він зрозумів, що його колега опинився в заручниках крупняка.

Фортуна і сам про це здогадався.

Рибина знову повернулася до своєї ями. В наступні хвилини змагання на витривалість відбувалося більш-менш спокійно. Рибалка встиг переконатися, що володів ситуацією. Все рідше дзвеніла жилка, все повільніше ходив сом. Фортуні здалося, що він достатньо заморив рибину, тому вирішив форсувати події. Кілька разів підіймав свого бранця у півводи, проте той щоразу повертався на дно. Раптом з власної волі хутко пішов угору — і Фортуна нарешті побачив гидку брудно-коричневу плескату голову з величезною пащею, в правий куточок котрої надійно, всіма гачками уп'явся трійник. Блешня бовталась іззовні, і це давало надію на те, що сом не перетре жилку «підковою».

Ще кілька хвилин боротьби, і сом зупиняється поряд з човном, вихляє знаменитим плеском і роздуває зяберні кришки, з-під яких визирають темно-червоні зябра. Фортуна мимоволі замилувався чудовиськом.

Але що робити далі? У порівнянні з рибиною підсака здалася іграшковою, — для витягання сома з рідної стихії вочевидь непридатною. Потрібен багор, але хто б його возив у гумовому човні?

Рибалці пригадалося, що Сабанєєв начебто в подібних випадках радить хапати сома за нижню щелепу і тягнути до човна.

Щоб хижак, чого доброго, не перекинув човна, Фортуна для противаги лівою рукою, не випускаючи з неї спінінга, вхопився за бортовий шнур, а праву з дрожем у серці опустив у воду навпроти пащі вже добряче змученого хижака. Рибалка боявся втратити здобич і в той же час іще більше страхався його самого; адже пелька он яка! Вирішив діяти так: засунути до пащеки чотири пальці і, допомагаючи зовні великим, намагатися вивернути нижню щелепу якнайсильніше назовні і нарешті втягнути хижака до човна.

Проте все вийшло зовсім по-іншому. Рибалка не встиг злякатись, як сом миттєво кинувся на руку й заковтнув її далеко за зап'ястя. «Ти бач, мало не до ліктя», — встиг подумати він і з цієї агресії скористався, бо дістав можливість утримувати рибину ізсередини. Але ж і хижак намагався завдати кінцівці ворога якнайбільших втрат!

Сом виявився таким сильним, що жодного вивертання щелепи назовні не вийшло. Він потужно молотив по воді плеском, намагаючись одірвати руку. За той десяток секунд, поки боролися людина й рибина, сом з голови до ніг облив рибалку водою, ще й до човна налив чимало! Потім зірвався з руки, пішов у глибини, і Фортуна з полегшенням зітхнув. Для нього все обійшлося більш-менш благополучно, якщо не брати до уваги, що все-таки шкіру на тильному боці долоні рибина обдерла. Переклав з руки в руку спінінг і молив усіх святих, в існування котрих ще годину тому не вірив, щоб не дозволили велетневі втекти.

У човні рибалка завжди має ганчірку, щоб витирати з рук риб'ячу слизоту. Коли сом знов опинився біля човна, рибалка обмотав поранену кисть матерією і ще раз опустив її — і сом блискавично ковтнув. Усе повторилося: рибина намагалася одірвати ненависну кінцівку, здіймала фонтани бризок, а потім знову зірвалась, і Фортуна відпустив її «погуляти» ще. Але рибалка відчув, що цього разу хижак уже на межі.

Третього разу у Фортуни вистачило щастя й сили не відпустити сома. Коли той заспокоївся, рибалка дещо підняв його голову, поклав її на борт, дав наковтатися повітря, і рибина по-справжньому ослабла.

Довго затягав здобич до човна. Пропустив через пащу й зябра шнур — на той випадок, якби бранець спробував утекти. І лише тоді звернув увагу, що дачний масив сховався за поворотом протоки. Стан у Фортуни був такий, що не тільки руки — нутрощі тремтіли.

Наліг на весла. Величезна, уся в дрібних п'явках голова лежала на його колінах. Кінець хвоста звисав з корми. Він зрідка ляскав по воді, немов знехотя аплодував перемозі вудкаря. Боки в сома були в темно-коричневих мармурових візерунках, а величенних розмірів черево мало брудно-білу барву. П'явки не звертали уваги на катастрофічне становище донора і продовжували висмоктувати соки. «Щось подібне я вже бачив», — подумав рибалка і згадав свою бідолашну Батьківщину.

Світ чудовий навіть після того, що ми з ним зробили

Поглянути на прив'язану до верби здобич приходив багато хто. Хлопчаки забігали у воду і дрючками дражнили сома. Він хоробро кидався на їхні босі ноги, вихоплював з рук палиці, тягнув у глибину. Діти з радісними зойками вистрибували з води.

— Водяний собака! — вигукували вони.

Про що ще варто сказати? Довжина рибини — 154 см, вага — рівно 25 кілограмів. За мізерним залишками ікри стало зрозуміло, що то була самка.

Після цього випадку рибалка три роки клав до човна складаний багорчик у футлярі. А раптом знадобиться? Але, як співається, лиш раз на рік цвітуть сади. У пам'яті про той герць зостались у Фортуни сомова голова на дачі та шрам на руці. Та ще, купаючись, він ніколи не запливає на глибоке: береженого Бог береже.

І все-таки велике диво, зрозуміло, не сом, — трапляються екземпляри набагато більші, а те, що ми продовжуємо жити в дивному світі, який зостається чудовим навіть після того, що ми з ним зробили. Тридцять літ тому, коли Фортуна вперше виплив гумаком на Дніпрові обшири з вудками, — київські іхтіологи застерігали: «Якщо вам на гачок трапить стерлядь, відпустіть її на волю!» Рибалка був не проти так вчинити, але за час, що минув, цей єдиний прісноводний представник родини осетрових так і не зацікавився його вудками. І знайомим рибалкам теж не пощастило заполювати таку дивовижу. З цього факту можливий єдиний висновок: стерляді у Дніпрі практично перевелися, хоча в енциклопедіях згадки про них ще не вичахли. Як і про прохідних риб — осетра, шипа та севрюгу. Тепер можна стверджувати: всі вони упокоїлися в міцних ячеях сіток браконьєрів. Спасибі долі, що зрідка вона дозволяє зловити дорослого сома. Бо за нинішніх порядків і ця благородна риба може перейти в ранг літописної. Тоді рибалкам залишиться хіба тим, що дрібну рибку вони відпускали, а велику — складали у баночку з-під майонезу.

Борис СИДОРЕНКО.

Іспанська «Барселона» не відмовилася від бажання придбати півоборонця донецького «Шахтаря» і збірної України Дмитра ЧИГРИНСЬКОГО до закриття літнього трансферного вікна. Каталонський клуб, за даними іспанських ЗМІ, готовий заплатити не 22 мільйони євро, про які нещодавно казав президент «Шахтаря» Рінат Ахметов, а «лише» 18 мільйонів. Адже заграний у єврокубках за «гірників» Чигринський вже не зможе допомогти «Барселоні» у Лізі Чемпіонів–2009/2010.

Вісті звідусіль

Боротьба. Анкара (Туреччина). Чемпіонат світу з жіночої боротьби серед юніорок. У вазі до 67 кг чемпіонкою стала Аліна Махиня, а «срібло» у категорії до 57 кг ще в однієї українки — Ірини Гусяк.

Футбол. Рейтинг-таблиця коефіцієнтів УЄФА станом на 7 серпня 1. Англія — 2.000 (за сезон 2009/2010); 65.928 (за п'ять останніх сезонів). 2. Іспанія — 1.857; 63.686. 3. Італія — 2.000; 50.910. 4. Німеччина — 1.500; 47.624. 5. Франція — 1.666; 40.406. 6. Росія —1.666; 39.291. **7. УКРАЇНА — 2.200; 35.950.** 8. Румунія — 1.749; 35.157. 9. Португалія — 1.083; 29.379. 10. Голландія — 1.834; 28.964. 11. Туреччина — 2.000; 28.850. 12. Данія — 2.500; 25.450. 13. Шотландія —1.333; 24.458. 14. Швейцарія — 1.375; 24.000. 15. Греція — 0.900; 22.899.

* * *

Відбулося жеребкування 1/16 фіналу Кубку України. «Миколаїв» — «Кримтеплиця» (Молодіжне), «Закарпаття» (Ужгород) — «Дніпро» (Дніпропетровськ), «Кривбас» (Кривий Ріг) — «Зоря» (Луганськ), «Єдність» (Пліски) — «Нива» (Тернопіль), «Арсенал» (Київ) — «Динамо» (Київ), «Сталь» (Алчевськ) — «Чорноморець» (Одеса), «Шахтар» (Свердловськ) — «Іллічівець» (Маріуполь), «Сталь» (Дніпродзержинськ) — «Таврія» (Сімферополь), «Харків» — «Карпати» (Львів), «Енергетик» (Бурштин) — «Металіст» (Харків), «Олександрія» — «Волинь» (Луцьк), «Полтава» — «Фенікс-Іллічівець» (Калініно), «Нафтовик» (Охтирка) — «Металург» (Донецьк), «Ворскла» (Полтава) — «Металург» (Запоріжжя), ЦСКА (Київ) — «Оболонь» (Київ), «Дністер» (Овідіополь) — «Шахтар» (Донецьк). Матчі відбудуться 15 серпня.

* * *

Відомий у минулому футболіст «Дніпра», київського «Динамо» і збірної України Дмитро Михайленко став тренером молодіжного складу дніпропетровського клубу. Володимир Горілий і Володимир Багмут представили підопічним свого нового колегу, котрий уже став до роботи.

Веслування (байдарки і каное). З 12 по 16 серпня в Дартмонді (Канада) відбудеться чемпіонат світу. Останні приготування до нього збірна України провела в Дніпропетровську. Як повідомили в тренерському штабі, в команді травмованих немає, всі готові змагатися.

Вирішальними у формуванні складу збірної стали результати чемпіонату країни, котрий відбувся в липні. До речі, з останнього чемпіонату світу, який проходив 2007 року, українці повернулися без нагород. Хоча виборюли олімпійські ліцензії. Нагадаємо, що на Іграх XXIX Олімпіади в Пекіні Інна Осипенко-Радомська на байдарціодиночці на дистанції 500 м виграла «золото», а Юрій Чебан в каное-одиночці на цій же дистанції — «бронзу».

Склад нашої команди: Інна Осипенко-Радомська, Ірина Муравйова, Інна Клинова, Ольга Павлік, Катерина Лісова, Юрій Чебан, Ігор Бак, Сергій Вакуленко, Віталій Вергелес, Руслан Джалілов, Руслан Єрьомін, Ігор Іванченко, Денис Камерилов, Микола Кремер, Петро Крук, Руслан Мамутов, Віктор Недашковський, Володимир Сазонов, Сергій Сервуля, Владислав Терещенко, Олег Харитонов, Віталій Цуркан, Олексій Шпак.

Переграли «всуху»

Футбол. Ліга Європи. Третій відбірний раунд. Матчі у відповідь. 6 серпня.

«Металіст» (Україна, Харків) — «Рієка» (Хорватія). 2:0. Голи: Папа Гуйє, 12, Олійник, 61. Перший матч —2:1.

«Металіст»: Горяїнов, Майдана, Обрадович, Папа Гуйє, Пшеничних, Едмар (Зезе, 75), Шелаєв, Олійник (Барилко, 88), Єременко, Девич, Лисенко (Фредес, 63). Тренер —Мирон Маркевич.

«Рієка»: Манце, Будіцин, Церич (Степчич, 74), Чагель, Крайлах, Тукаль (Датковић, 46), Ландека, Тадеєвич, Штрок (Чейнанович, 66), Сміт, Герц. Тренер — Роберт Рубчич.

Арбітр — Радек Матейчек (Чехія).

Харків. Стадіон «Металіст». 12 600 глядачів. 23 градуси.

* * *

«Інтерблок» (Словенія, Любляна) — «Металург» (Україна, Донецьк). 0:3. Голи: Мхітарян, 67, Мгуні, 73, Дімітров, 85 (п). **Перший матч** — 0:2.

«Інтерблок»: Розман, Єлечевич, Нтаме, Кокот, Табо, Брезич, Ілічич, Ракович (Майцен, 70), Мішура (Заднікар, 54), Джілл, Фінк (Міленкович, 46). **Тренер** — Ігор Бенедейчич.

«Металург»: Дишленкович, Маріу Сержіу, Коротецький (Білозор, 76), Чечер, Воловик, Макридіс, Лазич, Годін (Фабіньо, 61), Кінглзі (Дімітров, 46), Мхітарян, Мгуні. **Тренер** — Ніколай Костов.

Арбітр — Мікаель Свендсен (Данія).

Домжале. Стадіон «Шпортні Парк». 1 000 глядачів. 27 градусів.

Фото В'ячеслава МАДІЄВСЬКОГО (Укрінформ).

Якщо відверто, то на цьому етапі нашим клубам випало грати не з грандами. Але приємно, коли твої команди виграють, та ще й переконливо. Забивають і не пропускають. Звичайно, попереду серйозніші іспити. І хочеться вірити, що українські колективи гратимуть гідно і з великим бажанням.

А поки що кілька слів про матчі в Харкові та Домжале. Не можна сказати, що харківська гра була веселою і жвавою. Одні не вірили в порятунок, другі — в підсумкову невдачу. Хоча моментами харків'яни дарували глядачам зразки привабливого футболу. Особливо в епізодах, коли забивали. Обидва рази справу починав Єременко. У першому він зробив навіс зі штрафного з лівої бровки. Лисенко пішов у боротьбу проти воротаря і змусив того помилитися на виході. М'яч відскочив до Папа Гуйє, який другим дотиком влучив у ворота.

У другому випадку Єременко з кутового (це, схоже, була награлна комбінація) відкотив м'яча на кут карного майданчика суперника. І ніким не прикритий Олійник потужним ударом влучив у дальній верхній кут воріт.

У Словенії донецький «Металург» переграв суперника з іще більшим рахунком, ніж удома. Причому донеччани відзначилися вже в останній частині зустрічі. Либонь, на той момент суперник вже добряче втомився. Відтак підопічні Костова взяли його, як то кажуть, тепленьким.

Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

На знімку: суперечка харків'янина Дениса Олійника, котрий забив м'яч хорватам, і півоборонця гостей Маріо Тадеєвича.

Нові суперники, нові завдання

Футбол. Ньон (Швейцарія). Учора тут відбулося жеребкування раунду плей-оф Ліги Чемпіонів і Ліги Європи.

Ліга Чемпіонів УЄФА (матчі відбудуться 18/19 і 25/26 серпня).

«Шлях чемпіонів». «Шериф» (Молдова) — «Олімпіакос» (Греція). «Зальцбург» (Австрія) — «Маккабі» (Ізраїль, Хайфа). «Вентспілс» (Латвія) — «Цюріх» (Швейцарія). «Копенгаген» (Данія) — «Апоель» (Кіпр). «Левський» (Болгарія) — «Дебрецен» (Угорщина).

«Шлях нечемпіонів». «Ліон» (Франція) — «Андерлехт» (Бельгія). «Селтик» (Шотландія) — «Арсенал» (Англія). «Тімішоара» (Румунія) — «Штутгарт» (Німеччина). «Спортинг» (Португалія) — «Фіорентина» (Італія). «Панатінаїкос» (Греція) — «Атлетіко» (Іспанія).

Ліга Європи УЄФА (матчі відбудуться 20 і 27 серпня).

«Металург» (Донецьк) — «Аустрія» (Австрія, Відень). «Шахтар» (Донецьк) — «Сівасспор» (Туреччина). «Штурм» (Австрія) — «Металіст» (Харків). «Бенфіка» (Португалія) — «Ворскла» (Полтава).

Підтримують вітчизняного виробника

Холдингова компанія «Київміськбуд» визначила «Мастер-Профі» (Дніпропетровськ) підрядником на проведення робіт із встановлення скляного купола над Національним спортивним комплексом «Олімпійський» у столиці. Про це повідомив головний інженер компанії Олександр Галицький.

Він додав, що «Мастер-Профі» залучатиме вітчизняні організації для виробництва металоконструкцій, їх монтажу й закордонні — лише для виготовлення вантових систем, їх монтажу й обладнання мембран.

Відомо також, що «Мастер-Профі» вже визначилася з європейським виробником. З українських залучатиметься металургійний комбінат імені Ілліча (Маріуполь, Донецька область) і Алчевський металургійний комбінат (Луганська область). Вартість робіт становитиме 700—800 млн. гривень.

Льодові баталії в... Криму

Хокей. 22-24 серпня у Севастополі планують провести Міжнародний аматорський хокейний турнір.

— Заявки на участь подали 13 команд, — повідомив віце-президент федерації хокею Севастополя Олександр Галкін. За його словами, у змаганнях візьмуть участь вісім команд з регіонів України. Окрім того, виявили бажання змагатися в турнірі дві білоруські та польська команди.

До речі, Крим на турнірі представлятимуть два колективи: збірна автономії «Легіон» і збірна Севастополя «Гала моторс». Змагання проходитимуть на ковзанці торгівельного центру «Мусон».

Не страшний тепер нам «фан»

...Ніде правди діти, часто-густо відвідини футбольного матчу батьками з дитиною залишають у їхній пам'яті негативні враження. Адже стадіон, на жаль, мало чим відрізняється від дешевої забігайлівки для невибагливих споживачів оковитої. Тютюновий дим — хоч сокиряку вішай, стіна «перегару» від вицмуленого спиртного та «коментарі» збуджених фанатів, від яких вуха в'януть... Аж задосить для того, щоб, затуливши дитині носа й вуха, мерщій тікати звідси. Втім, нічого подібного не загрожуватиме малим уболівальникам та їхнім батькам на новозбудованому п'ятизірковому стадіоні «Донбас Арена», де для них передбачені спеціальні сектори.

Як повідомили в медіацентрі спортивної арени, тут уже розробили спеціальну програму під назвою «Сімейний клуб», мета якої — приділити більше уваги «сімейній» категорії відвідувачів та відокремити їх від решти вболівальників. Втілюючи проект у життя, донеччани попередньо вивчили подібний досвід роботи на найкращих європейських стадіонах. І, запозичивши окремі позитивні моменти, вирішили внести до програми «Сімейний клуб» ще й власні нововведення.

— Єдиний «бонус», який отримує сім'я, котра бере участь у цій програмі на стадіонах Європи, це переважно тільки знижки на квитки, — розповіла керівник програми «Сімейний клуб» Тетяна Зусар. — Жодних розважальних акцій для дітей там не передбачено. А ми взялися подбати й про це, а загалом створити набагато комфортніші умови для перебування батьків із дітьми на стадіоні.

Для власників абонементів категорії «Сімейний клуб» на стадіоні відведено 900 місць у 105-му та 106-му секторах. Тут до послуг батьків з дітьми — кафе зі спеціальним меню, що має обов'язково сподобатися малим уболівальникам. Обслуговуватимуть їх офіціанти та стюарди, підготовлені до роботи з дітьми. А постійно чергуватиме в секторах і зустрічатиме гостей талісман «гірників» — симпатичний кріт.

У перерві футбольних матчів для батьків із дітьми влаштовуватимуть різноманітні конкурси, вікторини та розважальні заходи. Все це разом має зробити відвідини стадіону справжнім святом для дітей і дорослих. Зрештою, в цьому невдовзі вони зможуть переконатися й самі, адже зараз якраз триває продаж абонементів на стадіон «Донбас Арена» і багато хто з уболівальників купує місця саме в сектори «Сімейного клубу».

Ліна КУЦ.

Донецьк.

А ми тую славу — піднімемо?

Мало хто, крім вузьких спеціалістів з історії спорту, нині знає, що в перших Олімпійських іграх сучасності, що відбулися 1896 року, спортсмени тодішньої Російської імперії не брали участі через... відсутність коштів на поїздку до Греції. Єдиним представником Росії, який самотужки дістався до Афін і навіть подав заявку на участь у змаганнях з боротьби, фехтування, стрільби, став... киянин М. Ріттер. Втім, згодом він сам відмовився від наміру помірятися силою з найкращими спортсменами світу, що, однак, не завадило йому після повернення до Києва стати найактивнішим пропагандистом олімпійського руху, виступати з публічними лекціями.

Знадобилося ще більш як півсторіччя, щоб нарешті відбувся тріумфальний олімпійський дебют українських спортсменів. XV Олімпійські ігри 1952 року в Гельсінкі стали першими, в яких взяли участь представники СРСР. Серед них було лише 25 українців, але саме вони завоювали 10 золотих, 9 срібних та 1 бронзову медаль. Це була третина всього олімпійського «ужинку» радянської спортивної делегації, до складу якої входив... 295 спортсменів!

Великий Чукарін...

Прапор СРСР під час урочистого відкриття ігор ніс теж українець — важкоатлет Яків Куценко, на рахунку якого вже було 10 світових рекордів. Але спортивне щастя на Олімпіаді посміхнулось іншому. Першим українським спортсменом, який здобув титул олімпійського чемпіона, 22 липня 1952 року став Віктор Чукарін. Його перемога стала не лише тріумфом спорту, а й людського духу. Впродовж довгих десятиріч таємницею за «сімома замками» було те, що абсолютний чемпіон Олімпійських ігор 1952 і 1956 років із спортивної гімнастики майже всю війну провів... у німецькому полоні.

У червні 1941 року маріуполець **Віктор Чукарін** добровольцем пішов на фронт. У бою під Городищем на Черкащині двадцятирічний воїн-артилерист, батарея якого до останнього вела вогонь по наступаючому ворогу, потрапив у полон. Визволення прийшло аж у березні 1945 року, коли військовополонених, серед яких був Віктор Чукарін, загнали на баржу і вивезли в море. В'язні вже встигли попрощатися з життям, але, на їх щастя, наспіли англійці, які завадили фашистам розправитись із беззахисними людьми.

Заняття фізкультурою і спортом дали можливість доведеному до стану напівживого скелета колишньому в'язню повернутися до нормального життя, а в 1948 році, вже у 27-річному віці, виграти першу золоту медаль у вправах на брусах чемпіонату СРСР, ще через рік — стати абсолютним чемпіоном країни.

Втім, коли у величезній і вщент переповненій залі фінського «Мессухалі» глядачі овацією вітали переможний виступ гімнаста, ніхто з них навіть не здогадувався, якою була справжня ціна досягнення видатного українського спортсмена, котрий дощенту розгромив іменитих іноземних суперників, який ніколи не доводилось міняти затишок спортзалів на життя за колючим дротом...

Удома Віктора Чукаріна, який повернувся із чотирма золотими і двома срібними олімпійськими медалями, зустрічали як героя. А в Держкомспорті СРСР навіть «виявили турботу», поцікавившись, коли влаштовувати прощальні урочистості, адже вік спортсмена був вочевидь критичним для великого спорту.

На Олімпіаді в Мельбурні, куди 35-річного В. Чукаріна все-таки вирішили відправити, ніхто вже не вважав його фаворитом. А він, всупереч усьому, знову став абсолютним чемпіоном Олімпійських ігор, підтвердивши звання великого гімнаста сучасності.

От лише чи багатьом із тих молодих українців, які сьогодні напам'ять знають імена зірок НБА, НХЛ і «Формули-1», хоч щось говорить ім'я Віктора Чукаріна? Втім, їх вини у цьому немає, бо історія українського спорту, на якій можна і потрібно виховувати національну гідність і патріотизм, прищеплювати традиції здорового способу життя і вчити волі до перемоги, опинилась у ролі пасербиці не сьогодні і навіть не вчора...

...і непереможний Пункін

Ще один українець — чемпіон Олімпійських ігор в Гельсінкі — повторив скорботну дорогу Віктора Чукаріна. Уродженець Запоріжжя **Яків Пункін** до свого двадцятиріччя став чемпіоном України з греко-римської боротьби і... в'язнем німецького концтабору для військовополонених. У боях під Мінськом його важко контузило, а госпіталь, до якого потрапив Яків Пункін, так і не встигли евакуювати.

Втім, йому все ж пощастило дожити до переможного 1945 року, на початку якого він зумів нарешті втекти з неволі. Коли Якова Пункіна підібрали радянські танкісти, 24-річний хлопець, який на вигляд швидше нагадував страшенно худого підлітка, важив... 32 кілограми. Лікарі поставили діагноз: гостра необоротна дистрофія, і навіть фронтові медсестри, здавалося б, уже звиклі на війні до всього, плакали, коли годували його з ложечки.

А він, наперекір усім смертям, вижив і навіть ще встиг повоювати, сповна віддавши «долг Родине», демобілізувавшись лише через три роки після закінчення війни. Якою була ця служба в армії-переможниці, де так званий «піхотний пайок № 2» поступався калорійністю «ситному» раціону ГУЛАГа, тема окрема.

Однак випробування, що могли зламати навіть дуже сильну духом людину, лише загартували характер Пункіна, про якого дворазовий чемпіон світу, Олімпійський чемпіон 1960 року Іван Богдан (теж, до речі, українець) згодом скаже: «У Яші нервової системи взагалі не було. Він і без неї усіх товк». Найімовірніше, хвилювання і страхи спортивних змагань «непереможному Пункіну», якого заслужено вважають генієм класичної боротьби, справді, здавалися дрібницею порівняно з тим, що йому довелося зазнати в житті.

Тих, кому пощастило бачити виступи цього борця, вражала невідповідність далеко не богатирської статури Якова Пункіна мускулястим тілам його суперників у напівлегкій ваговій категорії. Що, до речі, стало підставою для народження легенди про нібито геніального за рівнем майстерності, але фізично слабкого спортсмена. Втім, «слабак» Пункін мав не лише перші розряди із стаєрського бігу, акробатики і баскетболу, а й міг «крутити» без перерви по два десятки «сонць» на турніку, для чого потрібна не лише чудова координація рухів, а й прекрасна фізична форма. Стосовно ж «чистих» перемог над іменитими суперниками на Олімпіаді в Гельсінкі, для яких українцю найчастіше вистачало менше хвилини, то, як писали тодішні фінські газети, «усі ми бачили, як лягали на лопатки його суперники, а от як він «умовляв» їх це робити, ми не встигали роздивитись... Яків Пункін — найшвидший борець Олімпіади!»

Спортивне сузір'я України

Трохи більше пощастило українським спортсменам, світова слава яких не давала жодних підстав для їх «замовчування» на рідній землі. Серед них — Володимир Куц, ім'я якого відоме всім любителям спорту, а ось на сторінках тритомного «Українського радянського енциклопедичного словника», виданого вже за часів перебудови, місця для нього так і не знайшлося.

Уродженець Сумщини **Володимир Куц** 1943 року пішов добровольцем до Червоної Армії, і залишається лише дивуватись, як мало чого навченому молодому солдату пощастило вціліти у вогненному пеклі Курської дуги.

Лише у 25-річному віці колишній фронтовик серйозно почне займатись спортом. Та, незважаючи на це, олімпійський дебют Володимира на іграх 1956 року в Мельбурні воістину став тріумфальним. Варто нагадати, що англієць Гордон Пірі, якому наш бігун до того кілька разів поступався перемогою на міжнародних змаганнях, обрав тактику, котра завжди приносила йому успіх: на дистанції в 10 тисяч метрів бігти за спиною лідера, а незадовго до фінішу обігнати вимотаного суперника. Відтак, на величезний подив глядачів, Володимир Куц навіть кілька разів зупинявся на біговій доріжці, прагнучи пропустити Пірі вперед, але... безрезультатно. І тоді розпочалось те, чого спортивний світ ніколи ще не бачив. Куц почав робити затяжні швидкісні ривки, які настільки знесилили англійського спортсмена, що він зміг фінішувати... лише восьмим, під скандування ста тисяч глядачів, які стоячи вітали нового Олімпійського чемпіона — Володимира Куца. До відома тих, хто щиро вважає, ніби досягнення українських спортсменів за часів СРСР зміцнювали лише імідж «великої радянської держави», варто процитувати тодішні австралійські газети, які одностайно писали: «Українець Володимир Куц зробив для поліпшення відносин між Австралією та СРСР більше, ніж усі дипломати». А в олімпійському спецпаспорті Володимира Куца в графі «національність» стояло: «USSR. UKRAINIAN».

Цілком вірогідно, що в Мельбурні могла зійти зоря слави ще однієї світової легенди спорту — українця **Володимира Голубничого.** Та двадцятирічний хлопець, якому в голодному дитинстві часто доводилось виживати на напівгнилій картоплі, саме страждав на запалення печінки. «Безперспективного» спортсмена, який уже був студентом інституту фізкультури, поспішно позбавили спеціальної спортивної стипендії, щоб даремно не переводили «державні харчі», а він, взявши академічну відпустку, їде на рідну Сумщину і якимсь дивом стає на ноги.

Втім, не потрібно бути медиком, щоб розуміти: від наслідків таких хвороб люди страждають усе життя. І хоча у великому спорті легких доріг не буває, але 20-кілометрова дистанція із спортивної ходьби, на якій В. Голубничому тривалий час не було рівних, — нелегке випробовування навіть для цілком здорової людини.

Крім того, майбутній олімпійський чемпіон після того, як його в дитинстві з усієї сили вдарив німецький солдат, недочував на праве вухо. Через це Голубничий не чув попереджень, які раніше спортивні судді подавали голосом при порушенні стилю ходьби. Відтак «за ігнорування» спортсмена постійно знімали з дистанції. Для когось це стало б нездоланною перешкодою, та наполегливого українця лише примусило добитись повної бездоганності. Її він наочно продемонструє на Олімпіаді 1960 року в Римі, повернувшись з перших в його житті серйозних міжнародних змагань олімпійським чемпіоном. У подібних випадках тренеру спортсмена зазвичай присвоювали звання «заслуженого», але, судячи з усього, успіх «провінціалів», які відібрали «золото» у москвичів, когось дістав до живого. Під час прийому на честь олімпійців у Кремлі В. Голубничий спробував підійти до М. Хрущова, щоб добитися справедливості. Та цього разу вже свій «фашист» у цивільному непомітно стусонув упертого олімпійського чемпіона по печінці, пояснивши крізь зуби герою Риму: «Сказано тобі, що туди не можна!»

На Олімпіаді 1964 року в Токіо В. Голубничий буде лише третім, натомість на вкрай складних для наших спортсменів іграх 1968 року в Мехіко знову здобуде звання олімпійського чемпіона. «Срібло» на Олімпіаді 1972 року в Мюнхені і сьоме місце на Монреальській Олімпіаді 1976 року нібито засвідчать спад спортивної форми прославленого легкоатлета. Та коли вже 38-річний спортсмен виграє чемпіонат Європи, який проходив у Римі, спортивні журналісти не йнятимуть віри, що це той самий В. Голубничий, який 14 років тому вперше став олімпійським чемпіоном у цьому вічному місті...

А чого варта реальна (на відміну від нинішніх «мильних опер») історія олімпійського чемпіона ігор 1964 року в Токіо **Валерія Брумеля,** що вразила колись

цілий світ, примушуючи мільйони людей співчувати, захоплюватись і вчитись самим силі духу в українського спортсмена. Легкоатлет, якому після автокатастрофи лікарі винесли вердикт — інвалідність на все подальше життя, зумів наперекір усьому повернутись у великий спорт.

А як забути подвиг (іншого слова не підбереш) шістнадцятирічної школярки із Севастополя **Галини Прозуменщикової,** яка здобула першу в історії радянського і українського спорту олімпійську нагороду з плавання. Причому — найвищу! І це при тому, що за два місяці до свого «золотого» дебюту на токійських іграх 1964 року спортсменка опинилася на операційному столі, а відтак її поїздка на Олімпіаду планувалась лише як ознайомлювальна для здібної юніорки.

І чи багато, як тепер кажуть, пересічних громадян до тріумфальних виступів на Олімпійських іграх 1964 і 1968 років українця Леоніда Жаботинського могли погодитися, що важка атлетика належить до найбільш видовищних і драматичних видів спорту? От лише чому досягнення легендарних українських спортсменів не лише не служать прикладом для мільйонів молодих українців, а й належним чином не пропагуються, фактично залишаючись напівзабутими? І чи не дивно, що в країну, яка заслужено пишалася цілою плеядою видатних футболістів-динамівців, нині доводиться запрошувати закордонних легіонерів, тим часом, як українські майстри спорту «косять зелень» у складі іноземних команд? І чи не наївно очікувати олімпійських результатів, економлячи на спортивних гуртках і секціях, в яких колись починали свій шлях у великий спорт видатні українські спортсмени?

Віктор ПАВЛОЦЬКИЙ.

Фото з архіву «Голосу України».

Летів до Рівного як на крилах

ДОЛІ

Брат зустрів рідного брата через 68 років. Таке життєве диво сталося із жителем міста Рівного В'ячеславом Овчаренком та Юрієм Очеретьком (це прізвище дали йому в інтернаті) з Донецької області, шляхи котрих розійшлися під час війни.

— Тоді мені було чотири роки, — розповідає В'ячеслав Васильович Овчаренко. — Багато чого відтоді стерлося з пам'яті, але й досі пам'ятаю, як ми з мамою тікали від німців. Спочатку добралися до станції, потім сіли у вагон і кудись поїхали. Як раптом — бомбардування. Мама почала кричати, щоб ми, діти, стрибали з поїзда.

— Багато людей тоді не врятувалися, а нам таки пощастило, — веде далі рівнянин. — Це було на території Вінницької області, звідкіля (із села Калинівка) ми родом. А потім мама повела мене та сестричку Валю на Кіровоградщину до родичів. На Рівненщині опинилися у повоєнний час, рятуючись від голоду. Опісля часто згадувалися ті надзвичай трудні часи. Втім, наша матір була не вельми охочою до таких спогадів. Її щоразу щось пригнічувало, навіть доводило до сліз. Тепер я знаю причину. Знаю таємницю, яку мама все життя приховувала. Водночас сповна розумію її, рідненьку, — вона ніяк не могла простити собі, що тоді, у 1941-му, загубила сина. Я ж ось так і прожив сімдесят два роки, зовсім не підозрюючи, що маю старшого брата.

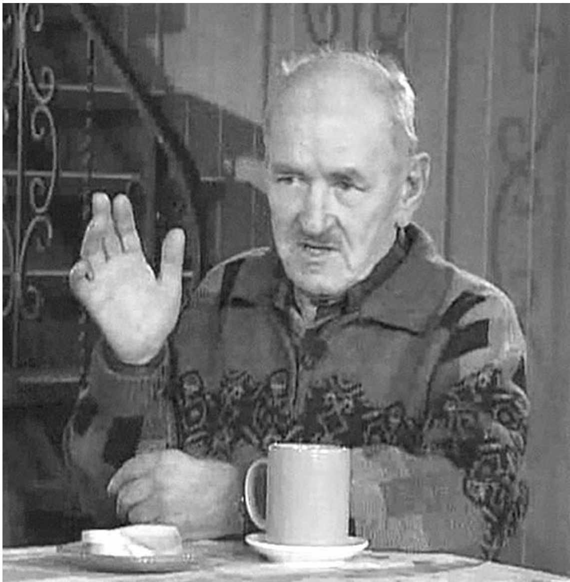

А тим часом Юрій Очеретько із міста Харцизьк Донецької області не втрачав надії знайти рідних та близьких, хоча їхні сліди й загубилися у часі. Останньою надією для колишнього шахтаря стала пошукова служба «Жди меня», куди він звернувся із запитом.

— Чесно кажучи, перша відповідь із пошукової служби мене не дуже втішила, — зізнається Юрій Васильович Очеретько, — бо з'ясувалося, що в Україні є 35 тисяч Овчаренків. До того ж у Калинівській сільраді жодної (цінної для пошуку) інформації про батьків знайти не вдалося. Єдине, на що натрапили в архіві, — це моя точна дата народження (8 лютого 1935 року). Отож мені на початок війни було 6 років, і відтоді я, ніби крізь сон, пам'ятаю, що маму звали Танею, батька — Василем, сестру — Валентиною, а брата — Славіком. Ніби сон, мене часто також тривожив мамин голос: «Юро, стрибай! Юро, стрибай!». Але я тоді, під час «бомбьожки» поїзда, не стрибнув. Глянув у віконце — і злякався. Поїзд набирав швидкість... А у вагоні — вже нікого із пасажирів. Не знаю, скільки я наодинці проїхав. Зрештою, таки наважився на стрибок.

А далі шлях шестилітнього Юрка проліг по селах, хуторах у пошуках хліба і прихистку. Згодом потрапив у ватагу бродячих хлопчаків, яких було багато у війну. Вже після війни потрапив до інтернату, де й став Очеретьком, бо, згадуючи власне прізвище, переплутав у ньому літери.

За свій вік декілька разів пробував розшукати рідних. Писав у різні пошукові служби, архіви, в газети, на телебачення, але щоразу отримував відповідь, яка починалася двома словами «На жаль...». І ось нарешті радість — таки знайшовся брат. Дізнавшись про нього,

летів до Рівного як на крилах. Не знаю навіть, з чим порівняти відчуття отої трепетної зустрічі. Це справжнє людське щастя. Прикро тільки, що заради того, щоб зустріти рідного брата, довелося чекати ціле життя.

Брати уже побували в гостях один у одного, відвідали разом цвинтар, де покояться батьки. А найближчим часом Юрій Васильович, як сам зазначає, планує виправити своє прізвище Очеретько на батьківське — Овчаренко.

Євген ЦИМБАЛЮК,
Олександра ЮРКОВА.

Рівне.

На знімках: Юрій Очеретько пригадує події 1941-го, які розлучили його із сім'єю; зустріч братів, до якої вони йшли довгі 68 років.

Фото Євгена ЦИМБАЛЮКА.

ОГОЛОШЕННЯ

Постановою Господарського суду Дніпропетровської області (49600, вул. Куйбишева, 1-А, м. Дніпропетровськ) від 21.07.2009 р. у справі № Б29/224-08 визнано банкрутом Товариство з обмеженою відповідальністю «Агровітязь» (ЄДРПОУ 35497677; 49000, пл. Червона, буд. 5-А, м. Дніпропетровськ; п/р 26007000099916 в АІБ «Факторіал-Банк», МФО 351715), відкрито ліквідаційну процедуру, ліквідатором призначено арбітражного керуючого Венську Оксану Олександрівну (49000, вул. Рильського, 137, м. Дніпропетровськ, ідентифікаційний номер 2846107287).

Постановою Господарського суду м. Києва від 28.07.2009 у справі № 44/401-б ТОВ «МЕТСОФТ» (03134, м. Київ, вул. Булгакова, буд. 16, код ЄДРПОУ 35703694) визнано банкрутом та відкрита ліквідаційна процедура, ліквідатором призначено ініціюючого кредитора ТОВ «БЕРНАТ» (03148, м. Київ, вул. Сім'ї Сосніних, буд. 3). Вимоги кредиторів приймаються протягом місяця з дня публікації оголошення.

Постановою Господарського суду м. Києва від 28.07.2009 у справі № 44/399-б ПП «ШЕБОРН» (01103, м. Київ, вул. Кіквідзе, буд. 18, код ЄДРПОУ 35266095) визнано банкрутом та відкрита ліквідаційна процедура, ліквідатором призначено ініціюючого кредитора ТОВ «ВАДЕРСТАД» (04050, м. Київ, вул. Дягтярівська, буд. 9, н/п № 69). Вимоги кредиторів приймаються протягом місяця з дня публікації оголошення.

Доповнення до публікації про фінансовий звіт за II квартал 2009 р., що вийшла в газеті «Голос України» № 140 (4640) від 30.07.2009 р.

Додаток 5

Окремі показники діяльності ВАТ АКБ "ЛЬВІВ" за II квартал 2009 року

Рядок 1	Найменування рядка 2	На звітну дату 3	Нормативні показники 4
1	Регулятивний капітал банку (тис.грн.)	131,74	не <74 194
2	Адекватність регулятивного капіталу (%)	17,93	не <10%
3	Співвідношення регулятивного капіталу до сукупних активів (%)		не <9%
4	Поточна ліквідність (%)	87,88	не <40%
5	Максимальний розмір кредитного ризику на одного контрагента (%)	19,95	не >25%
6	Великі кредитні ризики (%)	179,22	не>800%
7	Максимальний розмір кредитів, гарантій та поручительств, наданих одному інсайдеру (%)	3,05	не >5%
8	Максимальний сукупний розмір кредитів, гарантій та поручительств, наданих інсайдерам (%)	5,09	не >30%
9	Рентабельність активів (%)	-3,50	х
10	Кредитні операції, що класифіковані як "стандартні" (тис. грн.)	331 773,4	х
10.1	Сформований резерв за такими операціями (тис. грн.)	1 100,7	х
11	Кредитні операції, що класифіковані як "під контролем" (тис. грн.)	165 623,8	х
11.1	Сформований резервза такими операціями (тис. грн.)	2 508,8	х
12	Кредитні операції, що класифіковані як "субстандартні" (тис. грн.)	144 241,3	х
12.1	Сформований резерв за такими операціями (тис. грн.)	9 753,4	х
13	Кредитні операції, що класифіковані як "сумнівні" (тис. грн.)	20 093,3	х
13.1	Сформований резерв за такими операціями (тис. грн.)	4 688,5	х
14	Кредитні операції, що класифіковані як "безнадійні" (тис. грн.)	9 045,4	х
14.1	Сформований резерв за такими операціями (тис. грн.)	9 045,4	х
15	Чистий прибуток на одну просту акцію (грн.)	0,00	х
16	Сума сплачених дивідендів за 2008 рік на одну:	0,00	х
16.1	Просту акцію	0,00	х
16.2	Привілейовану акцію	-	х
17	Перелік учасників (акціонерів) банку, які прямо та опосередковано володіють 10 % і більше відсотками статутного капіталу банку	ТзОВ"Нью Прогрес Холдінг"	х

З рядка 17:
● Перелік учасників (акціонерів) банку, які прямо та опосередковано володіють 10% і більше відсотками статутного капіталу банку на 01 липня 2009 року

Повне найменування юридичної особи, `` ПІБ фізичної особи	Код країни	Відсоток у статутному капіталі		Загальний % у статутному капіталі
		Пряма участь	Опосередкована участь	
1.ТзОВ "Нью Прогрес Холдінг"	804	99,744	0,0	99,744

Голова Правління банку **Вознюк М.А.**

Головний бухгалтер **Кононська О.А.**

До відома громадськості

ТОВ «Карат-Енерго», м. Київ, провулок Івана Мар'яненка, буд. 7 Б, кв. 11, тел. 8 (044) 569-17-70, подало до Національної комісії регулювання електроенергетики заяву про видачу ліцензії з виробництва електроенергії за місцем здійснення заявленої діяльності: Україна, Хмельницька область, Городецький район, село Мартинківці, вулиця Хмельницького, будинок 46, Мартинківська гідроелектростанція.

Постановою Господарського суду м. Києва (01030, Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-Б) від 04.08.2009 р. у справі 15/367-б Товариство з обмеженою відповідальністю «АМР Інвест» (02002, м. Київ, вул. Каховська, 60, код 33542696, п/р 26009060294076 в РЦ Приват Банк, МФО 320649), визнано банкрутом, відкрито ліквідаційну процедуру та ліквідатором призначено Товариство з обмеженою відповідальністю «Промислово-торгівельна група «Самшит» (01024, Київ-24, а/с 71). Заяви кредиторів приймаються протягом 30 днів з дня публікації оголошення.

Постановою Господарського суду Харківської обл. від 22.07.2009 р. по справі № Б-50/88-09 СТОВ «Прогрес» код 00705290 (64350, Харківська обл., Ізюмський р-н., с. Заводи, вул. Перемоги) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Данченко А. С., ліц. АБ № 271696 від 16.02.2006 р., адреса: 61120, м. Харків, вул. Гвардійців Широнінців, б. 14-Б, кв. 4. Претензії кредиторів приймаються протягом місяця від дати публікації оголошення. Печатку, штамп та установчі документи товариства вважати недійсними.

Постановами Господарського суду Черкаської області суб'єкти господарської діяльності визнані банкрутами та у відповідності до ст. 52 Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом» відкрито ліквідаційну процедуру, ДПІ у місті Черкаси (18000, м. Черкаси, вул. Хрещатик, 235) призначено ліквідатором по наступним СГД:

1. ПП «НВО «Ас і П», код ЄДРПОУ 31546437, адреса: м. Черкаси, вул. Смілянська, 149;
2. ПП «Янтальський край», код ЄДРПОУ 34726134, адреса: м. Черкаси, вул. Сумгаїтська, 69, кв.24;
3. ТОВ «Земля сервіс», код ЄДРПОУ 32583857, адреса: м. Черкаси, вул. Гайдара, 1, кв. 64;
4. ПП «Анкор-3», код ЄДРПОУ 32654079, адреса: м. Черкаси, вул. Василицька, 23;
5. ПП «Продінторгплюс», код ЄДРПОУ 3368451, адреса : м. Черкаси, вул. Ватутіна, 239;
6. п/п Онищенко В'ячеслав Миколайович, ід. номер 2707518278, адреса: м. Черкаси, вул. Белінського, 13;
7. п/п Афанасьєв В'ячеслав Андрійович, ід. номер 2229200053, адреса: м. Черкаси, вул. Руставі, 25, кв. 30;
8. п/п Омельченко Лідія Серафимівна, ід. номер 1417018607, адреса: м. Черкаси, вул. Н.Левицького, 14, кв, 18;
9. п/п Биченко Валентина Денисівна, ід. номер 1925005688, адреса: м. Черкаси, вул. Калініна, 11, кв. 20.

Також ДПІ у місті Черкаси повідомляє, що установчі документи, печатки та штампи по таких СГД - банкрутах вважати недійсними.

Постановою Господарського суду м. Києва від 28.07.2009 у справі № 44/397-б ТОВ «ХІТТЕХНІКА» (04053, м. Київ, вул. Артема, буд. 21, оф. 406, код ЄДРПОУ 35591965) визнано банкрутом та відкрита ліквідаційна процедура, ліквідатором призначено ініціюючого кредитора ТОВ «ВАДЕРСТАД» (04050, м. Київ, вул. Дягтярівська, буд. 9, н/п № 69). Вимоги кредиторів приймаються протягом місяця з дня публікації оголошення.

Постановою Господарського суду м. Києва від 28.07.2009 у справі № 44/400-б ПП «ЕППІНГ» (04053, м. Київ, вул. Артема, буд. 21, оф. 406, код ЄДРПОУ 35136692) визнано банкрутом та відкрита ліквідаційна процедура, ліквідатором призначено ініціюючого кредитора ТОВ «ВАДЕРСТАД» (04050, м. Київ, вул. Дягтярівська, буд. 9, н/п № 69). Вимоги кредиторів приймаються протягом місяця з дня публікації оголошення.

28 серпня 2009 року о 10-00 годині в приміщенні Лисянського районного суду Черкаської області (Черкаська область, смт. Лисянка вул. Кірова, 4) відбудеться розгляд справи за позовом КС «Фенікс —Черкаси» до Штельмах Тетяни Михайлівни та Некречі Ніни Ясонівни про стягнення заборгованості по кредитному договору.

Відповідачам Штельмах Тетяні Михайлівні та Некречі Ніні Ясонівні необхідно з'явитися до суду в зазначений час. У разі неявки справу буде розглянуто без їх участі на підставі наявних доказів.

ОГОЛОШЕННЯ

Ухвалою Господарського суду Запорізької області (69001, м. Запоріжжя, вул. Шаумяна, 4) від 15.06.2009 р. порушено провадження у справі № 16/122/09 про банкрутство Товариства з обмеженою відповідальністю «Югнафта» код ЄДРПОУ) 3392605 (72319, Запорізька обл., м. Мелітополь, вул. Шмідта, буд. 71а), р/р 26007976712983 Мелітопольському відділенні філії ЗАТ «ПУМБ» у м. Запоріжжя, МФО 313623, р/р № 26005301282024 в філії «Відділення Промінвестбанку в м. Мелітополь Запорізької області», МФО 313043. Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Рабушко Вячеслава Степановича (ліцензія серії АВ № 307336 від 12.03.2007 р.). Адреса для листування: 72319, Запорізька область, м. Мелітополь, вул. Фучика, б. 14, тел. 8 (096) 4114525. Претензії кредиторів приймаються протягом місяця з дня публікації оголошення.

Постановою Господарського суду м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-Б) 28.07.2009 року по справі № 50/546 визнано банкрутом Товариство з обмеженою відповідальністю «НВП»СЛАВУТА, код ЄДРПОУ: 33835616,04112, м. Київ, вул. Блюхера, буд. 1. Ліквідатором призначено ТОВ «МЕГАН-ТРЕЙД». Претензії кредиторів приймаються протягом одного місяця з дня публікації оголошення.

Постановою Господарського суду м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-Б) 28.07.2009 року по справі № 50/542 визнано банкрутом Товариство з обмеженою відповідальністю «НВФ»ТЕХПРИЛАД», код ЄДРПОУ: 34926604,04112, м. Київ, вул. Танкова, буд. 4. Ліквідатором призначено ТОВ «ОЛІВЕР-ТРЕЙД». Претензії кредиторів приймаються протягом одного місяця з дня публікації оголошення.

Постановою Господарського суду м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-Б) 28.07.2009 року по справі № 50/543 визнано банкрутом Товариство з обмеженою відповідальністю «КБС»ПРОМОПТТОРГ», код ЄДРПОУ: 34927367, 04050, м. Київ, вул. Герцена, буд. 6. Ліквідатором призначено ТОВ «БРФ «ГРАНАТ». Претензії кредиторів приймаються протягом одного місяця з дня публікації оголошення.

Постановою Господарського суду м. Києва від 28.07.2009 у справі № 44/398-б ТОВ «ХАСТІЛ» (01010, м. Київ, вул. Івана Мазепи, 26, код ЄДРПОУ 35812318) визнано банкрутом та відкрита ліквідаційна процедура, ліквідатором призначено ініціюючого кредитора ТОВ «МАТАР» (04116, м. Київ, вул. Васильєвської Ванди, 18). Вимоги кредиторів приймаються протягом місяця з дня публікації оголошення.

Ухвалою господарського суду Запорізької області (69001, м. Запоріжжя, вул. Шаумяна, 4) від 22.07.2009 р. порушено провадження у справі № 26/38/09 про банкрутство Приватного Підприємства «Міларен» (69037, м. Запоріжжя, вул. Рекордна, 20/112, ЄДРПОУ 34718191, п/р 26003976713339 в Філії ЗАТ «Перший український міжнародний банк» м. Запоріжжя, МФО 313623). Розпорядником майна призначено Нєчаєву Вікторію Олександрівну (ліцензія АВ № 397283 від 03.10.2008, 69063, м. Запоріжжя, вул. Комсомольська, 30). Вимоги кредиторів приймаються протягом 30 днів з дня опублікування оголошення.

Постановою Господарського суду Дніпропетровської області (49600, м. Дніпропетровськ, вул. Куйбишева, 1-а) від 20.07.2009 р. по справі № Б29/16-09 Товариство з обмеженою відповідальністю «Стіл» (49000, м. Дніпропетровськ, вул. Фучка, 30/213, п/р 260050195001 у Філії «Дніпропетровське РУ» ВАТ «Банк «Фінанси та Кредит», МФО 307231 код ЄДРПОУ 32241193) визнано банкрутом та відкрита ліквідаційна процедура. Ліквідатором призначено Андросову Вікторію Євгенівну, ліцензія АВ № 307250, адреса: 49089, м. Дніпропетровськ, вул. Янгеля, 17/112. Вимоги кредиторів заявляти на адресу ліквідатора протягом одного місяця.

Господарський суд Миколаївської області (м. Миколаїв, вул. Адміральська, 22) Постановами від 21 липня 2009 р. впровадженні справ:

1. № 5/188/09 про банкрутство Товариства з обмеженою відповідальністю «УКРСИД» (код 35938961, м. Миколаїв, вул. ген. Свиридова, 40/1, кв. 10);

2. № 5/189/09 про банкрутство Товариства з обмеженою відповідальністю «АГРОТРАНСПОРТНЕ ПІДПРИЄМСТВО» (код 36316911, м. Миколаїв, вул. Потьомкінська, 110/2);

визнав боржників банкрутами та ввів ліквідаційні процедури в порядку ст. 51 ЗУ «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом» Ліквідатор — Безабчук Алла Володимирівна (ліцензія серія АВ № 347312 від 03.12 2007 р. Адреса: 54056, м. Миколаїв, а/с 14). Заяви кредиторів приймаються протягом 30 днів з дня опублікування оголошення.

Товарна біржа "Подільська" (29000 м. Хмельницький вул. Театральна, 10 т. 65-05-13, 70-20-73, 70-22-10, 70-22-11 ,т./факс 795-801, код 32452151 р/р 2600701009716 МФО 315654 ХФ ВАТ "Кредо банк ", оголошує про проведення торгів(аукціону) по реалізації

1. Майно, що належить ДП "Новатор", м.Хмельницький. Дата торгів 08.09.2009р.

Останній термін подачі заявок - за три дні до дати проведення аукціону.

№ п/п	Назва обєкту	Інв. №	Рік введення в експл	Первісна вартість	Сума зносу	Технічна характеристика	Початкова вартість грн
1	Приміщення частини корпусу 36, 7 поверх, заг.пл.419,2 кв.м., вул. Тернопільська, 17	0000061/2	1988	176520	67491	Стан ний	565082,00
2	Приміщення частини корпусу 36, 8 поверх, заг.пл.309,8 кв.м., вул. Тернопільська, 17	0000061/3	1988	130452	49877	Стан задовільний	395615,00
3	Приміщення частини корпусу 36, 9 поверх, заг.пл. 241,1 кв.м., вул. Тернопільська, 17	0000061/4	1988	101524	38817	Стан задовільний	307885,00
4	Приміщення частини корпусу 36, 6 поверх, заг.пл.407,9 кв.м., вул. Тернопільська, 17	0000061/1	1988	171761	65671	Стан задовільний	549849,00
5	Частина корпусу 31 (енергоблок), заг.пл241,4 кв.м., вул. Тернопільська,17	0000030/4	1986	105374	31489	Стан задовільний	319626,00
6	Приміщення матеріального складу, заг.пл 422,9 кв.м., вул. Тернопільська,17	0000011/1	1974	11643	8535	Стан задовільний	391959,00
7	Будівля контори, заг.пл. 250,1 кв.м., с.Моломоленці, Хмельницького р-ну.	4000056	2006	8456	0	Стан задовільний	88601,00
8	Приміщення частини корпусу №3-3а, заг пл. 101,2 кв.м., вул. Тернопільська,17	0000033/1	1986	6426	1794	Стан задовільний	133994,00
9	Приміщення частини корпусу №70, заг.пл.92,3 кв.м., вул..Тернопільська,17	0000067/3	2000	2672	1117	Стан задовільний	101064,00
10	Приміщення частини корпусу №3, заг.пл 91,1 кв.м., вул. Тернопільська,17	0000033/2	1986	5784	1967	Стан задовільний	113602,00
11	Приміщення частини корпусу №1, заг.пл 34,5 кв.м., вул. Тернопільська,17	0000001/3	1965	5021	3425	Стан задовільний	69069,00
12	Приміщення частини корпусу №1, заг.пл 216,4 кв.м., вул. Тернопільська,17	0000001/4	1965	31493	21486	Стан задовільний	255568,00
13	Приміщення частини корпусу №57, заг.пл 192,0 кв.м., вул. Тернопільська,17	0000028/3	1983	51075	26946	Стан задовільний	226752,00
14	Приміщення частини корпусу 331 (ВЗК), заг.пл 106,4 кв.м., вул. Тернопільська,17	0000030/4	1986	46445	16400	Стан задовільний	176964,00

Торги проводяться за адресою м. Хмельницький , вул. Театральна 10 (у приміщенні товарної біржі) об 11.00. Час ознайомлення з майном кожного робочого дня за місцем знаходження об'єкту. Гарантійний внесок - 10% від стартової вартості. Реєстраційний внесок для фізичних осіб 25 грн. , для юридичних - 50 грн

Постановою господарського суду Дніпропетровської області від 14.07.2009 р. у справі № Б29/229-09 Товариство з обмеженою відповідальністю «Ерфолг» (50065, Дніпропетровська обл., м. Кривий Ріг, вул. Димитрова, 35/54, код за ЄДРПОУ 31735883) визнано банкрутом, відкрито ліквідаційну процедуру, ліквідатором призначено арбітражного керуючого Марченко Євгенія Володимировича (ліцензія АБ № 271600, код 2919103871, поштова адреса: 50069, м. Кривий Ріг, а/с 3495). Кредитори заявляють свої вимоги в місячний строк з дня опублікування оголошення.

Постановою господарського суду Дніпропетровської області (49600, м. Дніпропетровськ, вул. Куйбишева, 1а) від 23.07.2009 р. по справі № Б 24/206-09 ДП НВК ТОВ «Автошкола» (50053, пров. Бутлерова, 10, м. Кривий Ріг, код ЄДРПОУ 31123669); визнано банкрутом та викрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Вернигору В. П., ліцензія АВ № 347093 від 14.08.2007 р. Вимоги кредиторів приймаються протягом місяця з дня публікація за адресою: 50000, м. Кривий Ріг, вул. Сиволапа, 44-72.

ФДГУ Агентство з питань банкрутства в Запорізькій області та керуючий санацією Державного дослідного господарства "Світанок" Інституту механізації тваринництва УААН

повідомляють про проведення публічних торгів (аукціону) з реалізації майна підприємства, що знаходиться в процедурі санації. На публічні торги (аукціон) виставляється наступне майно, яке знаходиться в Запорізькій області, Запорізькому районі:

Лот №1: Лабораторний корпус (літ.А), басейни №1-4, замощення І, площею 136,2 м^2, адреса: с. Світанок, вул. Українська, 33в. Початкова ціна продажу 11334,00 грн., з ПДВ; Лот №2: Автогараж на 2 автомобіля (літ.А), недобудований склад (літ.Б), площею 166,3 м^2, адреса: с. Августинівка, вул. 60 років ВЛКСМ, 1ж. Початкова ціна продажу 19407,11 грн., з ПДВ; Лот №3: Столярна майстерня (літ.А), площею 235,9 м^2, адреса: с. Августинівка, вул. 60 років ВЛКСМ, 1е. Початкова ціна продажу 23859,35 грн., з ПДВ; Лот №4: Насосна станція (літ.А), насосна станція (літ.Б), навіс (літ.В), паркани №1,№2, площею 320,7 м^2, адреса: с. Світанок, вул. Українська, 33б. Початкова ціна продажу 31201,24 грн., з ПДВ; Лот №5: Склад матеріальних цінностей (літ.А, інв.№89), замощення І, площею 234,3 м^2, адреса: с. Августинівка, вул. 60 років ВЛКСМ, 1б. Початкова ціна продажу 41178,90 грн., з ПДВ; Лот №6: Ремонтна майстерня (літ.А, інв. №3674) і пункт технічного обслуговування (літ.А1 інв. №3674), площею 656,9 м^2, адреса: с. Августинівка, вул. 60 років ВЛКСМ, 1д. Початкова ціна продажу 57209,62 грн., з ПДВ; Лот №7: Коровник дворядний (літ.А),навіс (літ.Б), огорожа №1, замощення І, площею 1309,8 м^2, адреса: с. Привітне, вул. Верхня, 3б. Початкова ціна продажу 73701,61 грн., з ПДВ; Лот №8: Їдальня на 40 місць (літ.А), склад (літ. Б) площею 299,7 м^2, адреса: с. Августинівка, вул. Леніна, 7. Початкова ціна продажу 79052,96 грн., з ПДВ; Лот №9: Склад матеріальних цінностей (літ.А, інв.№88), КПП (літ.Б), навіс (літ.В), ворота №1, забор №2, замощення І,ІІ, площею 733 м^2, адреса: с. Августинівка, вул. 60 років ВЛКСМ, 1а. Початкова ціна продажу 128250,80 грн., з ПДВ.

Гарантійний внесок в розмірі 10% від початкової вартості зараховується на рахунок ФДГУ Агентство з питань банкрутства в Запорізькій області № 2600827020 в ЗОД "Райффайзенбанк "Аваль", МФО 313827, ЄДРПОУ 26252756. Заявки на участь в аукціоні приймаються до 07 вересня 2009 р. включно. Договір купівлі-продажу укладається на підставі затвердженого протоколу проведення публічних торгів. Умови участі в аукціоні за телефоном: (061) 764-36-22. Публічні торги (аукціон) відбудуться 10 вересня 2009 р. об 11.00 за адресою: 69002, м. Запоріжжя, пр. Леніна, 77, оф. 95.

ФДГУ Агентство з питань банкрутства в Запорізькій області (69002, м. Запоріжжя, пр. Леніна, 77, оф.95), та керуючий санацією ВАТ "Завод "Прилив" повідомляють про проведення повторних публічних торгів (аукціону) з реалізації майна підприємства, що знаходиться в процедурі санації. На публічні торги виставляється наступне майно, розташоване за адресою: Запорізька область, м. Бердянськ, вул. Єгорова, 1: Лот №1: Обладнання у кількості 1182 одиниць. Початкова ціна продажу 2258774,82 грн., з ПДВ; Лот №2: Нерухоме майно, літ. Г. Початкова ціна продажу 164050,17 грн., з ПДВ; Лот №3: Нерухоме майно, літ. А, А,а. Початкова ціна продажу 487986,99 грн., з ПДВ.

Гарантійний внесок в розмірі 10% від початкової вартості зараховується на рахунок ФДГУ Агентство з питань банкрутства в Запорізькій області з 2600827020 в ЗОД "Райффайзенбанк "Аваль", МФО 313827, ЄДРПОУ 26252756. Заявки на участь в аукціоні приймаються до 04 вересня 2009 р. включно. Договір купівлі-продажу укладається на підставі затвердженого протоколу проведення публічних торгів. Умови участі в аукціоні за телефоном: (061) 764-36-22. Публічні торги (аукціон) відбудуться 09 вересня 2009 р. об 11.00 за адресою: 69002, м. Запоріжжя, пр. Леніна, 77, оф. 95.

Постановою Господарського суду м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-Б) 28.07.2009 року по справі № 50/545 визнано банкрутом Товариство з обмеженою відповідальністю «НПП»МЕТИОР, код ЄДРПОУ: 34494434,04107, м. Київ, вул. Підгірна, буд. 1. Ліквідатором призначено ТОВ «ПРОМИСЛОВА ГРУПА»ІРБІС». Претензії кредиторів приймаються протягом одного місяця з дня публікації оголошення.

Постановою Господарського суду м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-Б) 28.07.2009 року по справі № 50/544 визнано банкрутом Товариство з обмеженою відповідальністю «ВТК»АВТОМАТИКА», код ЄДРПОУ: 34356224, 04050, м. Київ, пров. Герцена, буд. 6. Ліквідатором призначено ТОВ ««НАУКОВО-ВПРОВАДЖУВАЛЬНЕ ПІДПРИЄМСТВО»ПРОГРЕС». Претензії кредиторів приймаються протягом одного місяця з дня публікації оголошення.

Ухвалою Господарського суду Дніпропетровської області (49600, вул. Куйбишева, 1-а, м. Дніпропетровськ) по справі № Б24/240-09 було порушено справу про банкрутство Комунального житлового підприємства №11 та введено процедуру розпорядження майном (код ЄДРПОУ 20305782, адреса: Дніпропетровська область, м. Кривий Ріг, вул. Косіора, 23, р/р 26001131613441 в АКБ «УкрСоцбанк», м. Київ, МФО 305017). Кредитори можуть заявляти свої вимоги на протязі 30-ти днів на адресу розпорядника майна. Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Козаченко В. М., ліцензія АВ № 482011 (49044, м. Дніпропетровськ, а/с 2725).

Постановою господарського суду Вінницької області (21036, м. Вінниця, вул. Хмельницьке шосе, 7) від 02.06.2009 року у справі № 10\84 - 09 визнано банкрутом Товариство з обмеженою відповідальністю «Дизель-Сервіс» (22143, Вінницька область, Козятинський район, с. Титусівка), банківські реквізити: рах. № 26002301170152 в АКБ « Національний кредит « м. Вінниця МФО 302894, код ЄДРПОУ 20090330 та розпочато ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Міщишина Михайла Олександровича, Ліцензія АВ № 347235 від 04.10.2007 року, м. Вінниця, вул. Червоноармійська, буд. 20, кв. 503, тел. 35-30-58. Претензії кредиторів приймаються протягом 30 днів з моменту опублікування оголошення.

Ухвалою господарського суду Дніпропетровської області (49600, м. Дніпропетровськ, вул. Куйбишева, 1а) від 22.06.09 р. порушено провадження у справі № Б26/171-09 про банкрутство фізичної особи-підприємця Новгородова Дениса Анатолійовича (49000, м. Дніпропетровськ, вул. Балтійська, 24, ІПН 2678600131). Постановою господарського суду Дніпропетровської області від 03.07.2009 р. у справі № Б26/171-09 визнано банкрутом фізичну особу — підприємця Новгородова Дениса Анатолійовича. Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Салову Марію Сергіївну (ліцензія АВ № 347353, ІПН 2951008107, м. Дніпропетровськ, вул. Комсомольська, 70-А, кв. 40). Заяви кредиторів приймаються до 03.09.09 р. за адресою: 49000, м. Дніпропетровськ, вул. Комсомольська, 70-А, кв. 40.

Постановою господарського суду м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-Б) від 27.07.2009 у справі № 44/396-б Товариство з обмеженою відповідальністю «Далі Буде Продакшн» (01133, м. Київ, бульв. Л. Українки, 15, код ЄДРПОУ 32071954) визнано банкрутом та відносно нього відкрито ліквідаційну процедуру, направлену на виявлення активів підприємства, необхідних для погашення боргу. Ліквідатором банкрута призначено арбітражного керуючого — Нестеренка Сергія Сергійовича (ліцензія АБ № 271546 від 10.11.2005 року, ідентифікаційний номер 27897005491). Письмові заяви кредиторів направляти до Господарського суду м. Києва та ліквідатору (07400, м. Бровари, вул. Гагаріна, 27, кв. 193) впродовж тридцяти днів від дня опублікування оголошення. Установчі документи та печатку Банкрута вважати втраченими.

У КІНЦІ НОМЕРА

№ 147 (4647) СУБОТА, 8 СЕРПНЯ 2009

У найближчі дні погоду визначатиме поле низького тиску. Майже по всій території пройдуть дощі з грозами. В окремих районах грози зі шквалами 15—20 м/с. Температура вночі +11—16°, на півдні й Закарпатті до +20°; вдень +20—26°, у південній частині +25—30°. У Києві місцями короткочасні дощі, грози. Температура вночі +14—16°, вдень +22—24°.

ЦЬОГО ДНЯ, 8 СЕРПНЯ

❒ **1765.** Утворено Слобідсько-Українську губернію з центром у Харкові. Полковий устрій на Слобожанщині скасовано. ❒ **1770.** Взяття російськими військами під командуванням Суворова турецької фортеці Ізмаїл (нині місто в Одеській області). ❒ **1819.** Народився Пантелеймон Куліш, письменник, історик, етнограф і перекладач (найвідоміший твір — історичний роман "Чорна рада"). ❒ **1945.** СРСР оголосив війну Японії, союзниці гітлерівської Німеччини. Останній етап другої світової війни. ❒ **1949.** Помер славетний борець-професіонал Іван Піддубний. За 40 років виступів не програв жодного змагання.

З УСЬОГО СВІТУ

Фото з сайту www.dump.kiev.ua

Неписьменний Ріко

Ця смішна історія трапилася свого часу у Бразилії. На виборах до міської установи жителі одного з районів міста Сан-Пауло написали на бюлетенях ім'я улюбленця зоопарку — бегемота Ріко. «Ми вважаємо, що Ріко буде набагато дієвішим за більшість членів муніципалітету», — заявили вони. Однак виборча комісія відмовилася затвердити його кандидатуру на тій підставі, що Ріко... неписьменний.

Набір для шкіпера

Можна тільки дивуватися зухвалості й відвазі мореплавців, що вирушали в далекі океанські походи триста й більше років тому. Карти тоді були ще недосконалі, напрямки багатьох течій і пануючих вітрів були загадкою для мореплавців, а що стосується навігаційних інструментів... З'ясовується, кишенькові сонячні годинники й ділильний циркуль — були чи не найголовнішими штурманськими приладами тих часів. Такі само було піднято із затонулого англійського військового корабля «Вінчестер». На жаль, ні майстерність шкіпера, ні злагоджені дії команди судно не врятували. Прямуючи додому від берегів Ямайки в 1695 році, воно сіло на мілину біля берегів Флориди й незабаром затонуло. Таких аварій кораблів була безліч. І все ж невдачі не зупиняли моряків. Усупереч усьому вирушали вони у плавання, покладаючись на вдачу, міцні вітрила, власну завзятість, майстерність і на... сонячні годинники, які в непогоду спочивали в надійно застебнутій кишені.

«Диявольське» філе

Його рецепт так і залишився невідомим. Як провидець, його автор — мексиканець Едуардо Рамірес, переможець одного з міжнародних гастрономічних конкурсів на найпікантніше блюдо — побажав залишити свій кулінарний секрет у таємниці. А шкода. Аргентинські лікарі столичної лікарні в Буенос-Айресі, куди доправили трьох членів журі після дегустації філе, дуже хотіли довідатися, що ж таке проковтнули їхні пацієнти.

Сторінку підготував Валентин НІКОЛАЄВ.

«Вони й підуть...»

НЕВИГАДАНІ ІСТОРІЇ

У техніці, як відомо, без стандартів не обійтися. А ось в житті — вони як гирі, що зв'язують наше буття, образно кажучи, по ногах і руках. І хочеться сміліше вирватися з полону нудних, сірих штампів і шаблонів. Хочеться чогось новенького, нестандартного, незвичайного... Такі пориви душі особливо вітаються в мистецтві. Але неминучі при цьому й хиби. Про таку історію мені свого часу розповів відомий радянський український кінодраматург Євген Оноприєнко:

«Знімали ми документальний фільм про шахтарів Донбасу. Всі, кому доводилося бувати в тих краях, знають про широку душу цих людей. Ми працювали швидко, зняли шахтарів у самісінькій лаві, в нарядній. Режисер наш був людиною азартною і задумав взяти зовсім нестандартне інтерв'ю в гірничого майстра.

— Ти ніяких текстів писати йому не будеш! — грізно говорив він мені. — Сядеш в мене за спиною й підкинеш йому пару запитань.

— Ну, а якщо його занесе «не туди»?

— От і добре! Чудово! Життя! Безпосередність! Досить з нас цих штучок!

Без «штучок», так без «штучок». І ось йдемо із шахтарями після зміни далеко в степ, у густий зарослий яр. Провізії набрали — вагон. З-під лопушка, зі струмка дістали пляшки. Випили, закусили. Оператор тим часом камеру поставив, навів, звуковик на палиці мікрофон тримає, я розбалакую гірничого майстра. Мова — про роль комуністів у змаганні, розмова відверта. Ось тут він і каже:

— Так-так, пригадую я історію..

Режисер мене щипає — не заважай, починається! Оператор і звуковик непомітно включають камеру (а оскільки ми не раз навмисно дурно її ганяли, щоб звик, наш шахтар на неї — нуль уваги).

— Діло у війну було, напередодні Сталінграда. Втрати людей величезні, мене й призначили замполітом роти. І тут така катавасія. Ходить ніч у ніч наша розвідка, бійців втрачає, а «язика» взяти не можуть. Уже не тільки полкова, уже й дивізіонна розвідка, уже й корпусна з ніг збивається. І тут командування дає завдання: шукати добровольців у піхотіматінці. Серед нас, тобто. Забезпечення, звичайно, доручають політскладу. Політсклад — це я. От приходжу я в бліндаж. Народ зібрався, надихали. Ну я, як годиться, спочатку про загальну обстановку. Потім — про нашу ділянку, і так підводжу, що ледве не сам Верховний звертається до нас із закликом, і що від результатів цієї розвідки, від «язика» залежить мало не результат всієї війни. А тому у фіналі цієї промови запитання: хто бажає піти добровольцем? Бійці сидять, мовчать, курять. Я знову за своє, де тільки й слова беруться. Кажу, а сам погляди ловлю — знаю: якщо в очі подивлюся, їм важко буде відмовитися. Та куди там! Сидять, коптять, сопуть. І мовчать. Це ж тільки в кіно: не встиг, крикнути комісар про добровольців, як всі валом уперед — я, я, я... Начебто їм всім горить на той світ. А в житті ось так — мовчать, і все. А я завожу свою «шарманку». І, нарешті, ловлю погляд. Хитрий такий дядько сидить, недопалком уже губи припік.

— Так хто піде? — і дивлюся йому в очі. І що ж він?

Зітхнув, недопалок гасить діловито, щоб дрібки тютюну не пропало. І каже:

— Та ось, товаришу політрук. Вони все так розумно сказали, так усе розуміють... вони, мабуть, й підуть. Га?

І весь бліндаж радісно й полегшено загув. Вихід знайдено. Але мені як? У-у, проклятущий! Кляну в душі, а мушу казати:

— Це саме собою. Ясно й так, а от хто із мною? А? Ти?..

Він приречено посовався, покашляв:

— Ну, то вже раз так... ви вже призначте мене, товаришу політрук! Щоб самого совість не гризла!

«Язика» ми взяли. А мене з передової той дядько на собі притяг непритомного...

Режисер від розповіді шахтарського був у захваті. І переживав, і не розумів потім, чому вирізали цей епізод, а йому цілий рік не дозволяли більше знімати,» — закінчив ще одну свою історію Євген Федорович.

В. Н.

Що розповість сумочка про жіночий характер

ПІЗНАЙ СЕБЕ!

Іспанські психологи зробили цікаве спостереження: про характер господарки може розповісти... манера носити звичайну дамську сумочку! З ними, мабуть, можна посперечатися, але ознайомитися з висновками, безумовно, цікаво.

Сумку тримають за ручку, рука опущена вздовж тіла. Це говорить про поміркованість, благопристойність, чемність, уміння жінки завжди бути на своєму місці.

Сумка висить на лікті. Якщо при цьому рука зігнута на рівні талії, виходить, жінка любить порядок, розсудлива, вміє господарювати, прислухається до думки оточуючих, має сильно розвинене почуття власного достоїнства.

Рука піднята догори, ближче до плеча. Власниця сумочки — жінка смілива, емоційна, готова відкрито зустріти будь-які проблеми й працювати над їх вирішенням. Вона товариська, легко встановлює контакти з людьми й не терпить самітності.

Сумку тримають за один край. Якщо ця манера поєднується ще й зі звичкою недбало залишати сумочку на будь-якому столику, у будь-якому приміщенні — йдеться про жінку, самовпевнену, байдужу до думки про неї інших, із внутрішньою схильністю йти проти течії.

Сумка притиснута до грудей, ручка на лікті. Це явна ознака недовіри, підозрілості. Типовий жест для жінки, що не відрізняється щедрістю.

Сумка висить на плечі. Якщо при цьому рука опущена вздовж тіла — її власниця людина сором'язлива, невпевнена у собі. А якщо сумочка через плече не заважає вам легко й невимушено розмахувати рукою, йдучи або захоплено розмовляючи, то ви безсумнівну жінка веселої вдачі, задоволена собою, любите привертати увагу, подобатися, обожнюєте компліменти.

Сумка під пахвою. Це схоже на ознаку незручності й скритності, але тільки зовні: за скритністю стоять прагнення до незалежності, урівноваженість, почуття власної гідності.

•••

Тепер залишається лише перевірити ці спостереження іспанських дослідників на собі, своїх близьких і друзях... А раптом припущення справдяться?

Фото Сергія КОВАЛЕНКА.

НЕВІДОМЕ ПРО ВІДОМЕ

Якщо Місяць був ближче...

Що довший світловий день, то за інших рівних умов інтенсивніше розвивається більшість організмів, у тому числі коралів і цілого ряду водоростей. Якщо це правило було точним і в давнину на Землі, а вважати інакше поки немає підстав, то по викопним залишкам древніх коралів і водоростей можна судити про тривалість доби в ранніх геологічних епохах.

Дослідження показали, що приблизно три мільярди років тому доба була значно коротша, ніж нині, а один земний рік мав близько 420 днів. З цього за законами небесної механіки, зокрема, випливає, що Місяць в той період мав розташовуватися на 2/3 ближче до Землі, ніж тепер. Група співробітників Корнелльского університету в середині 80-років минулого сторіччя зробила на цій основі припущення, що потужні припливи того часу сприяли виникненню й розвитку життя, тому що створювали на великих просторах досить динамічний і різноманітний спектр умов.

Дійсно, перші більш-менш визначні й достовірні останки життя знаходять в шарах 3—3,5-мільярдного віку. Але це не доводить, що правильна вся схема, тому що «принцип аналогії», на якому вона побудована, може й не працювати. Два-три мільярди років тому Земля мала зовсім іншу, ніж зараз, атмосферу. Навряд така само була й солоність океану. А ці фактори могли впливати на давні організми набагато сильніше, ніж тривалість світлового дня, отже інтенсивність їхнього розвитку важко вважати досить надійним показником.

Редактор номера Тетяна ПАСОВА.

Редколегія: Леонід **БРОВЧЕНКО**, Анатолій **ГОРЛОВ**, Сергій **ДЕМСЬКИЙ**, Віталій **ЖЕЖЕРА**, Іван **ІЛЛЯШ**, Світлана **ПИСАРЕНКО**, Віталій **СУДДЯ**.

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- Рукописів не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
- При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

Ⓡ Платні матеріали.

Засновник — Верховна Рада України

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси: для фізичних осіб — 40224, 08775, для підприємств і організацій — 60955.

Передплатна ціна на 2009 рік: для фізичних осіб — 10,00 грн. та 6,00 грн., для підприємств і організацій — 30,00 грн на місяць.

Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 150000.

ВАТ «Видавництво «Київська правда» 04136, м. Київ, вул. М. Гречка, 13.

Зам. 1485

Фотоформи виготовлено в КЦ редакції газети «Голос України»

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ:
для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56, 453-44-57;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

